

ת"פ 59305/12/16 - מדינת ישראל - הלשכה המשפטית מע"מ באר שבע נגד היימן אלטורי

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 59305-12-16 מדינת ישראל נ' אלטורי
כבוד השופטת שרה חביב
בפני

המאשימה
מדינת ישראל - הלשכה המשפטית מע"מ באר שבע
באמצעות עו"ד עידן ארד
נגד
הנאשם
היימן אלטורי
באמצעות עו"ד חסן חסן

הכרעת דין

מצאתי כי יש לזכות את הנאשם מ- 38 עבירות של ניכוי מס תשומות מבלי שהיה לגביו מסמך כאמור בסעיף 38 בחוק, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס - עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) ביחד עם 117(ב)(2) ו- (3) בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 [להלן: "חוק מע"מ"]; 38 עבירות של הכנה או קיום, או הרשה לאחר להכין או לקיים, פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, במזיד, בכוונה להתחמק מתשלום מס - עבירות לפי סעיף 220(4) בפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] [להלן: "פקודת מס הכנסה"]; 109 עבירות של שימוש במרמה עורמה או תחבולה, או הרשה להשתמש בהן - עבירות לפי סעיף 220(5) בפקודת מס הכנסה; 4 עבירות של אי הגשת דוח במועד שיש להגישו - עבירות לפי סעיף 117(א)(6) בחוק מע"מ.

אני מרשיעה את הנאשם ב- 71 עבירות של ניכוי מס תשומות מבלי שהיה לגביו מסמך כאמור בסעיף 38 בחוק, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס - עבירה לפי סעיף 117(ב)(5) ביחד עם סעיפים 117(ב)(2) ו- (3) בחוק מע"מ; 229 עבירות של פעולה במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס שאותו אדם חייב בו - עבירות לפי סעיף 117(ב)(1) ביחד עם סעיפים 117(ב)(2) ו- (3) בחוק מע"מ; 71 עבירות של הכנה או קיום, או הרשה לאחר להכין או לקיים, פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, במזיד, בכוונה להתחמק מתשלום מס - עבירות לפי סעיף 220(4) בפקודת מס הכנסה; 229 עבירות של סיוע לאחר לנהל פנקסי חשבונות כוזבים - עבירות לפי סעיף 220(4) בפקודת מס הכנסה; 229 עבירות של שימוש במרמה עורמה או תחבולה - עבירות לפי סעיף 220(5) בפקודת מס הכנסה; 8 עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך כחוק, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס - עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) ביחד עם סעיף 117(ב)(2) ו- (3) בחוק מע"מ; 8 עבירות של מסירת דוח הכולל ידיעה כוזבת, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס - עבירות לפי סעיף 117(ב)(1) ביחד עם סעיף 117(ב)(2) ו- (3) בחוק מע"מ; 19 עבירות של אי הגשת דוח תקופתי במועד - עבירה לפי סעיף 117(א)(6) בחוק מע"מ; עבירה של אי הגשת דוח במועד - עבירה לפי סעיף 216(4) בפקודת מס הכנסה וכן עבירה של אי קיום דרישה - עבירה

לפי סעיף 135(1)(א) בפקודת מס הכנסה.

א. כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום מתוקן [מיום 29.10.2017] המונה חמישה אישומים [להלן: "כתב האישום"].

האישום הראשון מייחס לנאשם 109 עבירות של ניכוי מס תשומות מבלי שהיה לגביו מסמך כאמור בסעיף 38 בחוק, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס - עבירה לפי סעיף 117(ב)(5) ביחד עם סעיפים 117(ב)(2) ו- (3) בחוק מע"מ; 109 עבירות של הכנה או קיום, או הרשה לאחר להכין או לקיים, פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, במזיד, בכוונה להתחמק מתשלום מס - עבירות לפי סעיף 220(4) בפקודת מס הכנסה; שימוש במרמה עורמה או תחבולה, או הרשה לאחר להשתמש במרמה עורמה או תחבולה - 109 עבירות לפי סעיף 220(5) בפקודת מס הכנסה.

האישום השני מייחס לנאשם 229 עבירות של פעולה במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס שאותו אדם חייב בו - עבירות לפי סעיף 117(ב)(1) ביחד עם סעיפים 117(ב)(2) ו- (3) בחוק מע"מ; 229 עבירות של סיוע לאחר לנהל פנקסי חשבונות כוזבים - עבירות לפי סעיף 220(4) בפקודת מס הכנסה; 229 עבירות של שימוש במרמה עורמה או תחבולה - עבירות לפי סעיף 220(5) בפקודת מס הכנסה.

האישום השלישי מייחס לנאשם 8 עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך כאמור בסעיף 38 בחוק מע"מ, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס - עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) ביחד עם סעיף 117(ב)(2) ו- (3) בחוק מע"מ; 8 עבירות של מסירת דוח הכולל ידיעה כוזבת, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס - עבירות לפי סעיף 117(ב)(1) ביחד עם סעיף 117(ב)(2) ו- (3) בחוק מע"מ.

האישום הרביעי מייחס לנאשם 23 עבירות של אי הגשת דוח במועד שיש להגישו לפי חוק זה או התקנות לפיו - עבירות לפי סעיף 117(א)(6) בחוק מע"מ.

האישום החמישי מייחס לנאשם עבירות של אי הגשת דוח במועד - עבירה לפי סעיף 216(4) בפקודת מס הכנסה; עבירה של אי קיום דרישה - עבירה לפי סעיף 135(1)(א) בפקודת מס הכנסה.

2. **בחלק הכללי** בכתב האישום נטען כי הנאשם רשום כעוסק מורשה לפי חוק מע"מ החל מחודש נובמבר 2007, זאת בענף "הובלת מטענים בדרכים". ביום 14.10.2015 נסגר העסק באופן יזום על ידי נציג המאשימה, זאת רטרואקטיבית החל מיום 1.10.2015.

נטען כי הנאשם פעל בשיטתיות ולאורך זמן, במטרה להתחמק מתשלום מס הכנסה ומע"מ ולסייע לאחרים

להתחמק מתשלום מס:

על פי האישום הראשון ניכה הנאשם בדוחות התקופתיים אשר הוגשו מטעם העוסק המורשה שעל שמו למנהל מכס ומע"מ מס תשומות בסך של **10,901,305 ₪** על סמך **109** מסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס על שם **8** עוסקים שונים; זאת מבלי שבוצעו העסקאות המפורטות בחשבוניות אלה. באישום השני הוציא הנאשם לעוסק אחר [חברת סיף מתכות] **229** חשבוניות מס על שמו, מבלי שבוצעו העסקאות המפורטות בחשבוניות, כשהמע"מ הנובע מהן עומד על סך של **8,301,347 ₪**. באישום השלישי, ניכה הנאשם בדוחות התקופתיים אשר הוגשו מטעם העוסק המורשה שעל שמו למנהל מכס ומע"מ מס תשומות בסך של **5,963,592 ₪**, זאת מבלי שהיו לו לגביו מסמכים כאמור בסעיף 38 בחוק מע"מ. באישומים הרביעי והחמישי הפר הנאשם את חובותיו להגיש במועד דוחות שנתיים ותקופתיים על פי דרישה.

עוד נטען כי במעשיו על פי חוק מע"מ ביצע הנאשם עבירות בנסיבות מחמירות זאת לאור השיטתיות, היקף העבירות וסכומי המע"מ מתשלומם התחמק או סייע לאחר להתחמק.

ב. המענה לכתב האישום וטענות הצדדים

3. ההגנה הגישה מענה בכתב לכתב האישום. הנאשם הכחיש את המיוחס לו; מחד הוכחשו סכומי המס, שיעורי המס וכן הכוונה לביצוע העבירות בנסיבות מחמירות. נטען כי המאשימה, שלא כדין וללא ידיעת הנאשם, סגרה את תיק העוסק המורשה שלו. מאידך, נטען כי העסקאות המפורטות בכתב האישום בוצעו בפועל, כי הנאשם מסר חשבוניות בגין עסקאות אשר ביצע כי הדוחות התקופתיים הוגשו כדין תוך העברת מלוא החומר החשבוני בצירוף אסמכתאות כדין למורשה מטעמו של הנאשם, וכי נוכח הליכי החקירה והתפיסה של החומר החשבוני על ידי רשות המיסים נמנע הדיווח במועד. עוד נטען כי המאשימה עיכבה שלא כדין מסמכים ואת הנהלת החשבונות של העסק, דבר שהוביל לעיכוב בהגשת דוחות ודיווחים.

4. בראשית סיכומי התביעה, הודיע ב"כ המאשימה על חזרה מחלקים מהאישום. **באשר לאישום הראשון** חזרה המאשימה מהמיוחס לנאשם בכל הקשור לספקים "עין כל האושר בע"מ", "שוי - חברה לאנרגיה ודלק בע"מ" ו- "אופל דלקים בע"מ" [9, 6 ו- 20 עבירות בהתאמה]. בכל הקשור לספק "סנטר מצברים - פתרונות אנרגיה בע"מ" חזרה המאשימה מ- 3 חשבוניות [חשבונית מס' 100020 מיום 1.7.2012, חשבונית מס' 100050 מיום 1.8.2012, חשבונית מס' 36 מיום 1.9.2012]. **באשר לאישום הרביעי** חזרה המאשימה מהמיוחס לנאשם בהתייחס ל- 3 דוחות מע"מ תקופתיים לחודשים 10.2015, 11.2015 ו- 12.2015.

5. **לאור האמור, אני מורה על זיכוי של הנאשם על פי האישום הראשון מהמיוחס לו לעניין כלל חשבוניות חברות "עין כל האושר בע"מ" [9 חשבוניות שסכום המע"מ בגין הוא 1,469,207 ₪], "שוי - חברה לאנרגיה ודלק בע"מ" [6 חשבוניות שסכום המע"מ בגין הוא 1,848,108 ₪], "אופל דלקים בע"מ" [20 חשבוניות עמוד 3**

שסכום המע"מ בגין הוא 2,192,143 ₪] וכן 3 חשבוניות חברת "סנטר מצברים - פתרונות אנרגיה בע"מ" [חשבונית מס' 100020 מיום 1.7.2012 שסכום המע"מ בגינה הוא 280,206 ₪; חשבונית מס' 100050 מיום 1.8.2012 שסכום המע"מ בגינה הוא 330,154 ₪; חשבונית מס' 36 מיום 1.9.2012 שסכום המע"מ בגינה הוא 146,462 ₪].

מדובר בזיכוי מ- 38 עבירות של ניכוי מס תשומות מבלי שהיה לגביו מסמך כאמור בסעיף 38 בחוק, במטרה להתחמק או להשתמש מתשלום מס - עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) ביחד עם 117(ב)(2) ו- (3) בחוק מע"מ; 38 עבירות של הכנה או קיום, או הרשה לאחר להכין או לקיים, פנקסי חשבוניות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, במזיד, בכוונה להתחמק מתשלום מס- עבירות לפי סעיף 220(4) בפקודת מס הכנסה; 38 עבירות של שימוש במרמה עורמה או תחבולה, או הרשה להשתמש בהן - עבירות לפי סעיף 220(5) בפקודת מס הכנסה.

עוד אני מורה על זיכוי של הנאשם מ- 3 עבירות של אי הגשת דוח במועד שיש להגישו - עבירות לפי סעיף 117(א)(6) בחוק מע"מ וזאת בגין הדוחות התקופתיים לחודשים 10, 11 ו- 12 לשנת 2015 על פי האישום הרביעי.

6. ב"כ המאשימה ביקש להרשיע את הנאשם במיוחס לו. נטען כי המאשימה עמדה בנטל להוכיח כי מדובר בחשבוניות פיקטיביות שלא בוצעה בגין כל עסקה; החשבוניות המפורטות באישום הראשון מהוות למעשה חשבוניות כיסוי שנועדו לכסות על חשבוניות ההכנסה הפיקטיביות אותן הנפיק הנאשם לחברת סוף מתכות, כמפורט באישום השני. עוד לטענת ב"כ המאשימה, באשר לאישום השלישי, הוכח כי הנאשם דרש תשומות ביתר ללא כל מסמך כדין. באשר לאישומים הרביעי והחמישי טען ב"כ המאשימה כי הנאשם לא הוכיח שנמנעה ממנו היכולת לצלם את החומר החשבוני הרלוונטי ולהגיש את הדוחות במועד או באיחור סביר, להפך, ומכאן שלא קמה לו הצדקה להגשת הדוחות באיחור.

7. התובע ציין כי בעבירות מס בהן נדרש להוכיח היעדר עסקה מדובר בהוכחת יסוד שלילי המצוי בידיעתו המיוחדת של הנאשם. במקרה כזה יוצאת המאשימה ידי חובתה מבחינת הנטל הראייתי בראיה קלה יחסית, ועל הנאשם הנטל להביא ראיות לסתור. עוד עמד התובע על כוחן הראייתי של ראיות נסיבתיות; הדגיש כי הן אינן נופלות מראיות ישירות. נטען כי במקרה דנן הראיות הנסיבתיות הן כבדות משקל, בהעדר הסבר מניח את הדעת די בהצטרפותן כדי להביא להרשעת הנאשם.

עוד טענה המאשימה כי עדותו של הנאשם בבית המשפט היא עדות כבושה ויש לדחות אותה גם מן הטענה שהיא נסתרת בראיות התביעה.

8. ב"כ הנאשם ביקש לזכות את הנאשם מכלל המיוחס לו בכתב האישום; נטען כי המאשימה לא עמדה בנטל המונח על כתפה להוכיח מעבר לספק סביר, כי הנאשם ביצע את המיוחס לו.

ב"כ הנאשם ביקש לפסול את חקירותיו של הנאשם [ת/1 עד ת/15]. נטען כי הנאשם אינו יודע קרא וכתוב - לא בשפה העברית ולא בשפה הערבית. חקירותיו של הנאשם נערכו ללא מתורגמן, במסגרתן הוצגו לו ראיות והוא נדרש לחתום עליהן כי קרא אותן והבין את תוכן, זאת על אף שמסר לחוקריו כי הוא אינו יודע קרא וכתוב. עוד טען ב"כ הנאשם לעניני דין שכן ההליך - החל מחקירתו של הנאשם לראשונה - נמשך זה 7 שנים. על פי הטענה לאור חקירותיו נאלץ הנאשם לסגור את עסקיו ולהתחיל לעבוד כשכיר, ונגרם לו נזק תדמיתי, כלכלי וחברתי.

9. לטענת ההגנה המאשימה לא עמדה בנטל להוכיח כי לא בוצעו העסקאות המפורטות בחשבוניות האישום הראשון; המאשימה לא הוכיחה שספקים אלה דיווחו על החשבוניות האמורות במסגרת דיווחיהם התקופתיים; העדים השונים שהתייצבו מטעם הספקים העידו עדות שקר או כי לא התייצבו העדים הרלוונטיים.

10. באשר לאישום השני טען הסנגור כי המאשימה לא עמדה בנטל להוכיח את המיוחס לנאשם באישום זה. חומר הנהלת החשבונות הוזן לאור תעודות משלוח וחשבוניות שהוצאו. החשבוניות הוצאו על ידי הנאשם ונדרשו בדיווחיה של חברת סיף מתכות. תמורת החשבוניות שולמה במלואה, באמצעות מזומן ושיקים, וכל הסחורה סופקה על ידי הנאשם לחברה.

11. לענין האישום השלישי נטען כי הוא נסמך על כרטסת חלקית ולא על יסוד חשבוניות העסקאות והתשומות אשר היו פיזית בידי המאשימה. ישנה התאמה בין הנדרש בדוחות התקופתיים לבין חשבוניות התשומות הקיימות בחומר הנהלת החשבונות. יש להדגיש בנקודה זו כי ההגנה לא הצליחה להפנות לחשבוניות הנטענות בחומרי החקירה וטענה זו נטענה ונותרה סתומה.

12. ב"כ הנאשם טען לענין האישומים הרביעי והחמישי כי כל המחדלים האמורים בסעיפי אישום אלה הוסרו במלואם. נטען כי החומר החשבוני נלקח על ידי המאשימה ועל כן לא יכול היה הנאשם להגיש את הדוחות במועד. הדוחות של ינואר ופברואר 2015 הוגשו ביום 7.7.2015; הדוח של מרץ 2015 הוגש ביום 13.8.2015; הדוחות של אפריל ומאי 2015 הוגשו ביום 26.8.2015; הדוחות של יוני ויולי 2015 הוגשו ביום 29.10.2015; הדוחות של אוגוסט וספטמבר 2015 הוגשו ביום 26.9.2018. הדוח השנתי לשנת המס 2014 הוגש ביום 24.2.2019. לטענת ב"כ הנאשם, פרט למפורט לעיל, שאר הדוחות הוגשו במועד.

ג. דין והכרעה

1. הטענה לפגיעה בזכויות הנאשם

13. **הליך הוגן** - כאמור לעיל, נטען כי נפגעו זכויותיו של הנאשם להליך הוגן מאחר וחקירותיו באזהרה התנהלו ללא נוכחות מתורגמן לערבית, זאת חרף העובדה כי הנאשם אינו יודע קרא וכתוב. כפי שנפסק לא פעם [רע"פ

עמוד 5

5861/19 פלוני נ' מדינת ישראל (2.1.2020); רע"פ 1611/16 מדינת ישראל נ' יוסי יוסף ורדי (31.10.2018); ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' ד"ר איתמר בורוביץ, פ"ד נט(6) 776 (2005) לא כל פגם בחקירת הנאשם באזהרה או בכלל יוביל בהכרח לפגיעה בהגנתו של החשוד - הכל תלוי בנסיבות המקרה, בעוצמת הפגיעה ומידת ההשלכה על הבנת החשוד את המיוחס לו ויכולתו להתגונן. שעה שחשוד מבין את מהות המיוחס לו, מבין מול איזו טענה עליו להתגונן, מבין את זכויותיו בדבר זכות השתיקה וזכות ההיוועצות עם עורך-דין - נראה כי לא ניתן לומר כי נפגעו זכויותיו באופן מהותי אם בכלל.

סעיף 2 בחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), התשס"ב-2002 קובע כי "**חקירת חשוד תתנהל בשפתו או בשפה שהחשוד מבין ודובר אותה, לרבות שפת סימנים**". לא יכולה להיות כל מחלוקת כי הנאשם מבין ודובר את השפה העברית. הנאשם לא נדרש כלל במסגרת ההליך דן, לא במהלך חקירת עדי התביעה ואף לא במהלך עדותו, למתורגמן. בנסיבות אלה קשה להתרשם כי נפגעו זכויות הנאשם.

זאת ועוד, הנאשם מסר בחקירתו הנגדית כי בחר **במודע** שלא לשתף פעולה עם חוקריו ולשמור על זכות השתיקה [פרוט' מתומלל 24.2.2019 עמ' 14 ש' 18-4; פרוט' מתומלל 25.2.2019 עמ' 11 ש' 1, עמ' 51 ש' 19-18].

14. בנסיבות ניהול ההליך דן המזכר ת/19, ממנו עולה כי הנאשם דובר היטב את השפה העברית הוא מדויק, **וכן אני קובעת**.

15. עוד יש לציין כי לא עלתה כל טענה שנרשמו מפי הנאשם דברים שלא נאמרו על ידו או שאינם מדויקים או משקפים את גרסתו וכי נפגעה זכותו של הנאשם לתקן את הפגם בטרם חתם על מסמכי החקירה בשל העובדה שהוא אינו יודע קרוא או כתוב. בנסיבות אלה ולאור טענתו כי בחר במודע שלא למסור גרסה לחוקרים לא מצאתי פגיעה כלשהי בזכותו של הנאשם להליך הוגן.

16. **עיני דין** - הנאשם נחקר באזהרה לראשונה ביום 28.1.2013. כתב האישום המקורי הוגש ביום 28.12.2016 והוא מייחס לו עבירות שביצע בשנות המס 2012 ועד 2015. שנת המס 2015 נבחנת בשנת 2016. לאור האמור אין מדובר בשיהוי קיצוני אשר יוביל למסקנה כי נגרם עיני דין לנאשם.

17. התנהלות ההגנה היא שהובילה הלכה למעשה להתמשכות ההליך המשפטי - אפרט להלן את השתלשלות העניינים בתיק דן.

18. הדיון הראשון בתיק דן התקיים ביום 25.5.2017 [וזאת לאחר מספר בקשות דחיה, כאשר מועד הדיון המקורי נקבע ליום 29.3.2017]. למועד זה לא התייצבה ההגנה ואף לא למועד שנקבע לאחריו [ב"כ הנאשם לא התייצבה בעת ההיא בשל מחלה ואילו הנאשם מסיבה שאינה ידועה ועל כן הוצא צו הבאה]. ביום 24.9.2017 הוגשה בקשה לביטול כתב האישום בטענה של הגנה מן הצדק וזאת לאור ציון פרטי הליך המעצר של הנאשם בכתב האישום. נטען כי

תיקון כתב האישום אינו יכול להועיל וזאת בשל שבית המשפט נחשף למסה של ראיות בלתי קבילות. עוד באותו יום הוגש מענה בכתב לכתב האישום. בדיון שהתקיים ביום 29.10.2017 הצטרפה עו"ד מירי פרידמן לייצוג הנאשם ביחד עם עו"ד קרן ארבל. הוסכם כי הבקשה לביטול כתב האישום תימחק וכתב האישום יתוקן [המאשימה הצהירה כי ההסכמה אין משמעה שיש טעם בטענות]. יש לציין כי בסיכומי ההגנה אין טענה בעניין זה, וממילא הנאשם העיד אודות הליך מעצרו ונסיבותיו בבית המשפט.

באותו המועד נקבעו מועדים לשמיעת ראיות. לדיון התזכורת שנערך ביום 22.2.2018 לא התייצב הנאשם. ביום 5.3.2018 הגישה עו"ד מירי פרידמן בקשה לשחרור מייצוג. נוכח התחייבותה של עו"ד קרן ארבל להמשיך בייצוג הנאשם, הורת על שחרור עו"ד מירי פרידמן מייצוג.

19. בדיון התזכורת שנערך ביום 8.3.2018 הגישה המאשימה הודעה בדבר סדר חקירת העדים מטעמה. ביום 11.4.2018 החלה פרשת התביעה. חלק ממועדי ההוכחות נדחו בשל נסיבות רפואיות של ב"כ המאשימה והנאשם. ביום 17.6.2018 ולאחר שהתקיימו 5 ישיבות במסגרתן העידו 15 עדי תביעה, ביקשה ב"כ הנאשם להשתחרר מייצוג הנאשם, קבעתי כי **"בשלב זה של הליך ההוכחות, לקראת סיום פרשת התביעה, אינני משחררת את עו"ד ארבל מייצוג הנאשם, אלא אם יתייצב סגור אחר, ערוך לניהול ההוכחות והתיק במועדים שיקבעו להלן"**. ביום 9.7.2018 הוגשה בקשה נוספת לשחרור מייצוג בה נטען כי הנאשם שכר את שירותיו של עו"ד אלי גבאי אשר לא יכול להתייצב לדיון שנקבע בשל נסיעה לחו"ל. קבעתי כי הבקשה תידון במעמד עו"ד קרן ארבל ועו"ד אשר את שירותיו מבקש הנאשם לשכור ושיהיה ערוך לניהול ההליך כמתוכנן. לדיון ההוכחות שנקבע ליום 10.7.2018 לא יכול היה הנאשם להתייצב שכן הוא נפל ונחבל. ביום 16.7.2018 התייצב עו"ד אבי גבאי, ציין כי הוא לוקח על עצמו את הייצוג בתיק אך אינו ערוך לשמיעת הוכחות במועדים שנקבעו. בקשתה של עו"ד קרן ארבל להשתחרר מייצוג נדחתה.

20. במקביל להליך ההוכחות התנהל הליך גישור בפני כב' השופט פורר אשר לא צלח. ביום 4.10.2018 הכריזה המאשימה "אלו עדיי". ביום 7.10.2018 הגישה ההגנה בקשה ולפיה אין להשיב לאשמה. בדיון שהתקיים ביום 9.10.2018 ציין הנאשם כי ביקש מעו"ד קרן ארבל לקבל את חומר הראיות ולהעבירו לעורך דין אחר. עו"ד ארבל ציינה כי היא אינה יכולה לעשות כן בטרם שוחררה מייצוג, וטענה כי ביקשה מהנאשם שיוגש יפוי כוח חדש על מנת שתוכל להגיש בקשה להשתחרר מייצוגו אך הדבר לא נעשה. הנאשם טען כי לדיון הבא יגיע עו"ד אשר יהיה מוכן לקבל על עצמו את הייצוג.

במעמד הדיון נרשמו מפי הנאשם הדברים הבאים **"אני שומע את הערת בית המשפט, לפיה לא יידחו דיונים לשם החלפת הייצוג, בוודאי לא בשלב זה של הדיון ונוכח יומנו של בית המשפט. עוד אני שומע את הערת בית המשפט כי הדברים נאמרו בעבר ונדונו. עורך הדין שאני מבקש שייצג אותי יכול להכין אותי לפרשת ההגנה בשבוע הבא. לשאלת בית המשפט מדוע לא התייצב היום כדי להצהיר שהוא לוקח על עצמו את הייצוג, אני משיב שהוא בדיון בבית המשפט בנצרת"**.

21. ביום 14.10.2018 דחיתי את בקשת ההגנה שלא להשיב לאשמה לגופו של עניין ובמנותק משאלת הייצוג.

22. ביום 15.10.2018, במועד שהיה קבוע לפרשת ההגנה, התייצב עו"ד חסן חסן והצהיר כי הנאשם ביקש לשכור את שירותיו. עו"ד חסן לא היה מוכן לדין. בהחלטתי קבעתי כי "הנאשם העמיד את בית המשפט למעשה בפני שוקת שבורה, שכן מובן מאליו שכפיית ניהול פרשת ההגנה במצב עניינים שכזה, לא יכולה לעמוד מול הסיכון העונשי המשמעותי לו צפוי הנאשם. בנסיבות אלה משחררת את עו"ד ארבל מייצוגו של הנאשם. רשמתי בפני כי עו"ד חסן קיבל על עצמו את הייצוג ויהיה ערוך לפרשת ההגנה בתוך כחודש ימים".

23. נוכח יומן בית המשפט, סירוב הצדדים להתייצב לדיונים בימי שישי ומאחר ולא מצאתי מועד לשמיעת ההליך בשעות אחר הצהריים, נקבעה פרשת ההגנה לחודש פברואר 2019.

ביום 28.2.2019 ביקש ב"כ הנאשם מועד נוסף לפרשת ההגנה, לשם העדת שני עדים שביקש להעיד בדיון קודם. נטען כי אחד לא אחר והאחר חולה. בהחלטתי דחיתי את בקשת ב"כ הנאשם, אשר לא שוחח עם עדי ההגנה והוא נסמך על הנאשם הן לעניין תוכן עדותם והן לעניין הסיבה לאי התייצבותם, וכן לאור העובדה כי פרשת ההגנה המקורית הייתה קבועה למשך כל השבוע האחרון של אוקטובר 2018, והיא נדחתה בשל בקשת הנאשם להחליף ייצוג. בנסיבות אלה הכריז ב"כ הנאשם "אלו עדי".

24. נקבע כי המאשימה תגיש סיכומיה עד ליום 2.6.2019 וסיכומי ההגנה יוגשו עד ליום 2.10.2019. עוד נקבע מועד להשלמת סיכומים על-פה [3.11.2019] ומועד לשימוע הכרעת הדין נקבע ליום 1.12.2019.

ביום 26.5.2019 הגישה המאשימה בקשת אורכה להגשת סיכומיה, עד ליום 9.6.2019. הבקשה התקבלה. ביום 2.10.2019 הגיש הסנגור בקשת אורכה של 3 שבועות להגשת סיכומיו. גם בקשה זו התקבלה. ביום 22.10.2019 הוגשה בקשה נוספת לדחיית הגשת סיכומי ההגנה ב- 45 ימים נוספים, קבעתי שסיכומי ההגנה יוגשו עד יום 5.12.2019. לאור האמור נדחה מועד השלמת הסיכומים על-פה ליום 2.1.2020 והכרעת הדין ליום 16.1.2020. ביום 4.12.2019 הוגשה בקשת דחיה נוספת ל- 22 ימים. בקשה זו התקבלה; מועד הסיכומים על-פה נדחה ליום 20.1.2020 וקבעתי כי במועד זה יקבע מועד חלופי לשימוע הכרעת דין. ביום 25.12.2019 הוגשה בקשה נוספת לארכה של 30 ימים בהגשת סיכומי ההגנה. הבקשה התקבלה. במועד הדיון שנקבע ליום 20.1.2020 [כאמור, להשלמת סיכום על-פה] עדיין לא הוגשו סיכומי ההגנה; קבעתי כי אלה יוגשו עד יום 16.2.2020 ונקבע מועד לשימוע הכרעת הדין ליום 24.3.2020. בסופו של יום הוגשו סיכומי ההגנה ביום 3.3.2020. מועד שימוע הכרעת הדין נדחה בשל מצב החירום שהוכרז בעקבות נגיף הקורונה - תחילה ליום 2.6.2020, לאחר מכן בשל מצב החירום ועומס תורנויות, ליום 2.7.2020.

ביום 2.7.2020, במעמד הדיון, הודיע ב"כ הנאשם כי הנאשם מצוי בבידוד. הסנגור הציג לעיון בית המשפט מסמך רפואי ממנו עולה כי ישנו חשד לדלקת ריאות בעניינו של הנאשם והוא הופנה לחדר המיון. בנסיבות אלה נדחה מועד שימוע הכרעת הדין ליום 23.7.2020.

אני דוחה טענת הנאשם כי נגרם לו עינוי דין בשל השיהוי בניהול ההליך. כתב האישום הוגש תוך פרק זמן

סביר מסיום החקירה, וההליך בפני התנהל בשקדנות ראוייה מצד בית המשפט והמאשימה. העיכובים בניהול ההליך המשפטי רובצים לפתחו של הנאשם. אין בשיהוי דן ככל שנגרם, כדי להביא לביטול כתב האישום החמור התלוי ועומד נגד הנאשם ויש לברר את האשמה.

2. האישום הראשון - ניכוי מס תשומות על סמך חשבוניות פיקטיביות

25. באישום הראשון נטען [לאחר חזרתה החלקית של המאשימה מאישום כאמור לעיל] כי בתקופה שבין חודש פברואר 2011 לחודש ספטמבר 2013 ניכה הנאשם מס תשומות בסך **₪ 4,635,025** [להלן: "מס התשומות"] מבלי שהיו לו לגביו מסמכים כאמור בסעיף 38 בחוק מע"מ. הנאשם ניכה את מס התשומות בהסתמך על **71** מסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס על שם **5** עוסקים שונים, זאת מבלי שעשה או התחייב לבצע את העסקאות לגביהן הוצאו המסמכים כאמור [להלן: "התשומות הפיקטיביות"], כמפורט להלן:

- א. **4** חשבוניות פיקטיביות על שם חברת אורות הזריחה בין התאריכים 30.1.2012 עד 29.2.2012. סך כל התשומות הפיקטיביות הוא **₪ 6,264,000** כולל מע"מ, וסכום מס התשומות שנוכח בגין הוא **₪ 864,000**.
- ב. **8** חשבוניות פיקטיביות על שם חברת ח.ג.י שיווק בין התאריכים 10.6.2012 עד 30.9.2012. סך כל התשומות הפיקטיביות הוא **₪ 6,080,000** כולל מע"מ, וסכום מס התשומות שנוכח בגין הוא **₪ 857,778**.
- ג. **14** חשבוניות פיקטיביות על שם חברת סנטר מצברים בין התאריכים 1.7.2012 ועד 18.6.2012. סך כל התשומות הפיקטיביות הוא **₪ 5,752,775** כולל מע"מ, וסכום מס התשומות שנוכח בגין הוא **₪ 713,519**.
- ד. **13** חשבוניות פיקטיביות על שם חברת ברכה משמייים בין התאריכים 30.12.2012 ועד 30.4.2013. סך כל התשומות הפיקטיביות הוא **₪ 12,065,899** כולל מע"מ, וסכום מס התשומות שנוכח בגין הוא **₪ 1,753,165**.
- ה. **32** חשבוניות פיקטיביות על שם חנויות אלאקצא בין התאריכים 2.5.2013 ועד 25.8.2013. סך כל התשומות הפיקטיביות הוא **₪ 2,969,701** כולל מע"מ, וסכום מס התשומות שנוכח בגין הוא **₪ 446,563**.

26. נטען כי הנאשם רשם את החשבוניות הפיקטיביות כהוצאות בספרי הנהלת החשבונות של העסק, משל היו עסקאות אמת, וניכה בדיווחיו התקופתיים שלא כדין את סכומי המע"מ המגולמים בתשומות הפיקטיביות.

נטען עוד כי בעשותו כאמור ניכה הנאשם באמצעות הדוחות התקופתיים של העסק שהוגשו למנהל מע"מ, מס תשומות שלא כדין, ובכך הגדיל באופן פיקטיבי את הוצאותיו והקטין בכזב את סכום המס לתשלום, זאת במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס. הנאשם הכין או הרשה לאדם אחר להכין או לקיים פנקסי חשבוניות כוזבים. הנאשם השתמש במרמה עורמה או תחבולה, או הרשה להשתמש בהן. בהתייחס לעבירות לפי חוק מע"מ, הנאשם ביצע

אותן בנסיבות מחמירות זאת בהתחשב בסכומים הגבוהים, היקף העבירות, תכיפותן ומשך ביצוען.

27. המחלוקת באישום זה מצומצמת; לטענת ההגנה מדובר בחשבוניות כשרות אשר הוצאו במסגרת ניהול עסקיו של הנאשם; לטענת המאשימה מדובר בחשבוניות מס פיקטיביות, הנאשם היה מודע לעובדה זו וניכה את מס התשומות המגולם בהן במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס. עוד לטענת המאשימה הנאשם כלל את החשבוניות הכוזבות בהנהלת החשבונות של עסקו ובכך הכין או הרשה לאחר להכין פנקסי חשבונות כוזבים ופעל במרמה עורמה או תחבולה, הכל בכוונה להתחמק מתשלום מס.

28. אין מחלוקת כי 71 החשבוניות המפורטות באישום זה נדרשו בספרי הנהלת החשבונות של הנאשם, ובאמצעות נוכה **מס תשומות בסך 4,635,025 ₪**. עוד אין מחלוקת כי התשומות לפי חשבוניות אלה נדרשו בדוחות התקופתיים שהגיש הנאשם לרשויות מכס ומע"מ, וכך אני קובעת.

אינדיקציות כלליות לקיומן של חשבוניות פיקטיביות בספרי הנאשם

29. התנהלותו של הנאשם מחזקת ומבססת את המסקנה העולה מתוך הראיות הנסיבתיות עליהן נסמכת המאשימה ולפיהן כלל הנאשם בספריו וניכה בדוחותיו התקופתיים את החשבוניות שנטען כי הן פיקטיביות. אלה יובאו להלן.

שני עסקים, מספר עוסק אחד

30. כדי להבין את התמונה בכללותה יש לציין כי כפי שפורט בחלק הכללי בכתב האישום על שמו של הנאשם עוסק מורשה בתחום "הובלת מטענים בדרכים"; מדובר למעשה בעסק בשם "עומרי דלקים". עוד עולה מהראיות כי בבעלותו של אחי הנאשם, מר עאהד אלטורי, חברה בע"מ בשם "עומרי חומרי בניין" אשר מפעילה חנות לחומרי בניין ברהט. כפי שיפורט להלן, הנאשם פעל אף בשמה של חברת "עומרי חומרי בניין", והדבר אינו במחלוקת.

31. מנהלת החשבונות בעסקו של הנאשם בזמן הרלוונטי, הגב' אלה שטרנליכט, טענה בחקירתה באזהרה כי הנאשם פועל במסגרת העוסק המורשה לבדו, אך את החברה בע"מ "עומרי חומרי בניין" הוא מנהל ביחד עם אחיו מר עאהד אלטורי **"עאהד ואיימן ביחד מנהלים את החברה של 514 אבל העוסק מורשה זה רק איימן. גם בחברה זה יותר איימן"** ואף ציינה כי היא קולטת חשבוניות ועושה דוחות מע"מ גם לחברה זו [ת/92 ש' 274-275, ש' 266-268]. גם לטענת מר סער גביש, רואה החשבון של הנאשם בשנת המס 2012, לנאשם שני עסקים - האחד בתחום הסולר והשני חנות חומרי בניין ברהט [ת/94 ש' 7-15]. גם הנאשם הודה בחקירתו הנגדית בבית המשפט כי פעל בחברת "עומרי חומרי בניין" כבשלו; הוא נשאל: **"... מוציא חשבוניות גם עם השם 'עומרי חומרי בניין', גם 'עומרי דלקים'".** ענה: **כן, אותו עסק. זה הפרדתי בין חומרי לבניין לדלק** [פרוט' מתומלל 24.2.2019 עמ' 3 ש' 10-9]. ובהמשך: **"עסק אחד זה"** [פרוט' מתומלל 24.2.2019 עמ' 4 ש' 25].

לאור האמור אני קובעת כי הנאשם פעל אף בחנות חומרי הבניין שברהט במסגרת החברה "עומרי חומרי בניין בע"מ".

32. חרף העובדה שמדובר בחברה בע"מ ["עומרי חומרי בניין"] הנאשם הנפיק חשבוניות תחת שם החברה הנ"ל כאשר ציין על גבי החשבוניות את מספר העוסק המורשה שלו [ושל העסק "עומרי דלקים"] כך למשל בחשבוניות של חברת סיף מתכות בע"מ [ת/70] אשר חלקן הונפקו מאת "עומרי חומרי בניין" כאשר מספר הח.פ. הוא מספר העוסק המורשה של הנאשם - למשל חשבונית מס 000545 מיום 8.6.2012 אשר הונפקה מאת "עומרי חומרי בניין" אל חברת סיף מתכות בת/70. מספר העוסק של הנאשם הוא זה שמצוין בכותרת החשבונית ולא מספר אחר או מספר ח.פ..

33. לעניין האישום דנן, הנאשם פעל אל מול העוסקים השונים במסגרת פעילותו ב"עומרי חומרי בניין" וכן ב"עומרי

דלקים" גם יחד. חלק מחשבוניות האישום הראשון הונפקו, כעולה מפרטיותה, כשם שני עסקים אלה [כך לדוגמה לעניין הספק ברכה משמיים (ת/66), בחלק מהחשבוניות נכתב בשורת ה- לכבוד "עומרי חומרי בניין" ובחלק אחר נכתב "עומרי דלקים"].

תמיד נרשם שם מספר העוסק המורשה של הנאשם על גבי החשבונית.

כלומר, הנאשם פעל על שם חברה קיימת, אשר היא בבעלות משפחתו ותחת ניהולו, הנפיק חשבוניות וקיבל חשבוניות על שמה אך תחת מספר עוסק מורשה חלף מספר הח.פ.. מדובר באינדיקציה כללית להתנהלות חשבונית בלתי תקינה, זאת בלשון המעטה; אשר למעשה משליכה על התנהלותו ואמינותו של הנאשם באופן כללי ובהתייחס לכלל האישומים.

חשבון בנק מוגבל

34. הנאשם העיד על עצמו כי חשבון הבנק שבבעלותו הוגבל, וכי לא זכה לאמונם של אנשים, בנסיבות אלה, נאלץ לעבוד במזומן בהיקפים גדולים [פרוט מתומלל מיום 25.2.2019 בעמ' 2 ש' 25 ועד עמ' 3 ש' 2]:

"עורך דין עידן ארד: שים לב מה אתה אומר ב-10, החקירה שלך מ-25 בפברואר 2014. שואל אותך החוקר - אני מקריא גברתי מ-10/10 - "איך אתה משלם לספקים שלך?" תשובה - "מזומן, ככה, אני מוגבל בבנק, אנשים לא מאמינים בי. אני משתמש בחשבון בנק של האישה, נותן לה צ'קים והכל רשום". שואל אותך החוקר "אתה יודע שעל פי חוק מע"מ אסור לך לשלם סכומים האלה 20,000 שקל? אלא בצ'קים לפקודת הספק?" התשובה - אתה יודע מה אתה עונה? היימן אלטורי: לא יודע.

עורך דין עידן ארד: "זה אצלך, לא אצלי. אצלי אין חוק כזה." מה התגובה שלך? היימן אלטורי: (לא ברור) אני לא, לא משלם מזומן בעסק, עומד. לא נותנים סחורה. כל האנשים היום שאתה תראה מה שאני הזמנתי אותם כולם, שמה שאני עבדתי אתם, אפילו בהנהלת חשבונות, בכרסות, מופיע לך של הספקים גם מזומן גם צ'קים. מה אתה רוצה?

עורך דין עידן ארד: 80% מזומן? היימן אלטורי: כן, 80%, 90% לפעמים מזומן. עורך דין עידן ארד: אוקי, תודה רבה, בוא נמשיך. היימן אלטורי: כן, הם עובדים על 10%. הם מסתכנים של 20, 30,000 שקל צ'קים מהסכום הגדול."

במסגרת התנהלותו במזומן טען הנאשם כי העביר סכומי כסף גדולים לספקים השונים. כך למשל לספק ח.ג.י שיווק [ר' כרטסת הספק לשנת 2013 - 2256 נספח א לת/92 בעמ' 122-123 לחקירה]; לספק אורות הזריחה [ר' ת/80 עמ' 11 למוצג]; לספק סנטר מצברים [ר' כרטסת הספק לשנת 2013 - נספח לת/92 בעמ' 67-68 למוצג].

עוד טען כי קיבל כספים רבים במזומן מלקוחה שלו סוף מתכות בע"מ [במסגרת האישום השני] ולפי הכרטסת הרלוונטית עולה כי הוא קיבל תשלומים במזומן בהיקפים של עשרות מיליוני שקלים [ר' כרטסת 1079 לשנת 2013 נספח לת/92].

35. הנאשם לא הציג מסמכים בנקאיים, דפי חשבון, אישורים מאת הבנק בו התנהל חשבונו כי טענתו נכונה. מנגד גם לא הציג ראיות כלשהן פרט לקבלות שבספריו כי התשלומים במזומן אכן עברו לטובת הספקים, או כי קיבל תשלומים במזומן.

ברי כי הטענה כי חשבון הבנק של הנאשם מוגבל מוליכה למסקנה כי על מנת לנהל את עסקיו באמצעות תשלומים במזומן, היה על הנאשם להחזיק כספת או אמצעי אחר בו היה יכול להחזיק את המזומנים הרבים הדרושים לשם כך, הן לשם העברות תשלומים והן לשם קבלתם.

סירוב לשתף פעולה בחקירה ושתיקה

36. הנאשם בחקירותיו הרבות באזהרה [14 חקירות באזהרה] נמנע מלשתף פעולה. הנאשם הרבה להפנות את החוקרים לחומר הראיות שבידיהם, סירב לענות על חלק מהשאלות וכן שמר על זכות השתיקה. חוקריו של הנאשם הציעו לו לספק פרטים על ספקיו לשם בירור גרסתו, אך הנאשם סירב להתלוות לחוקריו לחפש אחר אותם הספקים. למעשה על אף שבחלק מהמקרים ענה הנאשם על שאלות החוקרים בהפנותו אותם אל חומר הראיות שבידם, הוא לא סיפק כל גרסה לעניין הספקים.

37. כשהתבקש בסיום חקירתו להתלוות לחוקר לחיפוש אחר הספקים באשקלון ואשדוד טען "היום אני לא יכול ואין לי זמן יש לי סידורים, משה אני לא יענה לך אני שומר על זכות השתיקה ועוד כמה ימים אני אתקשר אליך ואגיד לך בו נלך לכל 4 הספקים שהזכרנו למעלה" [ת/7 דף 6 ש' 11-13]. הנאשם לא פנה בעניין עד היום [ת/18, ת/22]. כשעומת בבית המשפט עם סירובו זה השיב: "אחי אמרתי לך, אני לא דורך [צ.ל. "רודף", ש.ח.] אחרי ספקים. הוא חוקר, הוא הזכות שלו יעשה עבודה. אני לא חוקר שלו ללכת לאתר אותו באשקלון, לאתר אותו באשדוד וראשון. אני לא חוקר" [פרוט' מתומלל 25.2.2019 עמ' 52 ש' 27-29]. עד היום לא הסביר הנאשם אילו סידורים מנעו ממנו לצאת עם החוקרים לשטח [פרוט' מתומלל 24.2.2019 עמ' 37-38].

עוד טען כי סירב לשתף פעולה עם החקירה וכבש את גרסתו לאור העובדה כי חוקריו היו לרעתו ולא התנהגו אליו כפי שציפה: "אני שמרתי על זכות השתיקה בחקירות שאם הם לא מעריכים אותי בחקירה, גם אני לא יעריך. אמרתי אני אגיד בבית המשפט" וכן "שהתייחסו אלי יפה בזמן אחרון התחלתי להתייחס אליהם. למה אמרתי להם, תתייחסו לי יפה אני אענה לכם לכל דבר. רק מה שאני אגיד בבית המשפט אני אגיד. הזכות שלי" [פרוט' מתומלל 24.2.2019 עמ' 6 ש' 16-17; עמ' 39 ש' 6-7. ראו גם עמ' 23 ש' 11].

38. הנאשם לא שמר על זכות השתיקה ביחס לכלל השאלות שנשאל בחקירותיו. כאמור, על חלק מהשאלות ענה בדרך שאיננה עניינית, ביחס לחלק מהשאלות הפנה לחומר הראיות שבידי החוקרים. התוצאה האופרטיבית של סירוב לענות עניינית או בכלל לשאלות החוקרים בחקירה באזהרה וכן הפניה לחומר החקירה היא למעשה אותה התוצאה של שתיקה - אי מסירת גרסה.

לעניין שתיקה בחקירה באזהרה קבע בית המשפט העליון כי הדבר עשוי להוות חיזוק לראיות התביעה:

"זאת ועוד, שתיקת נאשם בחקירה, ואי מתן גרסה כלל, כאשר בסופו של יום קיימות נגדו ראיות הקושרות אותו לעבירה בה הואשם, בנסיבות המעלות חשש להתנהגות טקטית וללא הסבר המעלה ספק סביר, עשויה להוות חיזוק ונדבך נוסף במכלול ראיות התביעה נגד הנאשם. יש לזכור כי אף שהשתיקה אינה מהווה ראיה עצמאית, יש בה כדי להשליך על מהימנות השותק, והיא אף מהווה ראיה המחזקת את ה"יש הראייתי" (קדמי, 307-308). כך, נאשם אשר שתק בחקירתו ובחר למסור גרסה בבית משפט, שתיקתו בחקירה עלולה להיות לו לרועץ ולחזק את ראיות התביעה נגדו . . .".

[ע"פ 3452/11 איתמר שאלתיאל נ' מדינת ישראל (8.7.2013)]

39. שתיקתו של הנאשם לסירוגין, והימנעותו מלספק הסברים או גרסה מתי שכן היה לעשות כן בקלות - מחזקים את הראיות הנסיבתיות שהציגה המאשימה בהתייחס לספקים השונים כפי שיוצג להלן.

40. זאת ועוד, במהלך הליך תפיסת חומר הנהלת החשבונות בתיק דנן, ניסה הנאשם להפריע לעבודת התפיסה; הוא העביר קלסר הנהלת חשבונות לאחיו וביקש אותו לברוח עמו. הנאשם קילל וסירב לחתום על טופס התפיסה [ת/16].

שקרי הנאשם ואמינותו

41. עדותו של הנאשם בבית המשפט לא אמינה. הנאשם מסר דברים הסותרים זה את זה, לא ידע למסור מידע על עסקאותיו, לא ידע לענות על שאלות ספציפיות, התחמק ממתן תשובות על שאלות שנשאל ומצאתי כי למעשה מדובר בגרסה שקרית.

לעניין זה נקבע בבית המשפט העליון כדלהלן:

"אכן, כאשר אין בידי המאשימה ראיות, אין בשקרי הנאשם כשלעצמם כדי לבסס הרשעה, שהרי אין הבור מתמלא מחוליותו . . . אך מקום בו יש ראיות כנגד המערער, יש משקל לשקרי המערער, לחילופי גרסאות ולכבישת הגרסה המלאה והעדכנית עד לשלב העדות במשפט; וכמוכן, העובדה שנאשם משנה מעת לעת את גרסתו ולא מוסר אותה בהזדמנות הראשונה יש בה כשלעצמה כדי לעורר חשד" . . ."

[ע"פ 2796/15 פלוגי נ' מדינת ישראל (8.2.2018), פסקה 22 בפסק דינו של כב' השופט עמית].

42. כך למשל לעניין הספק סנטר מצברים הנאשם מסר בחקירותיו באזהרה כי עבד כל הזמן אל מול הבעלים הרשום, מר משה תשובה - גם לאחר שזה עזב את הארץ ביום 17.12.2012. הנאשם הדגיש כי לא סמך על אף אחד פרט למר תשובה [ת/6 ש' 25-27], ואף ציין באופן מפורש כי הוא לא עבד מול העובד של מר תשובה, מר איתי זוארץ. **" . . . איתי אני לא עובד איתו. איתי היה עובד עם הקטנים. לפעמים רק הייתי פוגש אותו ונותן לו כסף. אבל העבודה אני לא משחק רק משה" [ת/6 ש' 30-32].**

על אף האמור, בעדותו בבית המשפט טען הנאשם כי כאשר מר תשובה עזב את הארץ הוא עבד אל מול העובד שלו מר איתי זוארץ [פרוט' מתומלל 25.2.2019 עמ' 45 ש' 28-31].

ברי כי הנאשם שיקר - אם בבית המשפט ואם בחקירותיו באזהרה - שכן שתי הטענות [לפי אחת עבד רק מול מר תשובה ולפי השנייה עבד גם מול מר זוארץ] אינן יכולות לדור יחד.

43. הנאשם אף שיקר לעניין קיומו של מחסן בעסק. במסגרת חקירותיו הרבות טען הנאשם כי אין לעסק מחסנים [פרט למחסן בביתו שברהט], והוא מוכר סחורה ישירות ללקוח [ר' ת/2 ש' 47-48; ת/5 ש' 50-53; ת/7 דף 4 ש' 26-23; ת/7 דף 5 ש' 2-3; ת/9 דף 2 ש' 26-28]. למרות האמור, בתאריך המאוחר לחקירותיו אלה, הכוין הנאשם את החוקרים למקום מסוים באזור התעשייה ברהט וטען כי מדובר במחסן של עסקו [ראו דוח פעולה ת/45]. בבית המשפט חזר הנאשם על טענתו כי לעסק שני מחסנים ברהט: אחד בביתו של הנאשם והשני באזור התעשייה אליו הפנה את החוקרים [פרוט' 24.2.2019 עמ' 81 ש' 7-8; ש' 9-13; פרוט' מתומלל מיום 24.2.2019 עמ' 22 ש' 25-26]. ברי כי שתי הטענות אינן יכולות לעמוד יחדיו, ועל כן ברור כי הנאשם שיקר אם בחקירותיו באזהרה ואם לאחריהן ובבית המשפט.

44. שקרי נאשם עשויים להיות ראיה עצמאית המהווה חיזוק ואף סיוע לראיות התביעה; זאת שעה שמדובר בשקרים מהותיים היוצרים לשורשו של עניין ומשלא ניתן להם הסבר מספק:

"... על מנת לסייע לבית המשפט להכריע בעניין זה, קבעה הפסיקה מספר מבחני עזר המסייעים לבחון מתי ניתן לראות בשקריו של נאשם ראיה מסייעת להוכחת אשמתו: כאשר מדובר בשקר בעניין מהותי; כאשר השקר מכון לסיכול החקירה ולהטעיית בית המשפט; כאשר השקר ברור וחד משמעי; כאשר מדובר בפרט שהוכח כשקר בעדות חיצונית עצמאית; וכאשר השקר בו חטא הנאשם עניינו בעבירה עליה נסב המשפט, ואינו נובע מעילה אחרת, שאינה רלבנטית לצורך בחינת האשמה...".

[ע"פ 8948/12 איהאב נמר נ' מדינת ישראל (1.2.2016), פסקה 37 בפסק דינו של כב' השופט ג'ובראן].

בשקרים שלעיל הנוגעים לדבר התנהלותו העסקית של הנאשם ניתן לראות חיזוקים לראיות התביעה שכן הם מהותיים להתנהלות כאמור, השקר מכון להטעות את בית המשפט או החוקרים לפי העניין. מדובר בשקרים ברורים וחד משמעיים ולא נמצא כי לנאשם יש עילה אחרת למסור דברי שקר.

45. כפי שאפרט להלן בעניינו של כל ספק וספק, מצאתי כי בשקרי הנאשם, אלה שפורטו לעיל ואף אלה אשר יפורטו בהמשך, יש כדי לתמוך בהתרשמותי בדבר מודעותו המלאה של הנאשם לעובדה כי החשבוניות הרלוונטיות כוזבות הן.

להלן תידון כל קבוצה של חשבוניות וכל ספק בנפרד.

ח.ג.י שיווק

46. מדובר ב- 8 חשבוניות הנושאות את התאריכים 10.6.2012; 19.6.2012; 28.6.2012; 3.9.2012; 12.9.2012; 19.9.2012; 24.9.2012; 30.9.2012. על פי החשבוניות קנה הנאשם מספק זה ברזל.

האם החשבוניות הונפקו על ידי מורשה מטעם החברה?

מילוי החשבוניות על ידי הגב' שטרנליכט בהוראת הנאשם

47. הגב' אלה שטרנליכט [ע.ת. 28], מנהלת החשבונות במשרדו של הנאשם בזמן הרלוונטי לכתב האישום, נחקרה באזהרה בתיק דנן. במסגרת חקירותיה מסרה העדה כי היא זו שמילאה את החשבוניות של עוסק זה - ת/59 [ת/87 ש' 117-125; ת/89 ש' 45]. היא מסרה שבאפריל 2012 הביא הנאשם לעסק חשבוניות מס ידניות ריקות וחתומות של חברת ח.ג.י שיווק, וביקש ממנה למלא אותן, "לכתוב ברזל בניין ומה שקשור לבניין" [ת/87 ש' 109-116; ת/88 ש' 14-8, 30-32]. הגב' שטרנליכט הדגישה כי הנאשם אמר לה בדיוק מה לרשום בחשבוניות [ת/87 ש' 124-125] ואישרה שהחשבוניות נכנסו לספרי הנהלת החשבונות וקוזזו בדיווחים למע"מ [ת/88 ש' 36-38]. העדה מסרה כי למעשה וכפי שעולה מכרססת הנהלת החשבונות, הנאשם לא העביר כל תשלום לספק זה והוא חייב לחברה מעל 6 מיליון ₪ [ת/89 ש' 39-43], היא אינה יודעת מי זו החברה הזו ואף אחד לא התקשר למשרד על מנת לבקש תשלום [ת/89 ש' 44-46]. עוד ציינה העדה כי הנאשם לא העביר לה חשבוניות קנייה של ברזל על אף שאמר שיעשה כן וחשדה כי "הימן מוכר אויר" [ת/87 ש' 146-154].

48. כלל חקירותיה באזהרה של הגב' שטרנליכט הוגשו חלף חקירתה הראשית. העדה הכחישה בעדותה בבית המשפט כי אמרה שהנאשם "מוכר אוויר", היא טענה שהדבר לא נאמר מפיה ו"הם רשמו מה שהם רצו לרשום" [פרוט' יום 11.4.2018 עמ' 23 ש' 1-5; ש' 13-22]. עוד טענה כי הרגישה שהחוקרים מאיימים עליה [פרוט' יום 11.4.2018 עמ' 23 ש' 8-12]. כאשר נשאלה במפורש על ידי הסנגור האם החקירה גרמה לה להגיד דברים שהם אינם נכונים ענתה כי "לא שהם לא נכונים. אני יכולה לחשוב הרבה דברים, מה שאני חושבת או לא חושבת הם רשמו כאילו זה אמת. אם בדיבור אמרתי להם משהו, הם רשמו מה שהיה נוח להם. אני אמרתי שלא אמרתי ככה. יכול להיות שלא חשבתי את זה ואני אמרתי את זה במילים שלי והם רשמו במילים שלהם. אני אמרתי

שאני לא יודעת מה הוא מוכר, אני יושבת במשרד, רואה חשבוניות ומקלידה. אני לא צריכה לבדוק אם הוא מכר את זה. זה לא תפקיד שלי, יש משטרה ומע"מ שצריכים לבדוק את זה, זה לא תפקיד שלי" [פרוט' 11.4.2018 עמ' 23 ש' 16-22]. כבר כאן ניתן לראות כי העדה לא חזרה בה מתוכן הדברים אלא מהניסוח ובעיקר ביקשה לתקן רושם שאולי נוצר ולפיו היא יודעת בוודאות שמדובר בחשבוניות פיקטיביות בעוד שטענתה הייתה כי חשדה שמדובר בעסקאות פיקטיביות. הדברים מתבהרים אף בהמשך כאשר בסופו של דבר הסכימה העדה כי למעשה לא נרשמו דברים בהודעותיה השונות שלא באו מפיה.

49. לאור טענת העדה כי נכתבו דברים שלא אמרה, במסגרת החקירה החוזרת קראה התובעת לעדה את כל חקירותיה [ת/87-92]. לענין האמירה המפורטת לעיל ציינה הגב' שטרנליכט: "לא הייתי יכולה להגיד שהוא מוכר אוויר, אולי אמרתי, אולי לא אמרתי, אני לא זוכרת את זה . . . לשאלת בית המשפט למה שיכתבו שאמרתי "אוויר" אם לא אמרתי את זה, אני משיבה שאני לא יודעת" [פרוט' יום 11.4.2018 עמ' 25 ש' 4-7].

50. התרשמתי כי העדה שהעידה עדות סברה ולפיה הנאשם "מוכר אוויר", חששה כי אמירה זו תסבך את הנאשם ועלולה לסבך אף אותה בעבירות פליליות או בחשד לביצוען ועל כן חזרה בה מאמירה זו. מובן מאליו כי אמירה זו היא סברה אך אין מנוס בתיק דנן מהקביעה כי אמירה זו נאמרה על ידי העדה בחקירתה ת/87 כאמור לעיל. וכך אני קובעת.

51. בהמשך עדותה בבית המשפט אישרה העדה כי היא מילאה את החשבוניות של עוסק זה, כפי שציינה בחקירותיה אך לטענתה הדבר נעשה בנוכחות בעל החברה [פרוט' יום 11.4.2018 עמ' 25 ש' 8-25; הדגשים אינם במקור]:

"ש: אני ממשיכה להקריא לך מההודעות שלך.
ת: אני אמרתי דברים, זה היה מול היימן ומול בן אדם שהוא בעל החברה הזו, אני מרגישה כאילו עשיתי משהו רע. יושב אדם ואומר לי לכתוב, אולי קשה לו לכתוב, אני כותבתי, הוא בעל החברה. מה שנרשם שאמרתי במה שקראת עכשיו, זה מה שאמרתי. בעל החברה אמר לי לרשום. כשבית המשפט אומר לי שאני לא נאשמת בעבירה והשאלה היא אם מה שנרשם מפי על ידי החוקרים אכן נאמר, אני משיבה שכן נו. אני רשמתי מה שבעל החברה אמר לי לרשום ולא מה שאיימן אמר לי הם ישבו יחד [בהתייחס לשורה 159].

ש: אני ממשיכה להקריא לך מההודעות שלך, אני עוברת לת/88.
ת: עוד הפעם, הם כל יום בחדר הזה, כל אחד נכנס - יוצא וכל אחד אומר שזה חשבוניות פיקטיביות ואם אני יודעת שזו עבירה. הם אמרו לי שאלו חשבוניות פיקטיביות, אני לא ידעתי את זה. אני לא ידעתי שזה פיקטיביות או לא פיקטיביות, כתבו לא מה שאני אמרתי, אני לא אמרתי את זה. גם עכשיו אני אומרת שאני לא יודעת אם החשבוניות האלו פיקטיביות, אני לא יכולה לדעת את זה. החוקרים כל הזמן אמרו שזה פיקטיביות, אני לא יכולה לדעת את זה. אם אומרים לבן אדם שהוא ככה וככה, יומיים אומרים לך שזה פיקטיביות, אז אולי חשבתי שזה פיקטיביות. אני לא יודעת שזה פיקטיביות. לא אמרתי ככה, כמו שקראת, לא אמרתי שאני יודעת שזה פיקטיביות. כשאת קוראת שאני עושה מה שאומרים לי, אני לבד לא עושה כלום. שם רשום שאני לא ידעתי שהחשבוניות פיקטיביות, גם עכשיו אני לא יודעת אם החשבוניות פיקטיביות או לא".

52. יש לדחות את טענת העדה ולפיה בעל החברה היה נוכח בעת מילוי החשבוניות.

בחקירתה באזהרה כאשר נשאלה העדה "האם היה מישהו נוסף שאמר לך לכתוב לו חשבוניות מס, חוץ מהיימן?" ענתה בשלילה [ת/88 ש' 22-23]. העדה לא הכחישה בחקירתה הנגדית אמירה זו. זאת ועוד, בחקירה אחרת באזהרה טענה הגב' שטרנליכט כי "אני לא יודעת אפילו מי זה ח.ג.י, זה חשבוניות שהיימן אמר לי לכתוב אותם" [ת/89 ש' 45]. גם אמירה זו לא הוכחה במסגרת חקירתה הנגדית. בחקירה נוספת באזהרה נשאלה הגב' שטרנליכט מי זה הספק ומה תוכל לומר לגביו, וענתה: "גם עליו כבר נשאלתי ואין לי שום קשר אליו. אני רואה שעד חודש שני יש קבלות ממנו אז זה תשאל את איימן מאיפה הם. הוא הביא ואני מכניסה" [ת/92 ש' 191-192]. ושוב, במסגרת חקירה הנגדית לא הכחישה העדה אמירתה זו.

53. בשל גרסתה בבית המשפט ולפיה היא אוימה בחקירותיה על ידי חוקריה ונכתבו דברים שלא אמרה, חוקריה של העדה הובאו לעדות ואלה ביססו את הרושם כי הודעותיה נרשמו מפיה, ולא הוסף או נגרע מהן דבר. התייצבו החוקר משה דדון [ע.ת. 2]; החוקר יוסף קנדלקר [ע.ת. 3]; החוקר רונן זריהן [ע.ת. 4]; החוקר יוסף סלומנוב [ע.ת. 6]; החוקר דביר לביא [ע.ת. 66]; הם ציינו כי לא היה דבר חריג בחקירותיה [פרוט מתומלל 16.7.2018 עמ' 18 ש' 3-5; עמ' 25 ש' 32-35; עמ' 34 ש' 28-29; עמ' 43 ש' 9-12], לא הופעלו עליה לחץ או אימים [פרוט מתומלל 16.7.2018 עמ' 20 ש' 1-14; עמ' 24 ש' 5-25; עמ' 27 ש' 18-25; עמ' 30 ש' 26-36; עמ' 44 ש' 20-31; עמ' 46 ש' 33-36], כל שנכתב נאמר על ידה ולא נכתבו דברים שהיא לא אמרה [פרוט מתומלל 16.7.2018 עמ' 18 ש' 14-16; עמ' 19 ש' 13-21; עמ' 27 ש' 6; עמ' 28 ש' 8-11; עמ' 29 ש' 35-15; עמ' 30 ש' 1-4; עמ' 36 ש' 1-4, 33-36; עמ' 37 ש' 12; עמ' 44 ש' 13-19; עמ' 45 ש' 12; עמ' 47 ש' 16-18]. בחקירה נגדית לא מסרו העדים דברים שונים.

54. עוד התקבל הרושם כי העדה חשה תחושת מחויבות לנאשם.

כאמור, עומרי דלקים שם הועסקה העדה ועומרי חומרי בניין שם מועסקת היום פועלים כעסק אחד. הגב' שטרנליכט ציינה באופן מפורש כי הנאשם פעל לבדו במסגרת תיק העוסק המורשה שלו אך מנהל יחד עם אחיו את החברה בע"מ. מהאמור מתחזקת אף יותר התרשמותי כי העדה חשה מחויבות לנאשם, ומכאן הניסיון להרחיק ולמזער את אמירותיה המפלילות כלפיו.

55. כאילו לא די בהתרשמות לעיל, אמרתי של הגב' שטרנליכט שנמסרו בחקירותיה מתיישבות עם ראיות אחרות. כך למשל, העדה זיהתה בחקירתה באזהרה את כתב ידה של הגברת רחל ברלין בחשבוניות חברת אורות הזריחה [ר' בהמשך לעניין ספק זה] והגב' ברלין אכן אישרה כי מדובר בכתב ידה.

56. לאור כלל האמור לעיל, התרשמתי כי מדובר בעדה אמינה. עם זאת, נראה כי העדה עשתה כל שלאל ידה להרחיק עצמה מאמירות שהיא תופסת שעלולות להיות מפלילות את הנאשם. העדה סתרה את עצמה לא אחת בעניין זה, הכחישה אמירה מסוימת בחקירה אחת אך לא הכחישה אמירה דומה בחקירה אחרת. לאור זאת ולאור התרשמותי מתחושת חובה כלפי הנאשם, מתקבל הרושם כי הדברים שנמסרו במסגרת חקירותיה באזהרה אמת הם, וכך אני קובעת. **אני מאמצת את כלל שמסרה הגב' שטרנליכט בחקירותיה. אני קובעת כי במסגרת עדותה בבית המשפט ניסתה העדה לבטל אמירות המסבכות את הנאשם; אך הודתה כי לא נכתב דבר שלא בא מפיה.**
עדויות של מר גביש

57. מר סער גביש [ע.ת. 32], שהיה מנהל החשבוניות של הנאשם בשנת 2012, נחקר באזהרה בתיק דנן. לפי גרסתו הוא חשד כי הנאשם פועל בעסקו בצורה שאינה חוקית: **"אני לא יודע יותר מדי ראיתי חשבוניות שחשדתי על סכום גבוה של ספק ברזל והבנתי שהוא מלוד זה חשבונית ידנית על סכום גבוה כמו כן היו אנשים במשרד של היימן ונתנו לו חשבוניות על החשבוניות שחשדתי בהם, בדיעבד הייתי עסוק וטרוד ואני מבין שעבדו עליי בגלל שזה נראה ככה כי הנהלת החשבוניות לעולם לא התאזנה, היימן טען שכל הזמן יש טעויות בהנהלת החשבוניות, וכן על דוחות מעמ וכנראה היימן רמה את החתימה שלי"** [ת/94 ש' 93-97].

העד המשיך וטען כי חתם על דוחות מע"מ תקופתיים חרף החשד בליבו מאחר ואוים על ידי הנאשם ובני משפחתו [ת/95 ש' 3, ש' 92]. לטענת העד הוא אמר לנאשם שאין די בקיומן של חשבוניות מס, יש צורך בתיעוד נוסף כגון תעודות משלוח והסכמים עם הספקים [ת/95 ש' 90]; הוא ציין: **"קודם כל על כל חשבונית כזו בהיקף של הסכומים האלו של מיליון שקל צריכה להיות ערימה של ניירת מצורפת החל מהסכמים, תעודות משלוח, העמסה, תשלומים. אפילו שאלתי אותו איך אתה יכול לשלם סכומים כאלו במזומן והוא ענה שהוא משלם כל פעם סכומים קטנים יותר. זורק סתם תשובות. וזה חוץ מזה שהוא היה מוציא אותן ביחידות מהתיק שלו ונותן לפקידות כדי שהן יכתבו אותן לפי ההוראות שלו. ואני לא ראיתי שום ספק של ברזל"** [ת/96 ש' 37-42].

58. עדותו של מר גביש באשר להתנהלות הנאשם מתיישבת עם דרך ההתנהלות שתיארה גב' שטרנליכט כאמור לעיל. מר גביש מסר בחקירותיו באזהרה כי הנאשם היה מביא לעסק חשבוניות ריקות ומבקש מהפקידות במשרדו למלא אותן: "כפי שסיפירתי היימן היה מביא חשבוניות מס ריקות בודדות לא מתוך פנקס והוא או הפקידה שלו בשם אלה היו ממלאים את פרטי החשבוניות כלומר אלה הייתה ממלאה את פרטי החשבוניות וזאת על פי הוראתו של היימן הפרטים היו על הקניות של חומרי בנייה וברזל, אני חושב שבדיעבד עבדו על כולם עלי ועל העובדות שלו . . .". [ת/94 ש' 101-106], וכן: ". . . לגבי המסמכים 4 עד 12 של חברת ח.ג.י אלה החשבוניות שאמרתי כי הפקידה אלה מילאה את הפרטים של החשבוניות . . .". [ת/95 ש' 86-87].

חקירותיו של העד הוגשו חלף חקירתו הראשית; במסגרת חקירתו הנגדית לא נשאל העד על אמירותיו אלה ומכאן שהן אינן במחלוקת. לאור עדות הגב' שטרנליכט כי היא זו שמילאה את החשבוניות האמורות ברי כי עדותו זו מחזקת את עדותה של הגב' שטרנליכט ואת הקביעה כי חשבוניות אלה לא מולאו אל מול מורשה מטעם החברה אלא על פי בקשת הנאשם.

59. המאשימה לא הצליחה לאתר ולהביא לעדות את מר חגי אפללו [ע.ת. 61; ר' הודעת ב"כ המאשימה מיום 4.10.2018], בעל החברה הרשום [ת/52]. על אף האמור, ולאור עדויותיהם של הגב' שטרנליכט ומר גביש שפורטו לעיל ניתן לקבוע כי המאשימה עמדה בנטל הרובץ לפתחה ויש לפנות לבחינת גרסתו של הנאשם.

גרסת הנאשם

60. בחקירה הראשונה באזהרה בה עלה שמו של ספק זה, סירב הנאשם לענות וטען כי "אני אגיד לך בבית המשפט" [ת/5 ש' 275-276]. בחקירה אחרת התחמק מלענות מי בעל החברה [ת/7 ש' 15-23] וכאשר נשאל בחקירה נוספת באופן מפורש האם הוא מכיר את מר חגי אפללו ענה "אולי יש הרבה אנשים. אני נחקרתי ואין לי מה להוסיף" [ת/14 ש' 35]. הנאשם לא ידע לענות כיצד אותו אדם קשור לחברה [ת/14 ש' 36-37] ואף לא זכר מי סיפק לו את הסחורה ונתן לו את החשבוניות [ת/14 ש' 15-25]. הנאשם הרבה לשמור על זכות השתיקה בטענה כי כבר ענה על השאלות האלה [ת/14 ש' 8; ת/14 ש' 93-96; ת/15 ש' 153-176], טען כי שילם לספק זה רק במזומן [ת/14 ש' 48], ותעודות המשלוח של ספק זה מצויות בידי החוקרים [ת/14 ש' 11-12, 49-53]. יש לציין כי לא נמצאה בהנהלת החשבונות של הנאשם ולו תעודת משלוח אחת בעניינו של ספק זה.

61. הנאשם טען כי מעולם לא ביקש מאף אחד למלא חשבוניות ריקות, והכחיש כי הביא כאלה לעסק: "כשאני מגיע עם חשבוניות, החשבוניות מלאות עד הסוף, אין דבר כזה יבוא ריק" [ת/3 ש' 80, ש' 82-83, ש' 93]. הנאשם עומת באופן מפורש עם הטענה לפיה הביא חשבוניות ידניות ריקות וביקש מהפקידות שלו למלא אותן, סירב להגיב וענה "אני אגיד לך את זה מול העורך דין בבית המשפט" [ת/5 ש' 226-228, ש' 229-231]. ראו גם [ת/5 ש' 277-289]:

"ש: על פי חומר החקירה עולה כי אתה אמרת לפקידה לרשום חשבוניות, תעודות משלוח וקבלות פיקטיביות. תגובתך.

ת: אני אענה לך מול העורך דין.

ש: בכך שאתה זייפת חשבוניות וקבלות והכנסת אותם בספרים שלך כקניות אתה עברת על חוק מע"מ ואף עברת על חוק איסור הלבנת הון. תגובתך

ת: אני לא זייפתי שום דבר. אני עובד חוקי

ש: איך אתה אומר שלא זייפת אם אתה נתת הוראה לפקידות לכתוב חשבוניות שלא שלך.

ת: אני לא נתתי מה לכתוב. זה בהוראה של בעל החשבוניות

ש: אבל הפקידות אומרות שאתה הוצאת את החשבוניות האלו בודדות מהכיס שלך ואתה אישית אמרת להן מה לכתוב. תגובתך.

ת: אני אגיד לך בבית המשפט.

ש: מה יש לך להגיד אם כולם כבר הפלילו אותך.

ת: אין לי מה להגיד לך".

62. במסגרת עדותו בבית המשפט לא ציין הנאשם את השם של החברה או את שם בעל המניות הרשום שלה; לא

נאמרו כלל מפיו המילים "ח.ג.י שיווק" או "חגי אפללו" ואף לא רק "חגי". הנאשם אף התייחס בחקירה הראשית לספק זה כ"חיים אפללו" [פרוט' 24.2.2019 עמ' 83 ש' 14], והדבר עומד בסתירה לטענתו כי "... כל ספק אני עבדתי אתו זוכר אותו ...". [פרוט' מתומלל 24.2.2019 עמ' 22 ש' 22].

למעשה הנאשם התחמק בחקירתו הנגדית מכל שאלה אשר הצריכה אותו לפרט מיהם אותם ספקים אשר סיפקו לו ברזל וחומרי בניין [פרוט' מתומלל 24.2.2019 מעמ' 14 ש' 24 עד עמ' 15 ש' 2]:

"עורך דין עידן ארד: אוקי, אז מי עוד סיפק לך ברזל וחומרי בניין?
היימן אלטורי: אה?
עורך דין עידן ארד: מי עוד...
היימן אלטורי: כתוב אצלך, מה אמרתי לך שמות שלהם, אתה קודם... עניתי...
עורך דין עידן ארד: (לא ברור) תשובות (...) אצלך זה קצת (...)
היימן אלטורי: תשאל אני אענה לך.
עורך דין עידן ארד: אני שואל אותך, מי עוד סיפק לך ברזל ו...
היימן אלטורי: תשאל לי שמות אני אענה לך.
עורך דין עידן ארד: מר אלטור אני רוצה להבין, אתה לא זוכר ספקים שמכרו לך קרוב ל-90 מיליון שקל ברזל וחומרי בניין?
היימן אלטורי: אני היה לי חקירה בבוקר אצל... בבית המשפט בבוקר, ואני הסברתי לה מי הספקים...
כבוד השופטת שרה חביב: לא, אבל זה לא פותר אותך מלענות לשאלה. אתה לא מוכן לענות לשאלה יש לזה גם...
היימן אלטורי: למה?
כבוד השופטת שרה חביב: ככה זה עובד".

ובהמשך [פרוט' מתומלל 24.2.2019 עמ' 20 ש' 10-34]:

"עורך דין עידן ארד: אז מי הספק שסיפק לך ברזל וחומרי בניין שמכרת לסיף?
היימן אלטורי: יש לך חנויות אל אקצה, יש לך יורם (...) יש לך גם עוד ספק לא זוכר את השם שלו, אני אזכר עכשיו יגיד לך, יש לך ספקים ברוך השם, לא חסר.
עורך דין עידן ארד: ומה השמות שלהם?
היימן אלטורי: אמרתי בבית המשפט בבוקר שמות.
עורך דין עידן ארד: ומה השמות שלהם?
היימן אלטורי: סליחה אדון השופטת, אני שאמרתי בבוקר שמות של יורם שזה גם של אקצה, איברהים ומוחמד, איברהים ויוסף, אלה סיפקו לי סחורה. עוד בחנויות ליורם (...) גם הוא סיפק לי את הסחורה, גם יש לו כמה חבר'ה עובדים אתו, זהו.
עורך דין עידן ארד: אוקי. (לא ברור) לספר על ספקים מלבד חנויות אל אקצה ויורם (...)
היימן אלטורי: סליחה תשאל אותי, תביא לי שמות, אני אענה לך.
עורך דין עידן ארד: אז אני שואל אותך. אתה לא יודע...
היימן אלטורי: יודע אני לא...
עורך דין עידן ארד: להגיד לי שמות... אז תגיד, בבקשה.
היימן אלטורי: תגיד לי את השמות, מה אני לא אזכור לך בעל פה באחרי 4 שנים, 5 שנים.
כבוד השופטת שרה חביב: אבל אתה זכרת בראשית לפני כמה שעות.
היימן אלטורי: כן, אמרתי שמות שלהם.
כבוד השופטת שרה חביב: שכחת אחרי שעה?
היימן אלטורי: לא, אמרתי להם שמות. סליחה אני מתנהל בתיק פה...
כבוד השופטת שרה חביב: אז ידעת להגיד את השמות לעורך דין חסן ואתה לא יודע להגיד את השמות לעורך דין ארד?
היימן אלטורי: אמרתי לו שמות שלהם עכשיו.
כבוד השופטת שרה חביב: טוב.
עורך דין עידן ארד: אוקי.
היימן אלטורי: אני אמרתי לך".

די בעדותו זו של הנאשם לעיל כדי לבסס את הרושם כי אין מדובר בחשבוניות כשרות והנאשם היה מודע לכך. 63.

הנאשם ציין כי את רוב הברזל וחומרי הבניין היה רוכש משטחי הרשות הפלשתינית [פרוט' מתומלל מיום 25.2.2019 עמ' 10 ש' 21-34]. טענה זו ולפיה רכש את חומרי הבניין משטחי הרש"פ עומדת בסתירה לראיות ההגנה עצמן, והיא טענה כבושה שלא בא זכרה קודם לכן בשלל חקירותיו של הנאשם [יש רמז לעניין בחקירה ת/11 שם טען כי הוא מחזיק בדרכון זר איתו הוא נכנס לרצועת עזה. סתם ולא פירש. ר' שם, ש' 107-115]. הנאשם הציג במסגרת חקירתו בבית המשפט רשימה של ספקים [נ/4]. נטען כי מדובר בכלל הספקים של העסק שלו [פרוט' 24.2.2019 עמ' 81-82; פרוט' מתומלל 25.2.2019 עמ' 25]. רשימה זו לא כללה ספקים מתחומי הרש"פ. לאור שקרי הנאשם, העובדה כי לא הצליח למסור פרטים על הספק והעסקאות ההתרשמות היא כי מדובר בחשבוניות פיקטיביות הן לעניין הצדדים לעסקה והן לעניין העסקה גופה.

לאור כלל האמור לעיל אני קובעת כי חשבוניות מס' 2003, 2027, 2032, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008 של חברת ח.ג.י שיווק נכתבו על ידי הגב' שטרנליכט לבקשתו של הנאשם. החשבוניות הובאו לעסק על ידי הנאשם כאשר הן ריקות וחתומות. מכאן שהן לא הונפקו על ידי מורשה מטעם החברה.

64. סבורתני כי די באמור לעיל, ובקביעה כי העסקאות המתוארות בחשבוניות הרלוונטיות הן פיקטיביות על מנת לבסס מודעותו של הנאשם לעניין. חרף האמור ישנן אינדיקציות נוספות המצביעות על כך כי מדובר בחשבוניות פיקטיביות וכי הנאשם היה מודע לעניין.

התנהלות חשבונית שאיננה תקינה

65. ספרי הנהלת החשבונות של הנאשם לעניין ספק זה נוהלו שלא באופן תקין מבחינה חשבוניתית. מכרססת הספק לשנת 2012 עולה [ת/80 עמ' 14 למוצג] כי לא הועבר אף תשלום על חשבון הסחורה שהובאה לנאשם על ידי ספק זה. מדובר בכרססת פתוחה בחוב על סך של 6,080,000 ₪. הדבר עומד בסתירה לטענתו של הנאשם בחקירה באזהרה כי הוא " . . . ומשלם בזמן" על סחורה אותה רוכש [ת/6 ש' 122]. לא ניתן לקבל טענה ולפיה סופקה סחורה במיליוני שקלים, בשמונה הזדמנויות שונות, על פני שלושה חודשים - מבלי ששולם ולו שקל אחד. זאת ועוד, הנאשם סיים פעילותו העסקית הנוטענת עם ספק זה ביום 30.9.2012 ללא העברת תשלום כלל. התשלום עבור החוב האמור הועבר לספק בחודשים ינואר עד פברואר 2013 - כשלושה חודשים לאחר סיום ההתקשרות.

66. מכרססת הנהלת החשבונות לשנת 2013 עולה כי החוב לספק זה הוסדר בשנת 2013 [נספח לחקירת הגב' שטרנליכט ת/92 (עמ' 122-123 למוצג)]. מקבלות של ספק זה [ת/60] עולה כי הנאשם העביר תשלומים לספק זה החל מיום 1.1.2013 ועד ליום 17.2.2013. חלק מהקבלות מצינונות שהתשלום בוצע במזומן, בחלק אחר אין הסבר כיצד הועברו הכספים, אין פרטי החשבונית או פרטי העברה בנקאית, המסקנה היא שמדובר בתשלום במזומן. כך גם עולה מכרססת הספק לשנת 2013, שם נכתב כי התשלומים בוצעו במזומן [נספח לחקירת הגב' שטרנליכט ת/92].

67. הנאשם נעצר לראשונה בתיק דנן ביום 28.1.2013 והוא שוחרר בתנאים ביום 5.2.2013. חלק מהקבלות שהונפקו לספק דנן נכתבו בזמנים בהם היה הנאשם עצור [כרססת הספק לשנת 2013 2256, א' חקירתה של הגב' שטרנליכט ת/92 בעמ' 122-123] - לכאורה ביום 29.1.2013 שילם הנאשם לספק זה, במזומן, סכום של 132,000 ₪; ביום 30.1.2013 שילם הנאשם לספק זה, במזומן, סכום של 165,000 ₪; ביום 2.2.2013 שילם הנאשם לספק זה, במזומן, סכום של 300,000 ₪; ביום 3.2.2013 שילם הנאשם לספק זה, במזומן, סכום של 177,000 ₪; ביום 4.2.2013 שילם הנאשם לספק זה, במזומן, סכום של 185,000 ₪. **בזמן ששהה במעצר "שילם" הנאשם לספק זה כ- 950,000 ₪ במזומן.**

68. בהתאם להתנהלות חשבוניתית תקינה וחוקית את הקבלה יש לרשום ביום קבלת התקבול; הנאשם כאמור היה עצור בזמן הזה ועל כן לא יכול היה להעביר תשלומים במזומן. הנאשם לא טען בחקירותיו כי אחרים העבירו בשמו את הכספים, **בנסיבות אלה, אין מנוס מקביעה כי הקבלות פיקטיביות אף הן.** הגב' שטרנליכט ציינה בחקירתה

באזהרה כי היא לא ראתה מזומן [ת/92 ש' 68-71]. הנאשם לא טען כי בפעילותו העסקית העבירו אחרים תשלומים לספקיו; הדבר אף הגיוני מבחינה עסקית וודאי שעה שעסקין בסכומי כסף בלתי מבוטלים שנטען כי הועברו במזומן. התנהלות חשבונית שזכו מצביעה על מודעות הנאשם להיות החשבוניות פיקטיביות.

69. ערה אני לעובדה כי הנאשם לא נחקר בנקודה זו. עם זאת לא ברור איזו תשובה יכולה הייתה להינתן לשאלה זו. לא ברור כיצד זה יכול היה הנאשם להעביר לחברת ח.ג.י שיווק כספים כאשר הוא מצוי במעצר בגין חשדות לעבירות שביצע, בין היתר, בהתייחס לחשבוניות ספק זה.

70. שעה שהקבלות הונפקו בהיות הנאשם במעצר, הועברו תשלומי עתק במזומן בגין, והנאשם לא הצביע על אחר ככזה הפועל בעסקו, ברי כי המסקנה היחידה המתבקשת היא כי מדובר במסמכים כוזבים - הן הקבלות והן החשבוניות - לא בוצעה כל עסקה ולא הועבר כל תשלום. מדובר בקבלות כוזבות שנכתבו מתוך מטרה לאפס את כרטסת הספק לאור טענות שבאו בחקירותיו של הנאשם באזהרה בדבר פערים שנמצאו בספריו. הדבר מעיד על מודעות מלאה.

העדר מסמכי עבודה רלוונטיים בחומר הנהלת החשבונות

71. אם לא די בכלל האמור לעיל, בחומר הנהלת החשבונות של הנאשם אין מסמכי עבודה בהקשר לספק זה אשר יש בהם להצביע כי אכן סופקה סחורה - אין הסכם התקשרות ואין תעודות משלוח או כל מסמך אחר המצביע על התחשבות וקשר עסקי שוטף.

לאור כלל האמור לעיל אני קובעת כי הנאשם היה מודע להיות חשבוניות אלה פיקטיביות. מדובר ב- 8 חשבוניות מיום 10.6.2012, 19.6.2012, 28.6.2012, 3.9.2012, 12.9.2012, 19.9.2012, 24.9.2012, 30.9.2012 שסכום המע"מ בגין הוא בסך 857,778 ₪.

אורות הזריחה

72. מדובר ב- 4 חשבוניות הנושאות את התאריכים 30.1.2012, 15.2.2012, 21.2.2012, 29.2.2012. על פי החשבוניות קנה הנאשם מספק זה חומרי בניין, ברזל ושירותי הובלות.

האם החשבוניות הונפקו על ידי מורשה מטעם החברה?

עדותם של מנהליה הרשומים של החברה

73. ממסמכי רשם החברות שהגישה התביעה [ת/54] עולה כי מנהלה, בעל המניות והדירקטור הראשון בחברה היה מר גנאים אניס עלי [החברה נקראה בתחילה אורות הגליל (2010)]. ביום 29.3.2011 הועברו המניות על שמו של מר מוחמד בשיתי והוא מונה כדירקטור בחברת אורות הזריחה. ביום 24.11.2011 המניות הועברו על שמו של מר עזרא רג'ואן והוא מונה כדירקטור בחברה. המניות הועברו בחזרה על שמו של מר מוחמד בשיתי ביום 19.2.2012 ושוב על שמו של מר עזרא רג'ואן ביום 22.2.2012.

74. שני המנהלים הרשומים לסירוגין בתקופה הרלוונטית והחל מיום 24.11.2011, מר רג'ואן ומר בשיתי, העידו כי הם אינם מכירים את הנאשם, לא הנפיקו את החשבוניות האמורות, לא סיפקו את הסחורה המפורטת בהן ולא קיבלו את הסכומים הנקובים בהן.

75. **מר עזרא רג'ואן** [ע.ת. 62] מסר בחקירתו כי הוא מובטל מזה 4 שנים וכי במקצועו הוא נגר [ת/102 ש' 4-2]. העד מסר כי חברת אורות הזריחה נפתחה על שמו ללא ידיעתו וכי מתקיימת חקירה אודות החשבוניות שזיפו וחתימתו שזויפה; עוד מסר כי הוא נחקר בעניין במקומות אחרים בארץ [ת/102 עמ' 22-25]. העד מסר כי הוא אינו מכיר את הנאשם, לא עסק מעולם בברזל או בבניין, לא סיפק את הסחורה המפורטת בחשבוניות, לא קיבל את הסכומים המפורטים בהן ולא אישר לאדם אחר להוציא חשבוניות בשמו [ת/102 ש' 26-38, דף 3 ש' 1-4].

76. העד העיד בבית המשפט, הודעתו הוגשה חלף חקירתו הראשית. בחקירתו הנגדית ציין העד כי פרטיו נגנבו ונפתחו על שמו חברות אשר בסופו של יום נסגרו [פרוט' יום 15.5.2018 עמ' 23 ש' 12-16; פרוט' יום 15.5.2018].

עמ' 24]; הוא פנה לעורך דין בשם יעקב שמואל, העביר לו צילום ת.ז. שלו וביקש ממנו לטפל בעניין; מספר חודשים לאחר מכן פתחו על שמו את החברה הנ"ל [פרוט' יום 15.5.2018 עמ' 24 ש' 24-30]. העד מסר כי הגיש תלונה במשטרה בעניין החברות שנפתחו על שמו [פרוט' יום 15.5.2018 עמ' 25 ש' 5-6]. בחקירה חוזרת מסר העד כי הוא אינו מכיר את הנאשם [פרוט' יום 15.5.2018 עמ' 26 ש' 14-15].

במסגרת חקירתו הנגדית של מר רג'ואן הוגש מסמך מרשות התאגידים [נ/1] ממנו עולה כי הוא נרשם כבעל מניות בחברה מיום 26.2.2012, וכדירקטור מיום 22.2.2012. הסנגור הדגיש כי חלק מהחשבוניות הונפקו טרם העברת המניות לידי מר רג'ואן. טענה זו לא מעלה ולא מורידה מהמסקנה המתבקשת ולפיה מר רג'ואן לא הנפיק את החשבוניות המפורטות לעיל.

77. במסגרת סיכומי ההגנה טען ב"כ הנאשם כי מר רג'ואן שיקר בעדותו ונטען עוד כי המאשימה לא העבירה להגנה את חומרי החקירה בתיקים האחרים בהם הוא העיד והתלונן.

מדובר בטענות שאינן רלוונטיות להליך דנן. ממילא הנאשם לא טען בשום שלב כי הוא מכיר את העד, עסק או פעל מולו, או קיבל ממנו את החשבוניות הרלוונטיות. באשר לחומרי החקירה - בשום שלב לא ביקשה ההגנה כי אלה יועברו לעיונה והמאשימה התנגדה לכך, לא נדרשתי לבקשות בעניין במהלך ניהול ההליך ויש לצפות שמדובר בחומר חקירה שאינו רלוונטי לאישומים שבפניי אלא בעניין של חברות אחרות שהעד טען כי נפתחו תחת הזהות הגנובה שלו, או שפעלו לכאורה מול חברת אורות הזריחה בתקופות בהן היה העד רשום כבעלים.

אני דוחה את שתי הטענות. לא התרשמתי כי מדובר בעד שהטריח עצמו לבית המשפט או לרשות החוקרת על מנת לשקר. לא מצאתי כל מניע מצדו של העד למסור עדות שקר בנושא שבפניי.

78. **מר מוחמד בשיתי** [ע.ת. 63] תיאר בחקירתו כי הוא מורה משנת 2009, הוא מסר כי אחיו פתח חברה על שמו אך הוא לא זוכר את שמה ולא יודע על העניין דבר [ת/103 עמ' 2 ש' 1-29]. לטענת העד הוא לא חתם על חשבוניות כלל [ת/103 עמ' 4 ש' 6-7].

79. העד הובא לעדות, הודעתו הוגשה חלף עדותו הראשית. העד לא ידע לענות על רוב השאלות בחקירתו הנגדית, ומסר כי הוא "לא זוכר" [ר' פרוט' יום 15.5.2018 עמ' 28-29]. העד מסר כי הוא נידון ל-5.5 שנות מאסר בפועל בגין עבירות מרמה - זיוף מסמכי תאגיד [ר' פרוט' יום 15.5.2018 עמ' 28 ש' 7-12, עמ' 29 ש' 9-12]. לא עלתה טענה בחקירה נגדית כי מר בשיתי פעל אל מול הנאשם במסגרת הפעילות העסקית עם אורות הזריחה.

לאור האמור לעיל אני קובעת כי החשבוניות הונפקו שלא על ידיעתם או מטעמם של מנהליה הרשומים של החברה, מר בשיתי או מר רג'ואן. עוד אני קובעת כי שני המנהלים הרשומים לא פעלו מול הנאשם. לאור טענת ההגנה, יש להבהיר כי הנאשם לא טען אחרת.

מילוי החשבוניות על ידי הגב' ברלין בהוראתו של הנאשם

80. כאילו לא די באמור לעיל כדי להגיע למסקנה כי החשבוניות של ספק זה בספרי הנאשם כוזבות הן, אינדיקציה נוספת להיות החשבוניות פיקטיביות, ולמודעותו של הנאשם לעניין, היא גרסתה של הפקידה במשרדו של הנאשם - **הגברת רחל ברלין** [ע.ת. 30]. העדה נחקרה באזהרה בתיק דנן, בחקירתה תיארה כי הנאשם הביא מספר חשבוניות ריקות על שם אורות הזריחה; היא מילאה אותן בהתאם להנחייתו והוא זה שהנחה אותה מה לכתוב בהן [ת/85; ת/83 ש' 71-91 שם ציינה כי האירוע התרחש כשנה לפני החקירה - כלומר ינואר 2012]. העדה תיארה כי הנאשם אמר לה איזו סחורה לפרט בחשבונית [ת/85 ש' 43-44], אמר לה לרשום מחיר ולחשב את המע"מ [ת/85 ש' 45-46].

81. הגב' ברלין תיארה כי חשבונית מס' 184 הגיעה כשהיא חתומה ונושאת תאריך והיא מילאה אותה. חשבונית מס' 185 הגיעה נושאת חתימה וחותרת והיא העתיקה לפי הנחייתו של הנאשם את שכתבה בחשבונית מס' 184 ואילו מספר הח.פ. והתאריך נכתבו על ידי הנאשם [העדה זיהתה את כתב ידו ומסרה כי הנאשם אינו יודע קרא וכתוב, אך

יודע לקרא ולכתוב מספרים]. עוד תיארה כי חשבונית מס' 186 נכתבה על ידי הנאשם; העדה זיהתה את כתב ידו של הנאשם - תאריך, מספר ח.פ., שורת ה- "לכבוד" ושורת ה- "כתובת" - וצינה כי על אף שהנאשם לא יודע לקרא ולכתוב הוא יודע להעתיק את שכתוב במסמך אחר [ת/85 ש' 21-45]. עוד מסרה העדה כי את חשבונית מס' 183 מילאה לפי הנחייתו של הנאשם לעניין פירוט החשבונית, שם החברה. את התאריך כתב הנאשם [זיהתה את כתב ידו] והיא אינה יודעת מי כתב את הסכומים [ת/85 ש' 94-103]. לטענת הגב' ברלין חשבונית זו היא הראשונה בזמן אותה מילאה, היא מילאה את פירוט הסחורה שבחשבונית זו בשורה אחת של החשבונית וברצף; הנאשם ביקש ממנה לכתוב כל פריט בשורה נפרדת וכך עשתה בשלושת החשבוניות האחרות [ת/85 ש' 101-103].

82. הודעותיה של הגב' ברלין, 4 במספר, הוגשו חלף עדות ראשית. העדה לא נשאלה בחקירה נגדית על שמסרה כי מילאה, לבקשת הנאשם, חשבוניות ריקות וחתומות של חברת אורות הזריחה. היא גם לא נשאלה על החשבונית אותה מילא הנאשם, באמצעות העתקה. מהאמור עולה כי עובדות אלה אינן במחלוקת.

לאור האמור עולה בבירור המסקנה כי החשבוניות נרשמו שלא על ידי הספק, וזאת בידיעת הנאשם.

83. **הגב' שטרנליכט** זיהתה במסגרת חקירתה באזהרה כי החשבוניות של חברת אורות הזריחה מולאו על ידי הגב' ברלין [ת/88 ש' 30-32]. היא אף זיהתה כי הסכומים המפורטים בחשבונית מס' 183 הם בכתב ידו של הנאשם [ת/87 ש' 135-137]. הודעותיה של העדה הוגשו חלף חקירה ראשית. לעניין ספק זה הכחישה הגב' שטרנליכט בעדותה בפני כי זיהתה את כתב ידה של הגב' ברלין בחשבוניות ספק זה [פרוט' 11.4.2018 עמ' 24 ש' 28-31] וטענה כי **"אני גם לא זוכרת שאמרתי ככה, אולי כן אמרתי"** [פרוט' 11.4.2018 עמ' 26 ש' 4-5]. כאמור לעיל מצאתי לאמץ את שנאמר בחקירותיה של העדה, ולא את שמסרה בבית המשפט. ממילא הגב' ברלין אישרה כי מדובר בכתב ידה. עדויות הגב' ברלין והגב' שטרנליכט מחזקות זו את זו.

84. **מר גביש**, אשר כאמור לעיל היה רואה החשבון של הנאשם בזמן הרלוונטי, מסר בחקירתו באזהרה כי הנאשם היה מביא לעסק חשבוניות מס ריקות של עוסקים שונים וביקש מהפקידות למלא אותן [ת/94 ש' 101-108]. לעניין חשבוניות ספק זה מסר מר גביש כי ראה אותן ריקות וחתומות במשרדו של הנאשם [ת/95 ש' 75-86], הודעתיו של מר גביש הוגשו במקום חקירה ראשית, במסגרת החקירה הנגדית לא נשאל העד על אמירה זו ומכאן שהיא אינה במחלוקת. **לאור האמור, אני קובעת כי הנאשם הביא לעסק 4 חשבוניות ריקות וחתומות של חברת אורות הזריחה; חשבוניות מס' 183, 184 ו- 185 מולאו על ידי הגב' ברלין לבקשתו של הנאשם, וחשבונית מס' 186 מולאה [באמצעות העתקה] על ידי הנאשם.**

85. ברי כי יש להזדקק לגרסת הנאשם ולהסבריו לעדויות שלעיל, שמא יש בגרסתו להוביל למסקנה שונה מהמסקנה המרשיעה, ולו מחמת הספק.

גרסת הנאשם

חקירותיו של הנאשם באזהרה

86. הנאשם לא סיפק בחקירותיו באזהרה כל גרסה לעניין ספק זה. הוא סירב לענות לשאלות החוקר לעניין הספק והחשבוניות הרלוונטיות; הוא שמר על זכות השתיקה: **"אני אענה לך בבית המשפט"** [ת/5 ש' 158-162, ש' 166-170, 179-181, 308-310]; כך גם לשאלה כיצד נראה המנהל של אורות הזריחה מולו פעל [ת/5 ש' 352-355]; כך גם לשאלה כיצד יתכן שהוא חייב לספק זה מיליוני שקלים [ת/5 ש' 356-357]. בחקירה אחרת שוב סירב הנאשם לענות על השאלה מי מסר לו את החשבוניות [ת/15 ש' 149-150]. עומת שוב עם הטענה כי הפקידות במשרדו מסרו שהוא ביקש מהן למלא חשבוניות ריקות, וציין **"אני נחקרתי על החומר הזה ואני לא יכול לחזור עוד פעם על החומר"** [ת/15 ש' 225-228].

87. בחקירה אחרת, טען הנאשם כי הוא החל לעבוד עם ספק זה לאחר שבדק שהכל חוקי ויש לו אישור ניכוי מס במקור [ת/7 דף 2 ש' 35-37]. כאשר נשאל מי היא חברת אורות הזריחה ומי בעליה סירב לענות וטען שהכל רשום:

"רשום אצלך, מי שמביא לי את החומר מקבל את הכסף, מה אני צריך לשאול אותו מי אתה מי הילדים שלך נו באמת, רשום אצלך מי הבעלים הכל" [ת/7 דף 2 ש' 28-30]. נשאל ממך רכש סחורה בחברה זו ומה רכש, הפנה אל החברה וטען **"תמצא אותו בקלות. . ."** [ת/7 דף 2 ש' 38 עד דף 3 ש' 4]. כאשר נשאל במפורשות אם הוא מכיר את עזרא רג'ואן, שמר על זכות השתיקה [ת/7 ש' 5-6]. הוא עומת עם טענת מר רג'ואן כי הם אינם מכירים, וענה [ת/7 דף 3 ש' 17-27; דגשים שלי ש.ח.]:

"שאלה: אני אומר לך כי בעל חב' אורות הזריחה לא מכיר אותך, מה אתה אומר?"

תשובה: תתקשר אליו אתה, הכתובת מופיעה בחנ' הטלפון שלו רשום בדנ'.

שאלה: איך קוראים לבעל החב'?

תשובה: רשום לך הכל, תתקשר אליו ותשיג אותו.

שאלה: בחקירה של בעל חב' אורות הזריחה מסר שהוא לא מכיר אותך, מה אתה אומר?

תשובה: בסדר שיבוא שיוכיח את עצמו השקן הזה.

שאלה: מה הוא סיפק לך?

תשובה: רשום אצלך, מה הוא סיפק לי, שיוכיח את עצמו פה. הוא שקן אני שילמתי לו במזומן. אני מבקש לצלם ולברר את זה. יש לוי קבלות על זה."

88. הנאשם עומת בחקירה בדבר החוב על סך 2,264,000 ₪ לטובת ספק זה; לטענתו הוא אינו חייב דבר, ויש קבלות שעדיין לא כלל בספריו [ת/10 דף 4 ש' 29-30]. יש להדגיש כי מדובר בחקירה שהתקיימה ביום 25.2.2014, שעה שכאמור הפעילות העסקית הנטענת של הנאשם מול ספק זה הסתיימה בסוף שנת 2012. יצוין כי לא נמצאו כלל קבלות של ספק זה בספריו של הנאשם, גם במועד הכרעת הדין.

הנאשם התבקש להסביר את הטענה לפיה ביקש מהפקידות בעסק למלא את החשבוניות הרלוונטיות, סירב להגיב וענה **"אני אגיד לך את זה מול העורך דין בבית המשפט"** [ת/5 ש' 226-228, 229-231, 277-289].

עדות הנאשם בבית המשפט

89. **בחקירתו הראשית** בבית המשפט לא סיפק הנאשם כל גרסה לעניין ספק זה. **בחקירה נגדית** הכחיש כי הגב' ברלין מילאה חשבוניות אלה, וטען כי הדבר לא היה מעולם. לטענתו הגב' ברלין מסרה זאת מאחר והחוקרים איימו עליה [פרוט' מתומלל 24.2.2019 מעמ' 17 ש' 19 עד עמ' 18 ש' 18]. יש להדגיש שוב כי הגב' ברלין לא עומתה בחקירה נגדית עם טענת הנאשם כי גרסתה שיקרית; זאת ועוד הנאשם לא עימת את מר רג'ואן או מר בשיתי עם הטענה כי הם מכירים וכי הם סיפקו לו סחורה וקיבלו ממנו כספים במזומן. לא ברור כיצד מצד אחד הנאשם טוען כי מדובר בחשבוניות כשרות, ומצד שני לא טוען כי מר רג'ואן או מר בשיתי, כל אחד בזמנו, הנפיקו לו חשבוניות אלה.

90. **לאור האמור, הנאשם לא הצליח לשכנע או לספק הסבר שיעורר ספק סביר במסקנה המרשיעה שלעיל.**

התנהלות חשבונית שאיננה תקינה ותשלום חוב של מיליוני שקלים במזומן

91. ספרי הנהלת החשבונות של הנאשם בעניינו של ספק זה נוהלו שלא באופן תקין מבחינה חשבונית. מכרססת הספק [ת/80 עמ' 11 למוצג] עולה כי התשלום עבור החשבוניות הועבר לספק **במזומן**: החשבונית מיום 30.1.2012 שולמה בימים 3.2.2012 ו-7.2.2012; החשבונית מיום 15.2.2012 שולמה ביום 20.2.2012; החשבונית מיום 21.2.2012 שולמה ביום 27.2.2012; החשבונית מיום 29.2.2012 שולמה ביום 13.3.2012. כל תשלום עמד על סך של 800,000 ₪ [במזומן כאמור], סכום החשבוניות הכולל עמד על סך של 6,264,000 ₪ כך שנותר חוב לספק זה בסך של 2,264,000 ₪. חוב זה לא שולם עד היום.

פרט לחוב הקיים בספרים לטובת ספק זה שמעורר תמיהות משמעותיות, מתקשה אני לקבל הטענה כי הועברו 800,000 ₪ במזומן בכל פעם על ידי הנאשם. כיצד זה מי שלא מנהל חשבון בנק או מחזיק בפנקסי שקים יכול להעביר סכומים כה גבוהים במזומן; דרך המלך היא לבצע העברה בנקאית או למשוך שיק. את כל אלה הנאשם לא יכול היה לעשות כאמור מאחר וטען כי חשבון הבנק שלו היה מוגבל.

92. זאת ועוד, ביום 29.2.2012 הונפקה החשבונית האחרונה מספק זה אל הנאשם. מדובר בחשבונית על סך

1,508,000 כאשר בזמן הנפקתה היה הנאשם חייב לאותו ספק סכום של 1,556,000 ₪. הדבר אינו מתיישב עם פעילות עסקית הגיונית ותקינה, עוסק לגיטימי לא יספק לאדם סחורה בסכום של כמיליון וחצי ₪ שעה שאותו לקוח כבר חייב לו סכום זהה. התמיהה מתעצמת במקום בו אין הסכם התקשרות בין הצדדים או כל בטוחה לתשלום החוב.

93. הנאשם לא הציג דפי חשבון מהם עולה כי נמשכו כספים במזומן מחשבונו שברשותו על מנת לשלם את החוב המדובר, להיפך טען כי הוא היה מוגבל בחשבון הבנק שניהל ועל כן העדיף תשלום במזומן [ת/10]. לא ברור כיצד הנאשם מסר סכומים כה גבוהים במזומן בעת שהוא מוגבל באמצעים. לא הוכחה כל העברה כספית המאפשרת תשלום הסכומים האמורים במזומן או החזקת כספים או מזומנים באופן שיאפשר התנהלות כנטען. כל שיש לנו הוא גרסת הנאשם שאיננה אמינה כאמור לעיל.

94. פקידותיו של הנאשם לא תיארו כי ראו העברות של תשלומים במזומן. הגב' ברלין מסרה בחקירתה כי לא ראתה שעברו תשלומים בגין החשבוניות של ספק זה, במזומן או בהעברות מהבנק [ת/85 ש' 48-57]. הגב' שטרנליכט עמדה על התנהלותו של הנאשם באמצעות מזומן, וניתן להתרשם מהגיון של מסקנותיה, וודאי שעה שכאמור לעיל מדובר בתשלומים על סך של 800,000 ₪ בכל פעם: **"דבר ראשון אין קופה או רישום של מזומן שהימן מקבל ומשלם, זה הכל בפה שלו, בראש שלו. אני לא ראיתי בעיניי שלי שום כסף מזומן, לפי הסכומים שהוא מדבר עליהם היימן צריך ללכת עם מזוודה של מזומן. . ."** [ת/88 ש' 70-80].

95. אין מנוס מלדחות טענת הנאשם כי העביר תשלומים במזומן, בסכומים של 800,000 ₪ ובכלל לספק הרלוונטי.

העדר מסמכי עבודה רלוונטיים בחומר הנהלת החשבונות

96. אם לא די באמור לעיל, בחומר הנהלת החשבונות חסרים מסמכי עבודה בהקשר לספק זה אשר יש בהם להצביע כי סופקה סחורה - אין תעודות משלוח ואף לא נמצאו קבלות. כאמור לעיל, גם לא נמצא הסכם התקשרות בין הנאשם לספק זה.

לאור כלל האמור לעיל אני קובעת כי מדובר בחשבוניות פיקטיביות וכי הנאשם היה מודע להיות חשבוניות אלה פיקטיביות. מדובר ב- 4 חשבוניות מהתאריכים 29.2.2012, 21.2.2012, 15.2.2012, 30.1.2012 כאשר סכום המע"מ הנובע מהן הוא בסך 864,000 ₪.

חננויות אלאקצא

97. מדובר ב- 32 חשבוניות הנושאות את התאריכים 2.5.2013; 2.5.2013; 10.5.2013; 10.5.2013; 12.5.2013; 16.5.2013; 17.5.2013; 18.5.2013; 22.5.2013; 2.7.2013; 2.7.2013; 4.7.2013; 4.7.2013; 5.7.2013; 5.7.2013; 10.7.2013; 18.7.2013; 18.7.2013; 20.7.2013; 1.8.2013; 2.8.2013; 4.8.2013; 5.8.2013; 7.8.2013; 10.8.2013; 11.8.2013; 14.8.2013; 17.8.2013; 21.8.2013; 22.8.2013; 24.8.2013; 25.8.2013. על פי החשבוניות קנה הנאשם מספק זה חומרי בניין.

האם החשבוניות הונפקו על ידי מורשה מטעם החברה?

עדות מנהל חנויות אלאקצא

98. ממסמכי רשם החברות שהגישה התביעה [ת/47] עולה כי בעלי המניות הרשומים הם סעיד איברהים וסעיד מחמד יוסף [ת/47].

סעיד מוחמד [ע.ת. 59] מנהל חנויות אלאקצא מסר בחקירתו ברשות המיסים כי החנות ממוקמת בשועפט ירושלים, היא בבעלות משפחתו ועוסקת במכירת אבזרי אינסטלציה וכלים סניטריים [ת/104 דף 2 ש' 10-14]. העד מסר כי מורשי החתימה הם הוא ואחיו איברהים, ולטענתו לא יכול להיות מצב שאיברהים ינפיק חשבונית והוא לא ידע על כך [ת/104 דף 2 ש' 15-19]. מר סעיד הדגיש כי הם אינם עוסקים בכל הקשור לברזל או לחומרי בניין [ת/104 דף

2 ש' 23-20] וכלל אין לו לקוחות מהדרום [ת/104 דף 3 ש' 8-5]. העד מסר כי הוא לא מכיר את "עומרי חומרי בניין" או את הנאשם [ת/104 דף 3 ש' 26-17].

כאשר עומת עם חשבוניות החברה שלו בספרי הנהלת החשבונות של הנאשם [ת/68] טען כי "החשבוניות האלו לא שלי ולא יצאו מהחברה שלנו. המספר נייד שרשום על החשבוניות 054-5653278 לא שלי ולא של אחים שלי. הכתב גם לא שלי. לא אני ולא אחים שלי כותבים בעברית ואם צריך לכתוב בעברית אז זה לא הכתב שלי בכלל. החותמת שיש על החשבונית היא לא שלי. על החשבוניות אני לא מחתים חותמת. רק לבנק אני משתמש לחותמת. זאת גם לא החתימה שלי על החשבוניות" [ת/104 דף 3 ש' 36-31]. עוד ציין כי את הסחורה המצויינת על גבי החשבוניות הוא כלל לא מחזיק בעסק [פרט לצינורות וכיורים שנמכרים בעסק אך מעולם לא מכר כאלה לנאשם [ת/104 דף 4 ש' 3-1]. הקבלות ותעודות המשלוח אינן של העסק שלו [ת/104 דף 4 ש' 10-4]. העד הדגיש כי "אני הייתי זוכר אם מישהו היה משלם לי במזומן כזה סכום 170 אלף" [ת/104 דף 4 ש' 11-10].

99. בפתח עדותו של מר סעיד בבית המשפט, נשאל על ידי ב"כ המאשימה האם הוא מכיר את הנאשם וענה: "היום זו הפעם ראשונה שאני רואה אותו" [פרוט' 15.5.2018 עמ' 30 ש' 23-22]. הודעתו של העד הוגשה חלף חקירתו הראשית. בחקירה נגדית מסר העד כי בתקופה הרלוונטית מחזור העסקאות של העסק עמד על סך של בין 500,000 ועד מיליון ₪ לחודש, 7/8 מיליון ₪ בשנה [פרוט' 15.5.2018 עמ' 32 ש' 22-19]. העד הדגיש כי הוא מנהל את העסק יחד עם אחיו איברהים, אך הוא מכיר כל לקוח גדול שקונה בסכום של למעלה מ-10,000 ₪ [פרוט' 15.5.2018 עמ' 32 ש' 29-23]. העד לא נשאל בחקירה נגדית על הפערים בפורמט בין החשבוניות שהוא מנפיק לבין אלה שניכה הנאשם בדיווחיו, לאור האמור ומאחר והודעתו הוגשה חלף חקירה ראשית והעד לא נשאל בעניין, ברי כי הדבר אינו במחלוקת.

100. פורמט החשבוניות המקוריות של ספק זה שונה משמעותית מהחשבוניות שנמצאו בהנהלת החשבונות של הנאשם; הדבר בולט אל העין. ראו ההבדלים בין חשבוניות העסק [מימין], לחשבוניות שנמצאו בהנהלת החשבונות של הנאשם ונוכו בדוחותיו התקופתיים למע"מ [משמאל]:

לאור האמור אני קובעת כי מדובר בחשבוניות שלא הונפקו על ידי מי שמורשה לעשות כן ושלא על ידי חנויות אלאקצא וכי הן מזויפות. לאור האמור לעיל, כי הנטל עובר לנאשם לספק הסברים להימצאות חשבוניות אלה בספריו.

גרסת הנאשם

101. **בחקירתו באזהרה** נמנע הנאשם מלמסור גרסה לגבי ספק זה, [מול מי עבד, כיצד קיבל את הסחורה, מי שלח אותה אליו וכיצד הועברה אליו] טען כי כבר נחקר בעבר בעניין, ושמר על זכות השתיקה [ת/11 ש' 31-16; ת/14 ש' 93-96]. כאשר נשאל האם הוא מכיר את מוחמד סעיד ענה "סיימתי חקירה" [ת/11 ש' 119-118] וסירב לענות על השאלה האם בשנת 2013 קנה מהספק סחורה [ת/11 ש' 122-123].

הנאשם עומת עם הטענה כי החשבוניות של ספק זה הן מזויפות, כי ספק זה מעולם לא מכר לו סחורה ולא קיבל כסף והחשבוניות אף לא דומות לחשבוניות המקוריות: "סיימתי חקירה אני לא נחקר שוב" [ת/11 ש' 124-127]. בחקירה אחרת סירב לענות, וציין כי "מה שיש לי אני אגיד בבית המשפט" [ת/14 ש' 66-68]. נשאל שוב האם הוא מכיר מישהו בשם סעיד וענה "נחקרתי לא חוזר על זה. אני סיימתי כאן זהו. חג שמח" [ת/14 ש' 81-82]. כאשר עומת עם הטענה כי בעלי החברה טוענים שהחשבוניות מזויפות ענה "אין בעיה. זה עבודה שלך ותבדוק. אני לא חוקר" [ת/14 ש' 83-84]. סירב למסור כל גרסה לטענה כי בעלי החברה לא מכירים אותו ומעולם לא רכשו ממנו סחורה, ענה: "שיגידו מה שהם רוצים" [ת/15 ש' 254-271].

102. **בחקירה ראשית** בבית המשפט טען הנאשם כי החברה הייתה ספק שלו והחשבוניות שנוכו במסגרת דיווחיו למע"מ הן חשבוניות כשרות שהעסקאות בהן בוצעו בפועל, הוא מסר ש"אחמד וסמי ומוחמד הם מחנויות

אלאקצה [פרוט' 24.2.2019 עמ' 83 ש' 8] וכי עבד מול איברהים ויוסף [פרוט' 24.2.2019 עמ' 88 ש' 15]. לעומת זאת, **בחקירה נגדית** מסר: ". . . איברהים ומוחמד, איברהים ויוסף, אלה סיפקו לי סחורה" [פרוט' מתומלל מיום 24.2.2019 עמ' 20 ש' 16-17].

למעשה הנאשם הסכים כי לא עבד עם מר סעיד כי עם אחיו איברהים ואביו [פרוט' מתומלל מיום 24.2.2019 עמ' 13 ש' 7 עד עמ' 14 ש' 23].

על אף טענתו זו לא הובאו אחיו של מר סעיד או אביו לעדות מטעם הנאשם לאשר את טענתו כי עבדו עמו, המסקנה היא **"שאלו הובאה היא הייתה פועלת לרעת אותו צד שנמנע מהגשתה, ועל-כן ההימנעות מחזקת את ראיותיה של התביעה"** [ע"פ 728/84 שמעון חרמון נ' מדינת ישראל, פ"ד מא(3) 617 (1987)]. עדי התביעה לא תמכו בטענות הנאשם ולא נחקרו אודותיהן בחקירה נגדית.

103. כפי העולה מת/68, הפעילות העסקית שנטען כי התנהלה בין הנאשם לבין ספק זה היא על סך של 2,969,701 ₪, וזאת רק בשנת 2013. הדבר עומד בסתירה לאמירה מפורשת של מר סעיד בחקירתו ברשות המיסים ולפיה הלקוח הכי גדול של העסק קונה בסכום של 100,000 ₪ בחודש [ת/104 דף 3 ש' 1-4]. מר סעיד אף לא נשאל על אמירה זו בחקירתו הנגדית.

כיצד זה מר סעיד אינו מכיר את הלקוח המתיימר להזרים לעסק שליש ממחזור העסקאות השנתי שלו - ולו בשמו - אפילו אם זה עובד מול אחיו או אביו? רק בחודש מאי סכום הפעילות העסקית הנטען עמד על כ- 760,000 ₪. להדגיש כי העד לא הכיר את הנאשם לא בשמו, לא בשם העסק ולא זיהה את פניו. הדבר אינו מתיישב עם פעילות עסקית משמעותית כפי הנטען על ידי הנאשם בוודאי שעה ובספריו של הנאשם נמצאו לענין ספק זה קבלות ותעודות משלוח [ת/69].

104. גם עדותה של הגב' שטרנליכט תומכת במסקנה כי החשבוניות פיקטיביות, וכי הנאשם היה מודע לעניין. **הגב' שטרנליכט** תיארה בחקירתה באזהרה כי לא ראתה את הסחורה שנקנתה מספק זה [ת/92 ש' 253-254], וכי חשבוניות אלה קוזזו בדיווחיו התקופתיים של הנאשם למע"מ [ת/92 ש' 299-302]. כאשר נשאלה אם היא מכירה את מר סעיד ענתה **"לא. מי זה"** [ת/92 ש' 256-257].

105. לאור הכחשתו של מר סעיד כי הוא מכיר את הנאשם או עבד עמו, לאור העובדה כי לא נמצא בספרי הנאשם הסכם עבודה מול ספק זה או ניירות אחרים המצביעים על התקשרות תקינה ופעילות עסקית שגרתית ונורמטיבית, מאחר והנאשם לא הביא ולו עד אחד שיכול לאמת את טענתו כי עבד מול מורשה בחברה, הרי שהנאשם היה מודע לעובדה כי קיבל חשבוניות אלה ממי שלא היה רשאי להנפיק אותן.

לאור כלל האמור לעיל אני קובעת כי הנאשם היה מודע להיות חשבוניות אלה פיקטיביות. מדובר ב- 32 חשבוניות מהתאריכים 2.5.2013, 2.5.2013, 10.5.2013, 10.5.2013, 12.5.2013, 16.5.2013, 17.5.2013, 18.5.2013, 22.5.2013, 2.7.2013, 4.7.2013, 4.7.2013, 5.7.2013, 10.7.2013, 18.7.2013, 20.7.2013, 1.8.2013, 2.8.2013, 4.8.2013, 5.8.2013, 7.8.2013, 10.8.2013, 11.8.2013, 14.8.2013, 17.8.2013, 21.8.2013, 21.8.2013, 22.8.2013, 24.8.2013, 25.8.2013 כאשר סכום המע"מ הנובע מהן הוא בסך 446,563 ₪.

ברכה משמיים

106. מדובר ב- 13 חשבוניות הנושאות את התאריכים 30.12.2012; 31.12.2012; 15.2.2013; 28.2.2013; 15.3.2013; 29.3.2013; 31.3.2013; 31.3.2013; 20.4.2013; 30.4.2013; 30.4.2013; 30.4.2013; 30.4.2013. על פי החשבוניות קנה הנאשם מספק זה ברזל, חומרי בניין [בלוקים, מלט, חול ים, רשת] וסולר. המאשימה הפנתה בסיכומיה לעניין ספק זה לכרטסות שנת 2012. כרטסת הספקים לשנת 2012 [ת/80] וכן

מאזן הבוחן לשנת 2012 אינן כוללות את שמה של חברה זו [ת/81]. ב"כ המאשימה הפנה בסיכומיו לכרטסת התשומות לשנת 2012 [ת/78], אף היא אינה כוללת מע"מ בגין שתי חשבוניות אלה. עם זאת, כעולה מכרטסת לשנת 2013, חשבוניות אלה נכללו בספרי הנהלת החשבונות של הנאשם ונדרשו בדוחותיו [ת/92 עמ' 126]. שם מצוין גם כי יתרת הפתיחה לשנה זו בעניין ספק זה היא 2,030,000 ₪ (תנועה 645). וכך אני קובעת.

האם החשבוניות הונפקו על ידי מורשה מטעם החברה?

107. ממסמכי רשם החברות שהגישה התביעה [ת/53] עולה כי מנהלה הרשום של חברה זו בתקופה שבין יום 1.7.2012 ועד יום 1.11.2012 הוא מר יורם אליאב. החל מיום 1.11.2012 בעל המניות הוא מר דוד גרסון. המאשימה כללה את מר אליאב כעד תביעה [ע.ת. 64], מר גרסון כלל לא נכלל ברשימת עדי התביעה - זאת על אף שהחשבוניות מושא ספק זה הונפקו בתקופתו. המאשימה לא הצליחה לאתר את מר אליאב ועדותו לא נשמעה [ר' הודעת ב"כ המאשימה לפרוט' מיום 4.10.2018]. בנסיבות אלה לא נשמעו עדויותיהם של המנהלים הרשומים של ספק זה. המאשימה נסמכת על ראיות אחרות.

108. **הגב' שטרנליכט** מסרה בחקירתה באזהרה כי שתי חשבוניות של ספק זה [ת/66] נכתבו על ידי אדם שהגיע למשרדי הנאשם בסוף שנת 2012: **"לפני חודש בערך אני היו במשרד 2 אנשים, אחד גדול ואחד זקן קטן והיימן היה היימן . . . והאיש הגדול כתב 2 חשבוניות של חברת ברכת שמיים"** [ת/87 ש' 105-108]. החקירה התקיימה ביום 28.1.2013. בחקירה אחרת, כאשר הוצגו לעדה חשבונית מס' 10357 מיום 30.12.2012 וחשבונית מס' 10359 מיום 31.12.2012 [ר' גם ת/66 עמ' 1 ו-2], הרחיבה לעניין זה: **"כן. החשבוניות של ברכה משמייס יבוא זה הבחור הגדול שאמרתי לך בהודעות הקודמות, הוא גם כתב אותם. הבחורים היו במשרד של היימן עם היימן, היימן עשה צילום של החשבוניות ונתן לי את המקור והצילום. זה לא היימן כתב"** [ת/89 ש' 10-12]. תיארה כי הנאשם והבחור השני מילאו את החשבוניות [את פרטי החשבונית, הסכומים וגם חתמו] ביקשו ממנה לחשב את המע"מ שנגזר מהן **"בשביל לבדוק שהם לא טועים"** [ת/89 ש' 23-25]. עוד הוסיפה לעניין חברה זו כי **"היימן אמר לי לרשום קבלות מזומן ואח"כ עשה תיקונים בסכומים לפי מה שהוא רוצה"** [ת/89 ש' 33-34].

העדה תיארה כי לא ראתה את הסחורה או את הספקים של חברה זו [ת/92 ש' 253-254] ואישרה כי את החשבוניות של חברות אלה קיזז הנאשם בדיווחיו למע"מ [ת/92 ש' 299-302]. היא הדגישה: **"אני לא מתעסקת בכלל בהזמנת חומרים או בקשר כלשהו עם הספקים האלו של ברכה משמייס או חנויות אל אקצה. יש את נעמן או לב ברון שהם ספקים שאני מדברת איתם בטלפון לגבי חשבוניות או משהו אבל אלו השמות- ברכה משמייס, סנטר מצברים וחנויות אל אקצה הם רק מול איימן בלי שאני בכלל בעסק"** [ת/92 ש' 232-236].

109. בבית המשפט הכחישה העדה כי הנאשם הורה לה לעשות תיקונים: **"כשאת קוראת על זה שהנאשם עשה תיקונים לפי מה שהוא רוצה, אני אומרת שלא אמרתי את זה, שהוא עשה תיקונים לפי מה שהוא רוצה [בהתייחס לשורות 33-34]. הוא לא יכול לתקן אחרי שדיווחתי, מולי הוא לא תיקן שום דבר"** [פרוט' יום 11.4.2018 עמ' 26 ש' 28-30]. כאמור לעיל, מצאתי כי יש לאמץ את שמסרה בחקירתה על פני עדותה בבית המשפט. יש להדגיש כי העדה לא הכחישה בבית המשפט, פרט לאמור לעיל, את שלל אמירותיה בחקירותיה לגבי ספק זה, וביניהן כי הגיע אדם אחר, שאינו מוכר לה, והוא שמילא שתי חשבוניות של ברכה משמייס.

110. **מר גביש** העיד לעניין זה כי את חשבוניות 10359 ו- 10357 של חברת ברכה משמייס **קנה** הנאשם מחברה שלו בלוד [ת/96 ש' 5]. העד תיאר גם כי **" . . . אבל מקרה אחת שחשבוניות כמו ה1 עד ה4 אלו חשבוניות שראיתי אצל היימן ריקה וחתומה כשישבתי אצל היימן במשרד שלו הגיעו אנשים ורשמו את החשבוניות כפי שאמרתי הייתה אצל היימן ורק אחר כך באו ורשמו לו אותם את האנשים אני לא מכיר אני בכל זאת לא חשדתי כי לא היימן קבע את הסכום אלה רק אחד מהאנשים . . . "** [ת/96 ש' 82-86; השגיאות במקור, ש.ח.].

מהאמור עולה תיאור זה לזה שתיארה הגב' שטרנליכט; עדויותיהם של מר גביש ושל גב' שטרנליכט מחזקות זו את זו. העדה טענה כי היא אינה מכירה את בעל החברה והנאשם לא נשאל מיהו אותו אדם שמילא את שתי חשבוניות אלה. בנסיבות אלה יכול והאיש המתואר על ידי הגב' שטרנליכט הוא אותו בעל חברה. אך, לאור עדותו של מר גביש - את שתי החשבוניות האמורות רכש הנאשם מאחרים. כאמור לעיל, הודעותיו של מר גביש הוגשו חלף חקירה ראשית, במסגרת החקירה הנגדית לא נשאל העד על אמירה זו ומכאן שהיא אינה במחלוקת.

לאור האמור לעיל אני קובעת כי חשבוניות מס' 10359 ו- 10357 הונפקו שלא על ידיעתם או מטעמם של מנהליה הרשומים של החברה. בנסיבות המתוארות על ידי העדים ברי כי הנאשם ידע שמדובר בחשבוניות פיקטיביות.

111. עדותו של מר גביש ולפיה הנאשם רכש את שתי החשבוניות המצוינות לעיל מאחרים משליכה על שאר החשבוניות מטעם ספק זה. בנסיבות אלה המאשימה עמדה בנטל הרובץ לפתחה והוא עובר אל הנאשם לסתור ולעורר ספק סביר לפיו החשבוניות הונפקו על ידי מורשה מטעם החברה. כפי שיפורט להלן, הנאשם לא עמד בנטל הרובץ לפתחו.

גרסת הנאשם

חקירותיו של הנאשם באזהרה

112. הנאשם בחקירותיו שמר על זכות השתיקה וסירב לשתף פעולה לעניין ספק זה [ת/5, ת/6, ת/7]. כבר כאן יש להדגיש כי חקירות אלה נערכו בימים 3.2.2013, 4.2.2013 ו- 28.4.2013; כפי המפורט לעיל החשבוניות מושא ספק זה הונפקו מיום 30.12.2012 עד יום 30.4.2013. עולה כי הנאשם סירב לספק כל גרסה או אמירה על ספק זה, בו בזמן שהוא ממשיך את הפעילות העסקית עמו לכאורה ועל פי הנטען.

113. הנאשם נשאל בחקירתו מי כתב את שתי חשבוניות מס' 10357 ו- 10359 וענה "אני אומר לך בבית משפט מול עורך דין" [ת/5 ש' 190-191]. בחקירה אחרת כאשר נשאל מי שמות הספקים ענה בן היתר: "ברכה משמיים זה נראה לי הבן אדם הדתי שהיה אצלי אני צריך להיזכר" [ת/6 ש' 97].

יש להדגיש כי כפי המפורט לעיל מדובר בחקירה שנערכה ביום 4.2.2013, תוך כדי פעילותו העסקית הנטענת עם ספק זה, כאשר עד אותו מועד רכש ממנו סחורה בסך 2,340,000 ₪ ולא שילם בגינה ולו שקל אחד. לא ניתן לקבל את הטענה כי הנאשם איננו יודע מיהו אותו עוסק לו חייב יותר משני מיליון שקלים וממשיך עמו את הפעילות העסקית - הן לעניין קניית סולר והן לעניין קניית חומרי בניין. הדברים חזרו על עצמם בחקירה מיום 28.4.2013 אז שוב נשאל אודות זהות האנשים מאחורי הספק הרלוונטי [ת/7 ש' 15-23].

ספרי הנהלת החשבונות של הנאשם מלמדים לכאורה כי יומיים קודם לחקירה [ביום 26.4.2013] שילם הנאשם, במזומן, לספק זה סך של 530,000 ₪ בגין רכישת סולר וחמישה ימים קודם לכן שילם, במזומן, לספק זה סך של 219,000 ₪ בגין רכישת חומרי בניין [ת/92 עמ' 126 ו- 128]. הכיצד זה אינו יודע למסור פרטים על זהות הספק? 114. בחקירה אחרת נשאל האם הוא מכיר את מר יורם אליאב ענה "לך לבית משפט אני גמרתי חקירה" [ת/11 ש' 116-117]. סירב לענות על השאלה האם בשנת 2013 קנה מספק זה סחורה [ת/11 ש' 122-123], סירב למסור גרסה בטענה כי כבר נחקר בנושא [ת/15 ש' 211-224]. עומת שוב עם הטענה כי הפקידות במשרדו מסרו כי הוא ביקש מהן למלא חשבוניות ריקות, וענה "אני נחקרתי על החומר הזה ואני לא יכול לחזור עוד פעם על החומר" [ת/15 ש' 225-228].

115. הנאשם הסכים בחקירותיו כי הוא לא בדק האם האדם ממנו קיבל את החשבוניות מורשה בחברה והדבר אינו מעניינו, "כל חשבונית רשום אצלך הכל על החשבוניות, כשאתה קונה פלאפל אתה שואל אותו מי הוא?" [ת/7 דף 3 ש' 28-33], "אני יודע הכל כתוב בחנ' יש לך בעיה תפנה לבן אדם אני אצלי הכל מסודר. שיגיד מה שהוא רוצה. אני בן אדם מסודר עובד יכול להגיד לך מה שהוא רוצה" [ת/7 דף 3 ש' 36-38].

עדות הנאשם בבית המשפט

116. **בחקירתו הראשית** בבית המשפט טען הנאשם כי יורם באמצעות ספק זה סיפק לו סחורה [פרוט' 24.2.2019 עמ' 83 ש' 16-18]. **בחקירה נגדית** טען הנאשם שיורם סיפק לו סחורה [פרוט' מתומלל 24.2.2019 עמ' 15 ש' 19-6], אך לא זכר באילו סכומי כסף מדובר [פרוט' מתומלל 24.2.2019 עמ' 15 ש' 18-19]. בהמשך החקירה הנגדית שהתרחשה ביום למחרת, אישר הנאשם שנית כי עבד עם יורם אך לא ידע למסור מה שם הספק בשמו פועל אותו יורם ואף ציין כי מדובר ב"יורם לביא" [פרוט' מתומלל מיום 25.2.2019 עמ' 3-4], "יורם לביא, יורם יצחקי, אני לא יודע" [פרוט' מתומלל מיום 25.2.2019 עמ' 4 ש' 22].

117. כאמור לעיל, המאשימה לא הביאה לעדות מי מבעלי המניות, ובעל המניות הרלוונטי אף לא נכלל ברשימת עדי התביעה. בנסיבות אלה כל שיש מבחינה ראייתית הוא טענת הגב' שטרנליכט כי ראתה אדם הכותב את פרטי שתי חשבוניות ספק זה וכי היא מילאה את הקבלות ותעודות המשלוח; וכן טענת מר גביש כי הנאשם רכש את שתי החשבוניות האמורות מאחרים.

לאמור לעיל יש להוסיף את העובדה שהנאשם לא ידע למסור את שמו של מנהל הספק בחקירה, וההתרשמות מהיות גרסת הנאשם שקרית והעובדה שהנאשם לא שיתף פעולה בחקירותיו - לא יתכן שהנאשם לא מסוגל למסור פרטי עוסק איתו הוא בקשר עסקי בזמן אמת. ההתרשמות מחקירות הנאשם היא כי הוא אינו יודע מי בעל החברה. גם בבית המשפט התקשה הנאשם למסור את שמו המלא של הספק, ולא ידע לקשר בין שמו של אותו "יורם" לחברת ברכה משמיים. הנאשם אף לא הצליח לספק תמונה ברורה בדבר הפעילות העסקית הנטענת מול ספק זה.

כל אלה מבססים את ההתרשמות כי גם שאר חשבוניות ספק זה הונפקו שלא על ידי מורשה בחברה.

מחדליו אלה של הנאשם מבססים גם את מודעותו להיות של החשבוניות פיקטיביות.

118. אם לא די באמור לעיל, יש לציין כי בספרי הנהלת החשבונות של הנאשם שתי כרטסות נפרדות של ספק זה [ת/92 עמ' 127-128]; אחת לעניין חומרי בניין [חשבונית מס' 10357, 10359, 10446, 10525, 10513, 10514, 10515, 10548], והשנייה לעניין הסולר [חשבונית מס' 10478, 10479, 10444, 10450, 10493].

הנאשם רכש לכאורה חומרי בניין מחברה זו כבר בחודש דצמבר של שנת 2012 [30.12.2012 ו- 31.12.2012]; מדובר בסחורה בשווי של 2,340,000 ₪. ביום 15.2.2013 רכש הנאשם מספק זה סולר בשווי 921,776 ₪. על אף האמור, מכרססת הספק לשנת 2013 עולה כי התשלום הראשון לספק זה בוצע אך ביום 21.2.2013 [בגין הסולר] בסכום של 351,000 ₪ וביום 24.2.2013 [בגין הסולר] בסכום של 346,749 ₪, וביום 28.2.2013 [בגין חומרי הבניין] בסכום של 310,000 ₪. ביום 28.2.2013 ולמרות שהוא חייב לספק זה כ- 2,956,000 ₪, קנה לפי הטענה הנאשם סולר בסכום של 779,992 ₪.

אין זה מתקבל על הדעת כי הנאשם רכש סחורה בשווי כה גבוה שעה שהוא חייב לספק זה כמעט 3 מיליון ₪. התמיהה מתעצמת נוכח העובדה שלא נמצא בספריו של הנאשם הסכם עבודה עם ספק זה ומדובר למעשה בחוב ללא כל בטוחה. עוד יותר מתעצמת הפליאה נוכח עדותו של הנאשם על עצמו כי התנהל בחשבון בנק מוגבל ולכן נאלץ להתנהל במזומן שכן "אנשים לא מאמינים בי" [ת/10 דף 5 ש' 1].

119. לא נראה סביר שספק יספק ללקוח [במקרה זה הנאשם] סחורה במיליוני שקלים למרות שלא העביר ולו שקל אחד על חשבון סחורה בסך מיליוני ₪ שסופקה. התמיהות מתחזקות נוכח העובדה כי אין בחומר הראיות כל הסכם עבודה עם ספק זה ועל כן לא קיימת בטוחה להבטחת החוב. הדבר אף עומד בניגוד לאמירה מפורשת של הנאשם לפיה קיים הסכם עבודה מול חברה זו [ת/13 ש' 50].

אני קובעת כי את חשבוניות מס' 10478, 10479, 10444, 10446, 10450, 10525, 10493, 10513, 10514, 10515, 10548 לא הוצאו על ידי מורשה בחברה ולא בוצעה כל עסקה בגין, וכי הנאשם היה מודע לדבר. מדובר ב- 13 חשבוניות מהתאריכים 30.12.2013, 31.12.2012, 15.2.2013, 28.2.2013

15.3.2013, 29.3.2013, 31.3.2013, 31.3.2013, 20.4.2013, 30.4.2013, 30.4.2013, 30.4.2013
30.4.2013, 30.4.2013 כאשר סכום המע"מ הנובע מהן 1,753,165 ₪.

סנטר מצברים

120. מדובר ב- 14 חשבוניות הנושאות את התאריכים 30.1.2013; 31.1.2013; 30.3.2013; 30.3.2013; 30.3.2013; 30.3.2013; 30.5.2013; 2.6.2013; 3.6.2013; 5.6.2013; 9.6.2013; 15.6.2013; 18.6.2013. על פי החשבוניות קנה הנאשם מספק זה סולר.

121. ממסמכי רשם החברות שהגישה התביעה [ת/50] עולה כי מנהלה, בעל המניות והדירקטור של חברה זו הוא מר משה תשובה [החל מיום 20.8.2012]. לפי פרטי הכניסות והיציאות ממשרד הפנים עולה כי מר תשובה עזב את הארץ ביום 17.12.2012 ושב אליה ביום 24.3.2014 [ת/101]. הדבר אינו במחלוקת. **לאור האמור אני קובעת כי מר תשובה עזב את הארץ ביום 17.12.2012.**

122. תחילה יחסה המאשימה לנאשם גם ניכוי תשומות של 3 חשבוניות ספק זה שהונפקו בימים 1.7.2012, 1.8.2012, 1.9.2012. כאמור לעיל, בפתח הסיכומים, חזרה המאשימה מהמיוחס לנאשם בחשבוניות אלה ועל כן הוריתי על זיכוי של הנאשם. אין מחלוקת כי הנאשם פעל מול חברה זו גם טרם עזיבת מר תשובה את הארץ, ונראה כי החזרה מאישום היא בשל טענה זו ולפיה הפעילות העסקית הנטענת לאחר עזיבתו של מר תשובה את הארץ היא פיקטיבית.

האם החשבוניות הונפקו על ידי מורשה מטעם החברה?

עדות מנהלה הרשום של החברה

123. **מר משה תשובה** [ע.ת. 35] נחקר ביום 27.3.2014 באזהרה בתיק דנן. הוא מסר כי עזב את הארץ בחודש דצמבר 2012, ספרי הנהלת החשבונות של עסקיו [סנטר מצברים ואופל דלקים] נשארו בתחנת הדלק אותה שכר [ת/109 דף 2 ש' 18-24]. לטענתו לא נתן הוראה לאחרים להסתיר את ספרי הנהלת החשבונות, ולא נמסר לו כי אלה נעלמו [ת/109 דף 2 ש' 25-31; ת/109 דף 4 ש' 1-3]. עוד מסר כי רכש את חברת סנטר מצברים מאדם במושב תירוש לאחר שלא חודש ניכוי המס במקור בחברת אופל דלקים, והוא העביר את כל הפעילות לחברת סנטר מצברים [ת/109 דף 2 ש' 32-37]. החברות עסקו בעיקר במכירת דלק [ת/109 ש' 3-4].

124. מר תשובה הדגיש כי מהרגע שעזב את הארץ העסק הפסיק לעבוד וגם תחנת הדלק נסגרה [ת/109 דף 6 ש' 15-16]. לטענתו לאחר עזיבתו את הארץ לא ביצע עסקאות חדשות אלא רק סגירות של עסקאות שבוצעו [ת/109 דף 11 ש' 31-33] והעובד שלו מר איתי זוארץ המשיך לעבוד בשלב הזה בכדי לסגור **"את הדברים האחרונים, משכורות, גביה אחרונה וטיפול בכל מה שנישאר אבל לא בשביל להמשיך לעבוד"** [ת/109 דף 11 ש' 28-30]. עוד מסר כי מאז שעזב את הארץ לא נפגש עם הנאשם [ת/109 דף 6 ש' 11-12], והנאשם לא שילם לו דבר מאז [ת/109 דף 3 ש' 25].

125. לטענת העד הוא לא מכר לנאשם יותר מ- 400,000/500,000 ליטר סולר בחודש, זאת בתקופת השיא של העבודה המשותפת ביניהם [ת/109 דף 10 ש' 15, 27]; מסר כי הנאשם חייב לו 300-400 אלף ₪ ולא מיליוני ₪ כפי שעולה מספרי הנהלת החשבונות של הנאשם לעניין זה הדגיש כי לא ויתר לנאשם על חוב [ת/109 דף 3 ש' 4-7, 12-13, 14-18].

126. לטענת מר תשובה הוא מעולם לא נתן לנאשם פנקסי חשבוניות, קבלות או תעודות משלוח של חברת סנטר מצברים ואף לא נתן למישהו אחר אישור לעבוד על שם החברה לאחר שעזב את הארץ [ת/109 דף 6 ש' 17-22]. העד עומת עם חשבוניות סנטר מצברים בספרי הנאשם [ת/63 עמ' 10-23] והגיב כי הן מזויפות: **"בן זונה, אני מדצמבר 2012 לא פה בכלל. אני אתן לאימן אישור להוציא חשבוניות. שום דבר פה לא שלי, לא תעודות המשלוח לא החשבוניות ולא הקבלו. לא סיפקתי לו את הסחורה הכתובה בהם שום דבר מזה לא קשור אלי, אני לא יודע**

מה להגיד לך [ת/109 דף 6 ש' 28-31, 32-33]. לטענת העד רק לפעמים, ואם לא הייתה ברירה אחרת, היה מנפיק חשבוניות ידניות ובמקביל הייתה מונפקת בהנהלת החשבונות חשבונית ממוחשבת [ת/109 מדף 6 ש' 36 עד דף 7 ש' 1], וכי לא היו לו תעודות משלוח ידניות [ת/109 דף 6 ש' 24-25].

127. מר תשובה העיד בבית המשפט. חקירתו של מר תשובה הוגשה חלף חקירתו הראשית. **בחקירה הנגדית** תיאר העד כי עזב את הארץ בחודש דצמבר 2012, בגלל הסתבכותו בעסקים ובמשפחה. התנהל כנגדו הליך פלילי בגין עבירות של קבלת חשבוניות פיקטיביות וקבלת דבר במרמה, והוא נידון ל- 28 חודשי מאסר בפועל [פרוט' 23.5.2018 עמ' 39 ש' 4-11]. העד מסר כי כיום הוא שכיר במפעל למוצרי בטון [פרוט' 23.5.2018 עמ' 39 ש' 12].

מר תשובה העיד כי לאחר עזיבתו את הארץ, חברת סנטר מצברים המשיכה פעילותה למשך ימים או שבועות, וזאת רק בכל הקשור לסגירה, החזרת תחנת הדלק למשכיר וכן תשלום וגביית חובות [פרוט' 23.5.2018 עמ' 39 ש' 21-17]. הוא ביקש מהעובד שלו, מר איתי זוארץ, **"לסגור את כל הפינות"**, והתנהלו ביניהם שיחות רציפות **"בשבוע הראשון, אחרי זה הוא כבר הודיע לי שהכל הלך, משהו כזה, זה היה עניין של ימים, ממש אחרי זמן קצר העסק נסגר, לא היה מה לעשות, לא היה כסף, היו רק חובות. העובדים עזבו, תחנת הדלק הוחזרה לבעל הבית שלה"** [פרוט' 23.5.2018 עמ' 39 ש' 26-29]. עוד מסר כי לא היה לו אינטרס להעלים חומר הנהלת חשבונות, שכן לרשות המיסים היה למעשה כבר את כל החומר. הוא ברח כשכבר היה בגדר נאשם ובסופו של יום הוא גם הורשע במיוחס לו [פרוט' 23.5.2018 עמ' 40 ש' 4-11].

מר תשובה הדגיש **"... שאני לא נתתי חשבוניות ידניות ואם יש לו חשבוניות ידניות שהוצאו בזמן שהייתי בחו"ל, הן זויפו. אני לא נתתי אותן"** [פרוט' 23.5.2018 עמ' 40 ש' 13-14]. הוא אף לא נתן הוראה לאחר להוציא את אותן חשבוניות [פרוט' 23.5.2018 עמ' 40 ש' 22-23].

כאמור, חקירתו של מר תשובה הוגשה חלף חקירתו הראשית. בחקירה נגדית לא עומת העד עם שמסר ולפיו לא עבד עם הנאשם אחרי שעזב את הארץ. הדבר גם לא במחלוקת וכפי שיצוין להלן, חלף מה שמסר הנאשם בחקירותיו באזהרה, בבית המשפט טען שעבד לאחר עזיבת מר תשובה את הארץ מול מר איתי זוארץ. 128. לעניין עדותו של מר תשובה יש לציין כי זה העיד בחקירה נגדית כי התקבל בכתובתו מכתב יידוע בגין עבירות לפי חוק מע"מ. לא ברור האם מדובר בפרשייה דן או בפרשייה אחרת. העד הסביר כי הוא מופתע שכן לשיטתו עמד לדין בגין כלל המעשים הפליליים המיוחסים לו [ר' פרוט מיום 23.5.2020 בעמ' 41, ש' 1-7].

למען הזהירות, ולטובת הנאשם אניח כי מכתב היידוע כולל את עניינו של העד בתיק דן, על אף שמעדותו לא עולה מעורבות כלשהי או קשר פלילי כלשהו בגין החשבוניות הרלוונטיות. גם אניח שעדותו זקוקה לחיזוק. חיזוק זה נמצא בראיות שונות שמצויות למכביר בפניי בעניינו של הספק הרלוונטי. הן עדויותיהם של עובדיו של העד, מר זוארץ והגב' תשובה; הן העובדה כי נמצאו פנקסי חשבוניות וקבלות בביתו של הנאשם; הן בשקרים של הנאשם - הכל כמפורט להלן.

לאור כלל האמור לעיל אני קובעת כי לאחר עזיבת מר תשובה את הארץ, היינו מיום 17.12.2012, הפסיקה הפעילות העסקית של הנאשם מולו.

129. בנסיבות אלה המאשימה הרימה את הנטל הרובץ לפתחה לשכנע כי החשבוניות הרלוונטיות לא הונפקו על ידי מורשה והוא עובר לנאשם לשכנע כי מדובר בחשבוניות שאינן פיקטיביות או כי לא ידע או חשד כי הן כאלה. גרסתו של הנאשם מספקת אינדיקציה נוספת ולא מעלה ולו ספק בתזה המאשימה.

גרסת הנאשם

תשלומים במזומן

130. הנאשם מסר בחקירתו הראשונה, שהתקיימה שלא באזהרה, כי חברה זו היא ספק של עסקו [ת/1 ש' 11-15]. תיאר כי הוא משלם עבור הסחורה במזומן, באמצעות שיקים של לקוחות או בהעברה בנקאית [ת/1 ש' 16-19]. בחקירה באזהרה הראשונה בה נשאל במפורש אודות ספק זה הרבה הנאשם לשמור על זכות השתיקה והפנה לחומר הראיות שבידי החוקרים [ת/5]. הנאשם טען כי שילם בעבור הסחורה במזומן או באמצעות שיקים של לקוחות [ת/5 ש' 111-114].

131. כאן יש להדגיש כי החקירה דן התקיימה ביום 3.2.2013. לפי קבלות חברת סנטר מצברים וכן הכרססת לשנת 2013 [ת/92] הנאשם שילם לספק זה, במזומן, ב- 27 הזדמנויות שונות החל מיום 2.1.2013 ועד יומיים טרם החקירה - 1.2.2013, סכום כולל של כ- 1,900,000 ₪. אך כאמור לעיל, מר תשובה כלל לא היה בארץ בזמן הרלוונטי ולטענת הנאשם הוא מסר את הכספים אך למר תשובה, שילם רק לו ופגש רק אותו. עוד יש להזכיר כי הנאשם היה עצור מיום 28.1.2013 ועד ששחרר בתנאים ביום 5.2.2013, ובנסיבות אלה בוודאי לא יכול היה להעביר חלק מהתשלומים במזומן בעצמו.

132. כאמור לעיל, הנאשם נעצר לראשונה ביום 28.1.2013 והוא שוחרר בתנאים ביום 5.2.2013. חלק מהקבלות שהתקבלו תמורת תשלום מזומן לספק זה נכתבו בזמנים בהם היה הנאשם עצור [ת/64 וכן כרססת הספק 2257 לשנת 2013, ת/92 עמ' 67-68, 70] - כך לדוגמא ביום 1.2.2013 שילם לכאורה הנאשם לספק זה, במזומן, סכום של 100,000 ₪ [בשתי קבלות על סך 50,000 ₪ כל אחת]; ביום 3.2.2013 שילם הנאשם לספק זה, במזומן, סכום של 50,000 ₪; ביום 4.2.2013 שילם הנאשם לספק זה, במזומן, סכום של 80,000 ₪.

הנאשם נשאל בחקירותיו באזהרה על תשלום במזומן כאשר הוא עצור [ת/12 ש' 184-185], הוא התחמק ממענה וטען כי מדובר בקבלות שנתפסו רק לאחר מעצרו:

"ש- לפי חומר החקירה יש קבלות שהוצאו בזמן שהיית במעצר איך?

ת- זה קבלות שהיו במשרד ולא לקחתם אותו.

ש- מפנה אותך לכרססת מסומנת א.א. 31 ובו מופיע ששלמת במזומן לסנטר כשהיית במעצר. איך?

ת- אני שילמתי אני יודע את עצמי שילמתי. לא יכול להסביר לך.

ש- אבל אתה עצור?

ת- היה הכל במשרד ולא לקחתם את החומר. אחרי שחזרתי ממעצר הוצאתי את הקבלות שהייתי צריך להוציא"
[ת/12 ש' 139-146].

"ש- אני שואל אותך מה הקשר לתשלום במעצר לזה שלא נלקח חומר מהמשרד שלך?

ת- נחקרתי על זה. הכל אצלכם. יש לכם הכל. זהו."

133. הקבלות כאמור יוצאות עם התשלום, התשלום בוצע בהיות הנאשם במעצר בגין חשדות לעבירות מס. אין משמעות לשאלה מתי החומר החשבוני - ובמקרה זה הקבלות - נתפס, המשמעות היחידה לענייננו היא מתי הוא הונפק. במקרה דנן מדובר בקבלות שהונפקו בהיות הנאשם עצור, בגין תשלומים במזומן. הנאשם טען כי הוא זה שהעביר בעצמו את התשלום - אם למר תשובה לפי גרסתו הראשונה או למר זוארץ לפי גרסתו השנייה. ברי כי מדובר בטענה שקרית. **וכך אני קובעת.** אדם שהינו עצור לצרכי חקירה לא יכול להעביר בעצמו לאחר שום דבר. אין מנוס מן המסקנה כי לא הועברו תשלומים והקבלות הרלוונטיות אינן משקפות מציאות חשבונית אמיתית.

134. אם לא די בכך כדי לבסס מודעותו של הנאשם, הרי שבמסגרת חקירתו הנגדית טען תחילה הנאשם כי החשבוניות שהוצאו הונפקו למעשה בגין סחורה שסופקה בעבר אך חזר בו בהמשך [פרוט' מתומלל מיום 24.2.2019 מעמ' 33 ש' 34 עד עמ' 34 ש' 20]:

"עורך דין עידן ארד: מי (לא ברור) לך חשבוניות מר אלטורי?

היימן אלטורי: מה?

עורך דין עידן ארד: מי הוציא לך (לא ברור)

היימן אלטורי: הביא לי את תאי.

עורך דין עידן ארד: 13...

היימן אלטורי: כן.

עורך דין עידן ארד: אתה אומר איתי זוארץ עד התביעה 37?
היימן אלטורי: כן, הביא לי את זה, תאני. וזה מה שבא אומר לך המשרד (לא ברור) באוטו החומר. אם הוא גנבו את החומר שלו, אני מגיע לי את העבודה שלי, מה אכפת לי? אני קניתי ממנו סחורה, רוצה את העבודה שלי, אני שילמתי מע"מ פה. זה הכל 100,000 שקל, 17,000 שקל. רשות המיסים (לא ברור) כסף.
עורך דין עידן ארד: רגע תן לי רק להבין ולראות אם אני מבין את הגרסה שלך נכון, אתה אומר שהחשבוניות האלה יוצאות על דלק שכבר סופק לך?
היימן אלטורי: כן.
עורך דין עידן ארד: קודם?
היימן אלטורי: כן.
עורך דין עידן ארד: והם יוצאות שנה קדימה?
היימן אלטורי: לא שנה קדימה.
עורך דין עידן ארד: יוצאות בערך שנה אחרי?
היימן אלטורי: שמע, סיפק לי לפני ברח, רוצה להוציא לי חשבונית, ברח. הייתה פרשה של הדלק, ברח. מי שברח...
עורך דין עידן ארד: אתה לא עונה לשאלה. אני שאלתי אותך האם אלה חשבוניות בגין דלק שסופק לך בערך שנה קודם? על זה תענה לי.
היימן אלטורי: לא."

135. מכרססת הספק לשנת 2013 עולה כי התשלומים, כולם, הועברו לספק זה בתקופה הרלוונטית במזומן [נספח לת/92, עמ' 67-68 למוצג]. בניגוד לאמור, מכרססת הספק לשנת 2012 עולה כי כלל התשלומים, עובר למועד עזיבת מר תשובה את הארץ, הועברו לספק באמצעות שיקים [ת/80 עמ' 15 למוצג]. עוד עולה כי כלל התשלומים הועברו באמצעות 11 שיקים שונים, כולם יום קודם עזיבתו של מר תשובה את הארץ - 16.7.2012 [ת. אסמכתא]. התנהלות זו מתיישבת עם עדותו של מר תשובה כי ביקש "לסגור פינות" ולגבות חובות עובר לעזיבתו ומיד לאחריה. התנהלות זו גם מוכיחה כי השניים לא נהגו לעבוד רק במזומן בשגרה - זאת בניגוד לגרסתו של הנאשם באשר לתשלומים שהועברו למר תשובה עבור החשבוניות מושא כתב האישום.

לאור האמור לעיל, אני קובעת כי הטענה ולפי הנאשם שילם בתקופה הרלוונטית במזומן על סחורה שהתקבלה איננה אמת.

מול מי פעל הנאשם לאחר עזיבת מר תשובה את הארץ?

136. לטענת הנאשם בחקירתו באזהרה הוא נפגש בפעם האחרונה עם מר תשובה בחודש דצמבר 2012 [ת/6 ש' 24-23], ובינואר 2013 הפסיק לעבוד עמו מאחר ומר תשובה העלה את המחיר [ת/6 ש' 68-72]. חקירה זו התקיימה ביום 4.2.2013; ביום 30.1.2013 וכן ביום 31.1.2013 הונפקו חשבוניות מאת סנטר מצברים עבור הנאשם בסכום כולל של 1,050,403 ₪. אותן על פי הטענה שילם למר תשובה באופן אישי מאחר והנאשם לא סומך על אף אחד כך לטענתו. בזמן הזה כאמור מר תשובה לא היה בארץ וגם הנאשם מסכים כי נפגש עמו לאחרונה בחודש דצמבר 2012.

137. הנאשם טען בשלל **חקירותיו באזהרה** כי עבד בחברה זו רק מול מר תשובה ושילם רק לו [ת/5 ש' 111-114; ת/12 ש' 4-5; ת/12 ש' 41-42], "**למה שילמתי, למי שילמתי. אני לא סומך על אף אחד אני מתואם עם משה**" [ת/6 ש' 25-27]. בחקירה אחרת נשאל הנאשם איך רכש סחורה ממר תשובה שעה שהוא בחול החל מחודש דצמבר 2012 והחברה סגורה במע"מ מאמצע שנת 2013, ענה "**סיימתי חקירה, אני לא יכול לחזור עוד פעם לחקירה**" וסירב לענות לשאלה ממי קיבל את אותן חשבוניות [ת/11 ש' 128-131, ש' 138-139].

138. לטענתו מר תשובה המשיך לעבוד גם לאחר עזיבתו, והוא רכש ממנו סולר בשנת 2013; הנאשם מסר כי הוא יביא את אותם אנשים עימם נפגש בשמו של מר תשובה אך כשנשאל מי הם ענה "**אני אגיד לך אבל לא עכשיו**" [ת/12 ש' 80-89] וכן: "**לא יודע. הכל אצלכם. אני בעל עסק ואיש עבודה והכל מסודר. איפלו סגריות אני קונה בחשבונית**" [ת/12 ש' 111-117; ש' 149-151]. הנאשם סירב לענות לשאלת החוקר האם שילם למר תשובה אחרי שעזב את הארץ בטענה כי כבר ענה על השאלות האלה [ת/12 ש' 70-73; 125-126; 206-209]. בחקירה האחרונה באזהרה לא ענה הנאשם לשאלות שנשאל בנוגע לספק זה בטענה כי כבר נחקר.

139. עוד לפי גרסתו שנמסרה בחקירותיו באזהרה, הנאשם לא פעל מול עובדו של מר תשובה, מר איתי זוארץ, במסגרת פעילותו העסקית עם חברה זו. הנאשם מסר כי מר זוארץ הוא " . . . הסוכן של משה תשובה" והכחיש כי פעל מולו " . . . איתי אני לא עובד איתו. איתי היה עובד עם הקטנים. לפעמים רק הייתי פוגש אותו ונותן לו כסף. אבל העבודה אני לא משחק רק משה" [ת/6 ש' 30-32]: "לא. נפגשתי עם כל מיני. אני אביא לך את הניירת אבל כל החומר אצלכם. אני סיימתי חקירה ושומר על זכות השתיקה" [ת/12 ש' 155-159]. כאשר נשאל מה היה הקשר שלו עם מר זוארץ ענה שלפעמים היה מוסר לו כסף [ת/12 ש' 160-161], וסירב לענות על השאלות האם עבד איתו כשמר תשובה עזב את הארץ בטענה שכבר נחקר בנושא [ת/12 ש' 164-165].

140. מכלל המפורט לעיל עולה כי טענת הנאשם שפעל מול מר תשובה לאחר שהאחרון עזב את הארץ, היא טענה שיקרית. למעשה, כיום הדבר אינו במחלוקת.

141. **בחקירתו הראשית** בבית המשפט חזר בו הנאשם מגרסתו שנמסרה בחקירותיו הרבות באזהרה וטען כי לאחר עזיבת מר תשובה את הארץ פעל מול העובד שלו - מר איתי זוארץ. לטענתו, מר תשובה שלח את מר זוארץ עם חשבוניות והנאשם מסר לו כסף [פרוט' 24.2.2019 עמ' 87 ש' 18-20]. עוד טען הנאשם כי הוא לא חייב למר תשובה כסף [שם ש' 18].

בחקירה נגדית טען הנאשם כי המשיך לעבוד מול מר זוארץ כאשר מר תשובה ברח לחו"ל, וקיבל ממנו חשבוניות מאחר ולא הייתה ברירה אחרת [פרוט' מתומלל מיום 25.2.2019 עמ' 7 ש' 34-36; עמ' 8 ש' 34-36; עמ' 41 ש' 3-6; עמ' 42 ש' 19-20; עמ' 46 ש' 7, 9; עמ' 47 ש' 8-11; עמ' 54 ש' 24-31].

142. לטענתו מר תשובה שיקר כאשר טען שהכל מזויף [פרוט' מתומלל 25.2.2019 עמ' 43 ש' 17-27]. הנאשם לא הצליח לספק הסבר או מניע לשקר מצדו של מר תשובה [פרוט' מתומלל 25.2.2019 עמ' 44 ש' 6-23], לטענתו "הוא שיקר, כן. הוא אומר "לא עבדתי איתו" שהוא בחו"ל. ואיתי היה עובד איתי נותן לי את הסחורה והכל. למה? באישור שלו מטלפון. בחו"ל היה מתקשר כל יום בערב" [פרוט' מתומלל 25.2.2019 עמ' 56 ש' 18-20]. עוד טען "הוא מתחמק. שהוא בחו"ל, לוקח כסף, נהנה בכסף, אשתו מקבלת כסף, תאי לוקח כסף, מעביר לאנשים - לא אכפת לו" [פרוט' מתומלל 25.2.2019 עמ' 44 ש' 25-26]. עוד טען הנאשם כי תמך ברעייתו של מר תשובה בזמן שהאחרון שהה בחו"ל [פרוט' מתומלל 25.2.2019 עמ' 44 ש' 4-5]. מובן מאליו כי לא הובאו עדים כדי לתמוך בטענה זו ולא ברורה הרלוונטיות שלה להליך שבפניי.

הגרסה אותה מסר הנאשם בבית המשפט היא גרסה כבושה. לאור תיאור טענותיו של הנאשם בחקירותיו, כפי המפורט לעיל, אין המדובר רק בגרסה כבושה שלא ניתן כל הסבר מניח את הדעת לכבישתה, אלא ניתן לקבוע כי הנאשם שיקר שכן מסר שתי גרסאות הסותרות זו את זו.

הנאשם מסר בחקירותיו באזהרה גרסה שקרית אשר מחזקת את המסקנה כי הוא לא פעל מול מר תשובה לאחר יום 17.12.2012.

עדותם של עובדי חברת סנטר מצברים

143. גם עובדי סנטר מצברים מחזקים את המסקנה שלעיל.

עדות מר זוארץ

144. **מר איתי זוארץ** [ע.ת. 37], עבד אצל מר תשובה הן בחברת אופל דלקים והן בחברת סנטר מצברים [ת/111].

דף 2 ש' 20-16]. תפקידו היה שליח וכל דבר שמר תשובה ביקש ממנו לעשות לרבות מתן הנחיות לעובדים אחרים [ת/111 דף 2 ש' 37-29].

מר זוארץ מסר **בחקירתו** כי סיים עבודתו אצל הספק בחודש ינואר 2013 ובעת חקירתו [18.3.2013] כבר הועסק במקום עבודה אחר [ת/111 דף 2 ש' 27-26]. העד מסר כי ארז את חומר הנהלת החשבונות של חברת סנטר מצברים לאור שתחנת הדלק קיבלה מכתב פינוי מהבעלים, כאשר הגיע למחרת למקום ראה כי הקלסרים נלקחו [ת/111 דף 3 ש' 14-5]. עוד תיאר כי חומר הנהלת החשבונות של חברת אופל דלקים נגנב קודם לכן מרכב בו אוחסן [ת/111 דף 3 ש' 23-18]. לטענת מר זוארץ, הקשר שלו עם מר תשובה נותק עם עזיבתו את הארץ [ת/111 דף 3 ש' 36-35]. מסר כי יכול להיות שהורה לפקידה להוציא חשבוניות של חברת סנטר מצברים בהוראת מר תשובה [ת/111 דף 4 ש' 7-6, דף 5 ש' 7-4]; מסר כי הוא אינו זוכר את שמו של הנאשם [ת/111 דף 4 ש' 23-22] וכי השם עומרי דלקים מוכר לו **"אני יודע שמשה היה עובד איתו. עוד יכול להיות שהלקוח היה בחב' הקודמת של משה, אופל דלקים"** [ת/111 דף 4 ש' 21-19].

145. מר זוארץ העיד **בבית המשפט**. הודעתו של מר זוארץ הוגשה חלף חקירה ראשית. הוא מסר בחקירה נגדית כי שימש כשליח בחברה [פרוט' 23.5.2018 עמ' 43 ש' 17-14], ועסק פחות בקשר עם הספקים והסוחרים [פרוט' 23.5.2018 עמ' 43 ש' 19-18]. לטענת העד לאחר שמר תשובה עזב את הארץ פעל בחברה, **"בעיקר היה שבוע, שבועיים של לפני שסגרו את התחנה והכניסו הכל, מה שהצלחתי להציל, היה לתת משכורת לפקידה שהוא אמר לי ודברים כאלה וזהו מעבר לזה"** [פרוט' 23.5.2018 עמ' 43 ש' 27 עד עמ' 44 ש' 2].

בבית המשפט חזר על גרסתו כי בתקופה בה מר תשובה עזב את הארץ קיבלה תחנת הדלק מכתב פינוי מהבעלים [פרוט' 23.5.2018 עמ' 44 ש' 7-5]. כאשר נשאל האם הוא מכיר לקוח בשם עומרי דלקים ענה: **"יכול להיות ששמעתי את השם הזה, אבל לא התעסקתי איתו אישית"** [פרוט' 23.5.2018 עמ' 44 ש' 9-8]. העד לא נשאל האם הוא מכיר את הנאשם, ועל כן נראה כי אמירתו ולפיה שמו של הנאשם אינו מוכר לו אינה במחלוקת. זאת ועוד, הוא אף לא נשאל בדבר טענתו כי העסקתו אצל חברת סנטר מצברים הסתיימה בחודש ינואר 2013 ועל כן עובדה זו אף היא אינה במחלוקת.

לאור האמור אני קובעת כי מר זוארץ אינו מכיר את הנאשם בשמו. אני קובעת עוד כי העד סיים עבודתו אצל מר תשובה בחודש ינואר 2013.

146. כאמור לעיל, לפי גרסת הנאשם, שנשמעה לראשונה בבית המשפט, הוא עבד מול מר זוארץ לאחר שעזב את הארץ. יש לדחות טענה זו.

147. כפי שנקבע לעיל מר זוארץ לא עבד אצל חברת סנטר מצברים בזמנים בהם הונפקו החשבוניות האמורות. זאת ועוד, מר זוארץ נחקר ביום 18.3.2013. כעולה מכרססת הספק [ת/92 כרססת 2013 עמ' 155-156, 157] הנאשם שילם, במזומן, סכום כולל של כ- 5 מיליון ₪ מיום 2.1.2013 ועד יום 18.3.2013. מר תשובה בתקופה זו לא שהה בארץ, לפי גרסת הנאשם בבית המשפט הוא מסר את התשלום האמור לידי מר זוארץ. כיצד זה, כפי שנקבע לעיל, מר זוארץ לא מזהה את שמו של האדם שמסר לו, כך על פי הטענה, כ- 5 מיליון ₪ במזומן כדי להעבירם למר תשובה?

אני דוחה מכל וכל את טענת הנאשם כי עבד עם מר זוארץ כאשר מר תשובה היה בחו"ל וקובעת כי פרט להיות גרסה זו כבושה שהנאשם לא הצליח לספק טעם לכבישתה ואך הסתבך במסירת מידע הסותר ראיות אובייקטיביות, מדובר בגרסה שאינה אמת.

עדות הגב' תשובה

148. **הגב' שרה תשובה** [ע.ת.38] היתה מנהלת החשבונות בחברת סנטר מצברים. ההגנה ויתרה על עדותה של עדה זו ומכאן שכל שמסרה אינו במחלוקת. היא מסרה בחקירתה כי פוטרה מהחברה ביום 1.1.2013 ומאז היא

מובטלת [ת/113 ש' 6, 48-46]. תפקידה היה להוציא חשבוניות, קבלות ותעודות משלוח [ת/114 ש' 32-33]. בחקירה אחרת באזהרה מסרה הגב' תשובה כי בלי אישור ממר תשובה לא הייתה עושה כלום [ת/114 ש' 31], "איתי היה איתי בקשר מאז שלא היה משה וממנו קיבלתי הנחיות עד שעזבתי את החברה" [ת/114 ש' 55-56]. את החשבוניות הייתה מוציאה בהוראתו של מר תשובה בלבד [ת/114 ש' 64]. תיארה כי היו מקרים בהם הוצאו חשבוניות ידניות מאחר ולא הייתה במשרד [ת/114 ש' 75-77].

לאור האמור אני קובעת כי הגב' תשובה הנפיקה חשבוניות אך בהוראתו של מר תשובה. היא הפסיקה עבודתה בחברת סנטר מצברים ביום 1.1.2013 ועל כן לא הנפיקה את החשבוניות האמורות.

עדות נהג העסק מר קרסנר

149. מר אדוארד קרסנר [ע.ת. 33] הועסק כנהג משאית בחברת סנטר מצברים. הוא מסר בחקירתו כי הוא אינו מכיר את הנאשם, ומעולם לא סיפק דלק לרהט [ת/107]. ההגנה ויתרה על עדותו של עד זה, ועל כן הדברים שמסר אינם במחלוקת.

לאור האמור אני קובעת כי מר קרסנר אינו מכיר את הנאשם.

150. על אף האמור, כאשר התעקש הנאשם בבית המשפט שהמשיך לעבוד עם מר תשובה על אף שלא שהה בארץ טען כי "אני אפילו אולי אני אזמין את הנהג של "סופר סנטר מצברים", מה שהביא דלק גם לחצר" [פרוט' מתומלל מיום 25.2.2019 עמ' 48 ש' 15-16, ש' 24-25]. לטענת הנאשם שמו של הנהג הוא דימה וכאשר נשאל על ידי ב"כ המאשימה מיהו אותו דימה ענה כי למעשה מדובר במר קרסנר [פרוט' 24.2.2019 עמ' 86 ש' 1-3; פרוט' מתומלל 25.2.2019 עמ' 49].

כאמור לעיל מר קרסנר אינו מכיר את הנאשם. מדובר בשקר נוסף המחזק אף הוא את ההתרשמות כי גרסת הנאשם היא שקרית.

לאור כלל האמור לעיל אני קובעת כי הנאשם לא פעל מול מר זוארץ, הגב' תשובה או כל עובד אחר מטעם חברת סנטר מצברים לאחר עזיבת מר תשובה את הארץ. החשבוניות שהוצאו החל מיום 30.1.2013 הוצאו שלא על ידי מורשה בחברה ולמעשה מדובר בחשבוניות מזויפות.

מציאת פנקסי מסמכים חשבוניים של הספק בבית הנאשם

151. בביתו של הנאשם נערך ביום 23.2.2014 חיפוש [ת/35, אב"ת 200304]. במסגרת אותו חיפוש נתפסו בבית, בתוך מזוודה וכן בשקית, פנקסי חשבוניות וכן קבלות ותעודות משלוח של חברת סנטר מצברים. בחקירה באזהרה כאשר עומת הנאשם עם העובדה שבחיפוש בביתו נתפסו, בתוך המזוודות ובתיק של אשתו, פנקסי חשבוניות וקבלות של חברה זו, טען כי "זה היה אצלי אז שעבדנו ביחד ב-2012-3 בעל הבית כתוב אצלך" [ת/10 דף 4 ש' 6-9]. טען כי הוא אינו חייב לספק זה כסף, ויש לו קבלות בעניין [ת/10 דף 4 ש' 35-37].

152. בבית המשפט התחמק הנאשם מלענות על שאלת התובע בדבר הימצאות פנקסי חשבוניות, קבלות ותעודות משלוח של ספק זה בביתו [פרוט' מתומלל 25.2.2019 מעמ' 41 ש' 12 עד עמ' 42 ש' 4]:

"עורך דין עידן ארד: אז מה יש לך לספר לנו למשל בתקופה הזאת שמגיעים אליך הביתה ותופסים בתוך המזוודות ובתוך התיק של האשה פנקסי חשבוניות קבלות של "סנטר מצברים" (לא ברור) מה יש לך לספר על זה?
היימן אלטורי: זה... קודם כל אני רוצה לשאול אותך, שאני...
עורך דין עידן ארד: לא, לא, אני שואל אותך. אני שואל אותך.
היימן אלטורי: שאני עבדתי עם כל ספק יש לי חשבונית שלו, קבלה, תעודת משלוח.
עורך דין עידן ארד: ריקה מחכה שימלאו אותה?
היימן אלטורי: קודם כל רוצה להגיד לך משהו.
עורך דין עידן ארד: תענה לשאלה מר אלטורי."

היימן אלטורי: יש לי חשבוניות ויש לי קבלות, ויש לי תעודות משלוח לכל ספק.
עורך דין עידן ארד: של כל הספקים שלך?
היימן אלטורי: אני איש מכירות שלהם בדרום. ספק שלהם.
עורך דין עידן ארד: זאת אומרת הם מוסרים לך חשבוניות?
היימן אלטורי: אני הייתי עובד עם "אנרגיה פולק" ספק שלו, הייתי ספק של מאיר, הייתי ספק... נגיד מאיר עובד עם מישהו בדרום...
כבוד השופטת שרה חביב: תקשיב לשאלה אלטורי.
היימן אלטורי: כן?
עורך דין עידן ארד: אני שואל אותך (לא ברור) חשבוניות אצלך?
היימן אלטורי: לפעמים כן.
כבוד השופטת שרה חביב: ריקות?
היימן אלטורי: לא, בכיס שאומר לי "תן לבן אדם הזה ש... קח קבלה, תן לי קבלה". לא חשבוניות. זה תעודות משלוח וקבלות.
עורך דין עידן ארד: ובכל זאת מה יש לך לספר לנו על החשבוניות האלה שנמצאו בתיק של אשתך? שב"סנטר מצברים" (...)
היימן אלטורי: זה אני רוצה להגיד לך שאני הלכתי הבאתי את המשאית שלו מעכו כן? הבאתי שני קרטונים במשאית ושמתתי אותם אצלי והיה משה בזמנו בחו"ל ואין לי (...)
למישהו את המסמכים האלה. אחרי זה שהיה בא תאי נתתי לו חלק מחומר וחלק מהחומר שכחתי.

לאור האמור אני קובעת כי במסגרת חיפוש שנערך בביתו של הנאשם נתפסו פנקסי חשבוניות, קבלות ותעודות משלוח של ספק זה, מדובר בפנקסים ריקים.

153. בחקירה באזהרה כשנשאל הנאשם כיצד החשבוניות שהיו ממוחשבות הפכו בשנת 2013 ידניות, לא ענה בטענה כי כבר מסר גרסה [ת/12 ש' 78-79]. נשאל איך נמצאו אצלו פנקסים שלמים של סנטר, טען כי הוא שמר אותם ברכבו "משה יצא לחו"ל וזה נשאר אצלי" [ת/12 ש' 127-132]. בחקירות אחרות סירב לענות כיצד הם הגיעו אליו [ת/12 ש' 133-134, 137-138]. כאשר עומת עם טענתו מר תשובה כי החשבוניות של שנת 2013 מזויפות טען כי מר תשובה שקרן [ת/12 ש' 188-192]. בחקירה אחרת סירב הנאשם לענות על השאלה בדבר העובדה כי בספרי נמצאו 3 פורמטים שונים של חברה זו [ת/15 ש' 177-200].

154. כאן יש לציין כי קיים שוני משמעותי בפורמט החשבוניות הידניות של סנטר מצברים [מימין] לבין אלה שנתפסו בביתו של הנאשם ונמצאו בספרי הנהלת החשבונות שלו [משמאל]:

הנאשם לא נשאל על העניין בבית המשפט. עם זאת, בחקירתו באזהרה עומת כאמור עם העובדה כי בספרי הנהלת החשבונות שלו שלושה פורמטים שונים של חשבוניות ספק זה [ממוחשב וכן שני הנ"ל; ת/15 ש' 198-200]. הנאשם סירב לענות על שאלה זו בטענה כי כבר ענה עליה. שוב הנאשם מסרב לשתף פעולה ושומר על זכות השתיקה באופן שיש בו כדי לחזק את ההתרשמות כי מדובר במסמכים כוזבים ואף מזוייפים.

לאור כלל האמור לעיל אני קובעת כי הנאשם מסר בבית המשפט גרסה שקרית. החשבוניות של ספק זה שנכללו בספרי הנהלת החשבונות של הנאשם הן חשבוניות שזויפו על ידו.

התנהלות חשבונאית שאיננה תקינה

155. ספרי הנהלת החשבונות של הנאשם לעניין ספק זה נוהלו שלא באופן תקין מבחינה חשבונית. לפי כרטסת

הספק לשנת 2013 [ת/92 עמ' 67-68, 70] הנאשם נותר חייב סכום של 2,863,760 ₪.
156. **הגב' שטרנליכט** תיארה בחקירתה באזהרה כי מנהלה של חברה זו שוהה בחו"ל, והיא כלל לא ראתה אותו [ת/91 דף 5 ש' 17-22; ת/92 ש' 253-254]. עוד אישרה כי את החשבוניות של חברות אלה קיזז הנאשם בדיווחיו למע"מ [ת/92 ש' 299-302]. בחקירה הנגדית לא הכחישה העדה אמירותיה אלה. עוד מסרה העדה בחקירתה באזהרה על חשבוניות אלה כי: **"המטרה של החשבוניות האלה הן להגדיל את מחזור ההוצאות בצורה לא אמיתית שתתאים לסכום המע"מ המוקטן שהוא אמר לי לרשום בדוחות"** [ת/91 דף 5 ש' 33-34].

שוב אזכיר כי העדה הכחישה בעדותה בבית המשפט אמירה זו, היא ציינה **"אני לא אמרתי שזה לא אמיתי, בשבילי כשמביאים חשבונית, אם זה רשום וחתום זה אמיתי, זה לא התפקיד שלי לבדוק - לגבי שורות 33 - 34 בעמ' 5"** [פרוט' 11.4.2018 עמ' 27 ש' 31-32].

157. **בחקירתה באזהרה** תיארה הגב' שטרנליכט את דרך פעולתו של הנאשם כדלהלן: **"יש דברים שלא חוקיים, אני ודעת שרושמים מע"מ מהאזר, ואח"כ רשמים חשבוניות"** [ת/91 דף 4 ש' 18-19]. גם אמירה זו הכחישה העדה בחקירתה הנגדית זו וטענה: **"לגבי שורות 18-19, אני לא אמרתי דבר כזה, רשמים מע"מ במחשב ובמחשב זה רשום לפי חשבוניות. לא הייתי יכולה להגיד דבר כזה. כשבית המשפט אומר לי שקודם הקריאו לי שסער . . . סער זה סער, כאן זו תקופה שאני הייתי, אני לא רשמתי דברים משום מקום, רק מה שיצא מהמחשב זה מה שהיה רשום. במחשב זה רשום לפי חשבוניות"** [פרוט' 11.4.2018 עמ' 27 ש' 17-20].

עוד בחקירתה באזהרה המשיכה וטענה כי **"נגיד מה שרשום בדוחות מע"מ בסוף חודש יוצא סכום מסוים וזה סכום גדול מידי, נניח 100,000 ₪, הוא אומר סכום נמוך יותר לרשום בשובר. ואח"כ אחרי שהוא משנה את הסכום הוא מביא חשבונית הוצאה שתסדר שסכום המע"מ יהיה תואם למה שהוא רצה לרשום. לרוב דוחות המע"מ מוגשים באיחור והסכומים מוקטנים מאוד, מ- 100,000 יכול לרדת אפילו עד 10,000 ₪"** [ת/91 דף 4 ש' 21-26]. גם אמירות אלה הוכחו בחקירתה הנגדית של העדה: **"לגבי שורות 21 עד 26, זה לא נכון, לא אמרתי ככה. אני אמרתי שבזמן המע"מ ואני אומרת את זה גם עכשיו, היה סכום מע"מ גדול ואני שאלתי את היימן מה עם החשבוניות והוא אמר שיש לו והוא היה מביא את החשבוניות אחר כך, ולכן כל הדיווחים למע"מ הם לא בזמן שלהם, הדו"חות התקופתיים היו מוגשים באיחור"** [פרוט' 11.4.2018 עמ' 27 ש' 22-25].

158. **הגב' שטרנליכט בהמשך חקירתה באזהרה פרטה עוד** [ת/91 דף 5 ש' 3-9]:

"שאלה: מה סדר גודל ההקטנה של הסכומים?

תשובה: נניח וזה 100,000 ₪ זה יכול להגיע ל-10,000-5000 ₪.

שאלה: זה סכום המע"מ נכון?

תשובה: נכון, אני אומרת לאיימן את החשבוניות הוצאה שהוא צריך להביא, כלומר

להגדיל את מחזור ההוצאות האלו. עכשיו נגיד חזר לו לדוגמא 100,000 ₪ הוא אומר

שיש לו קניה והוא מביא אחר כך חשבוניות קניה"

בחקירתה הנגדית טענה הגב' שטרנליכט: "לגבי החשבוניות, אחר כך הנאשם היה מביא את החשבוניות

ואז היו רשמים דו"ח מע"מ" [פרוט' 11.4.2018 עמ' 27 ש' 27].

159. כאמור לעיל מצאתי לאמץ את שמסרה הגב' שטרנליכט בחקירותיה באזהרה. מכל מקום, אף בבית המשפט כפי המפורט לעיל, תיארה התנהלות חשבונית נפסדת של הנאשם - כזו אשר מבססת מודעות להיות חשבוניות כוזבות.

לאור כלל האמור לעיל אני קובעת כי מדובר בחשבוניות פיקטיביות וכי הנאשם היה מודע להיות חשבוניות אלה פיקטיביות. מדובר ב-14 חשבוניות מהתאריכים 30.1.2013, 31.1.2013, 30.3.2013, 30.3.2013, 30.3.2013, 30.3.2013, 30.3.2013, 30.5.2013, 2.6.2013, 3.6.2013, 5.6.2013, 9.6.2013, 15.6.2013, 18.6.2013 כאשר סכום המע"מ הנובע מהן הוא בסך 1,470,341 ₪.

דין נורמטיבי

עבירות על חוק מע"מ

160. סעיפים 117(ב)(1) ו- 117(ב)(5) בחוק מע"מ קובע כדלהלן:

"עשה אדם מעשה מן המפורטים להלן במטרה להתחמק או להשתמש מתשלום מס, דינו - מאסר 5 שנים או כפל הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (בסעיף זה - חוק העונשין):
(1) מסר ידיעה כוזבת או מסר דו"ח או מסמך אחר הכוללים ידיעה כאמור;
(5) ניכה מס תשומות בלי שיש לו לגביו מסמך כאמור בסעיף 38".

סעיף 117(ב)(2) בחוק מע"מ קובע באילו נסיבות תתקיים עבירה לפי סעיף 117(ב) בחוק מע"מ בנסיבות מחמירות, במקרה דנן הנסיבות הרלוונטיות הן "(2) נגד העברין הוגשו למעלה מ-6 אישומים בשל עבירות לפי סעיפים קטנים (ב) או (ב1), בתקופה של שלוש שנים; (3) העברין, במעשיו, הביא להתחמקות או להשתמש מתשלום מס, בסכום העולה על כפל הסכום הקבוע כקנס בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין". בהתקיימן של נסיבות מחמירות "דינו של העושה - מאסר 7 שנים או קנס פי 5 מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין".

161. מדובר בעבירה **התנהגותית**, אשר, כאמור לעיל, במקרה דנן אין כל מחלוקת בדבר התקיימות היסוד העובדתי ונקבע לעיל כי הנאשם דרש את החשבוניות מושא אישום זה במסגרת דיווחיו התקופתיים לרשויות מכס ומע"מ.

162. **היסוד הנפשי** הנדרש לשם גיבושן של העבירות המיוחסות לנאשם הוא מודעות לרכיבי העבירה [המעשה והנסיבה] וכן יסוד נפשי מיוחד של "**במטרה להתחמק או להשתמש מתשלום מס**"; לעניין זה נקבע בע"פ 5783/12 **גלם נ' מדינת ישראל** (11.9.2014) [סעיף 97 בפסק דינו של כב' השופט שהם]:

"יצוין, כי בקבוצת העבירות המפורטות בסעיף 117(ב) לחוק מע"מ יש להוכיח מטרה להתחמק או להשתמש מתשלום מס, היינו, נדרש יסוד נפשי של מודעות למעשה ולקיום הנסיבות הגורמות להתחמקות ממס. וכפי שציין המלומד נמדר "לפי הסעיף די בקיומו של יסוד נפשי של מודעות למעשה ולקיום הנסיבות הבלתי חוקיות, ואילו את המטרה להתחמק ממס ניתן ללמוד מהראיות הנסיבתיות וממעשים חיצוניים של הנישום".

כלומר, לשם הרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו יש להוכיח מודעות לטיב המעשה ולנסיבות, אף ברמה של עצימת עיניים; וכן כוונה מיוחדת [אותה **מטרה**] להשיג את היעד - ההתחמקות ממס.

163. ככלל, ניכוי מס תשומות בהסתמך על חשבוניות אשר אינן משקפות עסקאות אמת, מקים חזקה לפיה הדבר נעשה לשם הקטנת סכום המע"מ ומתוך כוונה להתחמק מתשלום מס - אלא אם הוכח אחרת.

"עבירה חמורה נוספת מעוגנת בסעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ, ועניינה ניכוי מס תשומות ללא חשבונית מס או מסמך אחר, כאמור בסעיף 38 לחוק מע"מ. הכוונה היא לניכוי מס תשומות ללא חשבונית כלל; על בסיס חשבונית מס פיקטיבית, מבלי שהיתה עסקה; או על בסיס חשבונית זרה, שניתנה על-ידי אדם זר שאינו קשור לעסקה כלשהי. אשר ליסוד הנפשי בעבירה זו, חזר בית משפט זה וקבע כי "הלכה פסוקה בדיני המס היא כי אדם המסתמך על חשבונית שאינה משקפת עסקת אמת לניכוי תשומות, מתכוון להקטין בדרך זו, שלא כדין, את סכום המע"מ שעליו לשלם, ובכך יש משום כוונה להתחמק מתשלום מס" . . .

[ע"פ 5783/12 נסים גלם נ' מדינת ישראל (11.9.2014); ראו גם רע"פ 10945/07 יגיל שירותי שמירה וניקיון (1997) בע"מ נ' מדינת ישראל (14.5.2008); רע"פ 3883/06 חברת בשיר ר.מ לבניה נ' מדינת ישראל (29.11.2006)].

164. לא מצאתי בדבריו של הנאשם הסבר אשר יש בו לעורר ספק סביר בדבר התקיימותו של יסוד המטרה. הנאשם ניכח מס תשומות בהסתמך על חשבוניות מס פיקטיביות, ואין בדבריו הסבר מניח את הדעת לשימוש שעשה בחשבוניות הפיקטיביות - פרט לניכוי מס תשומות והקטנת החבות במס. לאור האמור, יש לקבוע כי הנאשם עשה שימוש בחשבוניות הפיקטיביות אותן קיבל מחמשת העוסקים שפורטו לעיל במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס. בוודאי אין כל סיבה להשקיע מאמצים רבים בניכוי פיקטיבי של תשומות מסיבה אחרת.

עבירות על פקודת מס הכנסה

165. סעיפים 220(4) ו- (5) בפקודת מס הכנסה קובע כדלקמן:

"אדם אשר במזיד, בכוונה להתחמק ממס או לעזור לאדם אחר להתחמק ממס, עבר אחת העבירות המנויות להלן, דינו - מאסר שבע שנים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין ופי שניים מסכום ההכנסה שהעלים, שהתכוון להעלים או שעזר להעלים, או שני הענשים כאחד; ואלו הן:

(4) הכין או קיים, או הרשה אדם להכין או לקיים, פנקסי חשבוניות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, או שזייף או הרשה לזייף פנקסי חשבוניות או רשומות;
(5) השתמש בכל מרמה, ערמה או תחבולה, או הרשה להשתמש בהן."

166. עבירות אלה המיוחסות לנאשם הן עבירות התנהגותיות; מדובר בעבירות מרמה אשר נעברו "במטרה" להתחמק ממס או לעזור לאדם אחר לעשות כן.

"לשון הוראות סעיפים 220(4) ו- (5) לפקודת מס הכנסה מביאה למסקנה כי הן חלות על כל שלבי הרישום החשבונאי. בכלל זה, הן חלות על הרישום החשבונאי הראשוני והפנימי שנעשה בעסקו של הנישום, דרך הרישומים המשניים בעסקו, המשקפים את אלו הראשוניים, וכלה בחשבוניות התוצאתיים שמגיש הנישום. בכך משתקף יחסו של המחוקק אל הנהלת החשבונות, כרישום שיטתי וקבוע, המורכב ממערכת של פעולות

חוזרות, המסתמכות האחת על קודמתה, אשר מטרתה לשקף באופן נכון את פעולותיו ומצבו העסקי של הנישום".

[ע"פ 5529/12 אוהב ציון נ' מדינת ישראל (9.11.2014), סעיף 36 בפסק הדין]

167. לעניין היסוד העובדתי, יש להוכיח כי הנאשם הכין פנקסי חשבונות או רשומות כוזבות אשר הרשום בהם הוא שקר או אינו אמת מבחינת היקפו, משמעותו או סיווגו [נסיבה]. הרשומות הכוזבות המיוחסות לנאשם הן ספרי הנהלת החשבונות של עסקו. הנאשם כלל בספרים חשבוניות מס פיקטיביות, ובכך קיים את היסוד העובדתי של "הכנה או קיום". ספרי הנהלת חשבונות הכוללים חשבוניות פיקטיביות אינם משקפים את המציאות החשבונית האמתית ועל כן כוזבים הם [נסיבה].

168. עוד יש להוכיח כיסוד עובדתי כי הנאשם ביצע מעשה או מחדל המגלם מרמה, עורמה או תחבולה; מדובר בסעיף סל הכולל כל מעשה או מחדל שיש בהם משום מרמה, עורמה או תחבולה במטרה להתחמק מתשלום מס, לרבות אלו הנכללים בסעיפים 220(1) עד (4). לעניין סעיף זה קבע בית המשפט העליון כדלהלן:

"... סעיף 220 בנוי בצורה של פרט וכלל, באופן זה שהפריטים 1 עד 4 קובעים מעשים קונקרטיים המהווים עבירה, ואילו הפריט החמישי קובע הוראה כללית האוסרת על ביצוע מעשי מרמה, עורמה או תחבולה... הכלל הקבוע בסעיף 220(5) מופעל כאשר המעשה או המחדל המיוחסים לנאשם אינם נתפסים ברשתה של אף לא אחת מן החלופות הקבועות בפריטים 1-4, אך יש בהם משום מרמה, עורמה או תחבולה... על כן, סעיף 220(5) הוא סעיף בעל "רקמה פתוחה". אין בו הגבלה באשר לאופן ביצועה של המרמה במס, ועולה ממנו כי "כל מרמה... שבה משתמש אדם כדי להניע את שלטונות המס לשום את הכנסותיו בסכום הנמוך מן המגיע, נתפסת על ידי סעיף 220(5)".

[ע"פ 10736/04 כהן נ' מדינת ישראל, פסקה 42 לפסק דינו של כב' השופט לוי; ר' גם גיורא עמיר עבירות מס והלבנת הון 561 (2014)].

באשר להגדרת המושגים "מרמה או תחבולה"; גיורא עמיר בעבירות מס, הגדיר את המושג "מרמה":

"המושג של מרמה **deceit** שהשימוש בה מהווה עבירה פלילית לפי סעיף 414 לחוק העונשין, פירושו הצגת טענה כוזבת כאשר מטרת הצגתה היא לרמות **to deceive** על מנת להביא את הזולת במרמה לידי מעשה או מחדל, היינו: לפעול או להימנע מלפעול. הצגת טענה כוזבת יכולה להיעשות גם בדרך של מחדל, היינו: העלמת עובדה שבנסיבות המקרה היה מקום להציגה".

ובהמשך לעניין "תחבולה":

"תחבולה **swindle, manoeuver, trap, ploy, hoax, trick** בלעז היא בדיה שמטרתה הונאה או הטעיה, מצג שווא שבו משתמש אדם או אנשים על מנת להונות או להטעות את אלה שהמצב האמיתי אינו נהיר להם. על מנת לקיים תחבולה שאליה מתכוון סעיף 220(5) לפקודה, לפחות אחד מהמרכיבים בה חייב להיות כוזב, כאשר העושה או הטוען אותו יודע על דבר הכוזב שבו ומשתמש בו על מנת שפקיד השומה יעשה את מלאכת השומה, תוך מתן אמון במצב עובדתי שקרי המוצג באמצעות

התחבולה כמצב אמיתי.

[ראו שם בעמ' 562, 563 בהתאמה].

169. מעשי הנאשם אשר יכולים לעלות כדי מרמה ערמה או תחבולה, הם הכללת החשבוניות הפיקטיביות בספרי הנהלת החשבונות שלו. המטרה של הכללת אותן חשבוניות היא לערפל את המערכת החשבונאית ולאפשר ביצוע העבירות, ומכאן שמעשיו אלה כלולים בעבירות שביצע לפי סעיף 220(4) בפקודת מס הכנסה.

170. שעה שמצאתי כי מעשיו של הנאשם כלולים בסעיף עבירה ספציפי, סבורתני כי אין להכביד על הרישום הפלילי של הנאשם גם את סעיף הסל. **לאור האמור, אני מורה על זיכוי הנאשם מהעבירות לפי סעיף 200(5) בפקודה.** יש להדגיש כי מדובר בזיכוי טכני לעניין סעיפי האישום המיוחדים לנאשם בלבד, שאין בו להצביע על כי מעשיו אינם חמורים או על פליליות נמוכה יותר של המעשים.

171. לעניין היסוד הנפשי, מדובר בעבירה התנהגותית; יש להוכיח מודעות לטיב המעשה ולקיום החבות במס (הנסיבות), וכוונה להשיג את ההתחמקות ממס או הסיוע לאחר לעשות כן:

"בית משפט זה חזר וקבע כי "את הכוונה האמורה בסעיף 220 לפקודה מוכיחים ברוב המקרים באמצעות הנסיבות". . . זאת, עקב הקושי הרב, בעיקר בתחום העבירות הפיסקאליות, לבחון כליות ולב. משכך, בהעדר הסבר סביר אחר להסתרת מקורות ההכנסה של המערערים, יכולות הראיות הנסיבתיות לשמש בסיס להוכחת היסוד הנפשי בעבירה. וכך פסק בית משפט זה בע"פ 1182/99 הורוביץ נ' מדינת ישראל . . . :
"כדי להרשיע את הנאשמים בעבירה לפי סעיף 220, צריך שבנוסף לקיום מודעות מצד הנאשם לטיב המעשה ולקיום הנסיבות, תתקיים אצלו כוונה להשיג את היעד של התחמקות ממס . . . את המודעות לרכיב הנסיבותי - בענייננו, מודעות לקיום חבות במס - ואת הכוונה המיוחדת (להלן ייקראו שתי אלה - הכוונה הפלילית) ניתן להוכיח בהסתמך על כלל הנסיבות. כמו במקרים אחרים שבהם נדרשת הוכחה של כוונה פלילית מצד הנאשם, קיים קושי להוכיח יסוד זה כשאין הנאשם עצמו מודה בקיומו. לפיכך כוונה זו מוכחת בדרך-כלל בראיות נסיבתיות. בנסיבות מסוימות, עשיית מעשה ודרך התנהגות מסוימת ילמדו על קיומה של הכוונה הפלילית, ובמקרים אחרים, כלל נסיבות המקרה עשוי להצביע על כך. אם נחזור לענייננו, כשהנסיבות מצביעות בכיוון מסקנה חד-משמעית בדבר קיום כוונה פלילית, ואין הסבר סביר אחר לאותן נסיבות, המסקנה המתבקשת היא שהתקיימה הכוונה כאמור".

[ע"פ 5529/12 אוהב ציון נ' מדינת ישראל (9.11.2014)].

172. ככלל, במקרים מסויימים עשוי המעשה עצמו להוביל למסקנה כי הנאשם התכוון להתחמק ממס, כדלהלן:

"כמובן שהוכחת קיומו של היסוד הנפשי של מטרה, הנדרש לפי סעיף 220 לפקודה מס הכנסה, מוטלת על התביעה, בהיותו יסוד מרכזי ממרכיבי העבירה. אלא שעקב אופיין המיוחד של העבירות מתחום המס בפרט, והעבירות הפיסקאליות בכלל, לא ניתן במרבית המקרים להוכיחו אלא על-ידי הנסיבות, התנהגותו ומעשיו החיצוניים של הנאשם. במקרים אלו עשויות הנסיבות בצירוף התנהגותו של הנאשם להביא אל המסקנה כי הכוונה להתחמק ממס נובעת מעצם המעשה. כך לדוגמא, מקרים שבהם

הנאשם פועל באחד מן האופנים שלהלן: מסתיר מקור הכנסה שלם או מנהלו בשם אחר או בשם בדוי; מעלים חשבון בנק שבו מחזור משמעותי או מנהלו בשם אחר או בשם בדוי; מנהל שתי מערכות פנקסי חשבונות, האחת שונה מרעתה; נעדרים מסמכים נאותים או ספרי חשבונות נאותים, שראוי היה שהנאשם יקיים בהתחשב בנסיבותיו. במקרים אלו עשויה להלמד הכוונה להתחמק ממס ממעשיו של הנישום אלא אם יש בפיו הסבר סביר למעשה, שבכוחו לעורר ספק בלב בית המשפט לעניין כוונתו להתחמק מתשלום מס . . .".

[שם, אוהב ציון בפסקה 25; הדגשים אינם במקור].

173. כאמור לא מצאתי בגרסתו של הנאשם הסבר אחר מניח את הדעת למעשיו בהכללת פרטים כוזבים בספרי הנהלת החשבונות של עסקו פרט למסקנה המתבקשת כי התכוון במעשיו להתחמק ממס.

לאור כלל האמור לעיל אני קובעת כי הנאשם ניכה מס תשומות בסך 4,635,025 ₪ בהסתמך על 71 חשבוניות מס פיקטיביות של 5 עוסקים שונים.

אני מרשיעה את הנאשם ב- 71 עבירות של ניכוי מס שומות מבלי שהיה לגביו מסמך כאמור בסעיף 38 בחוק, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס - עבירה לפי סעיף 117(ב)(5) ביחד עם סעיפים 117(ב)(2) ו- (3) בחוק מע"מ ו- 71 עבירות של הכנה או קיום, או הרשה לאחר להכין או לקיים, פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, במזיד, בכוונה להתחמק מתשלום מס - עבירות לפי סעיף 220(4) בפקודת מס הכנסה.

3. האישום השני - הוצאת חשבוניות מס פיקטיביות לסיף מתכות

174. באישום השני נטען כי בתקופה שבין חודש ינואר 2012 ועד חודש ינואר 2014 הוציא הנאשם ומסר לחברת "סיף מתכות בע"מ" [ח.פ. 513804104; להלן: "סיף מתכות"] 229 מסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס הנושאות את מספר העובד על שמו ואת הלוגו "עומרי חומרי בניין" ו- "עומרי דלקים". הנאשם הוציא ומסר חשבוניות המס מבלי שעשה או התחייב לעשות את העסקאות אשר לגביהן הן הוצאו [להלן: "החשבוניות הפיקטיביות"].

175. נטען כי בעשותו כאמור הוציא הנאשם 229 חשבוניות מס בסך כולל של 58,945,893 ₪ אשר המע"מ בגינן עמד על סך 8,301,347 ₪. בעשותו כאמור פעל הנאשם במטרה להביא לכך שאחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס שהיה חייב בו. הנאשם סייע, במזיד, בכוונה לעזור לאחר להתחמק ממס, לאחר לנהל פנקסי חשבונות כוזבים. את המעשים המפורטים באישום זה, בהתייחס לעבירות על חוק מע"מ, ביצע הנאשם בנסיבות מחמירות בהתחשב בסכומים הגבוהים, בהיקף המעשים ובתכיפותם ובתקופה הארוכה בה נעברו.

176. אין מחלוקת כי הנאשם הנפיק את החשבוניות האמורות, כי הן נדרשו בדוחות התקופתיים של חברת סיף

מתכות, וכך אני קובעת. מאחר ואין מחלוקת על הוצאת החשבוניות, ומאחר וכי לא נטען שהנאשם לא כלל את החשבוניות בספריו, ולאחר עיון בכרטסות הרלוונטיות, אני קובעת כי הנאשם כלל את החשבוניות הרלוונטיות בספריו.

עוד יש לציין כי כפי המפורט לעיל אין מחלוקת שהנאשם הוציא לחברת סיף מתכות חשבוניות בשם "עומרי חומרי בניין", כאשר בחשבוניות צויין חלף מספר הח"פ של החברה מספר העוסק המורשה על שמו [ר' ת/70 עד ת/72] וכך אני קובעת.

177. המחלוקת במקרה דנן מתייחסת אך לשאלה האם הנאשם מסר את החשבוניות בגין עסקאות שביצע או התחייב לבצע, או שמא מדובר בחשבוניות פיקטיביות שלא עמדה מאחוריהן כל עסקה. להלן אפרט את האינדיקציות השונות המצביעות עם קיום קשר חשבוני פיקטיבי בין הצדדים.

מקור הסחורה שנמכרה לסיף מתכות על פי החשבוניות הרלוונטיות

178. מעיון בחשבוניות הרלוונטיות [ת/70, ת/71] עולה תמונה ולפיה במהלך השנים הועברה סחורה של ברזל וחומרי בניין בהיקפים גבוהים מאוד. החשבוניות הרלוונטיות מסתכמות בסך של כמעט 59 מיליון ₪ [!] על פני שנתיים של פעילות עסקית. מדובר בפעילות עסקית עניפה ומשמעותית. בוודאי אין מדובר בפעילות עסקית מבוטלת ובהיקפים זניחים.

הנאשם לא ידע להסביר מנין קנה את הסחורה שנמכרה לסיף מתכות, מאחר וחשבוניות הקנייה שלו לא שיקפו רכישות של חומרי בניין וברזל בהיקפים שנמכרו לסיף מתכות בזמנים הרלוונטיים.

179. הנאשם עומת עם העובדה כי ספק חומרי הברזל שלו לשנת 2013 היה חברת חנויות אלאקצא, איתה הפסיק לעבוד, לפי טענתו, בחודש אוגוסט של אותה שנה, ולא היה לו ספק ברזל אחר מאז - אך הוא עדיין המשיך למכור ברזל לחברת סיף מתכות וענה "אני נחקרתי על זה ואין לי מה לומר" [ת/11 ש' 73-84]. בהמשך טען כי "יש עוד ולא סיימתי ב-2013 יש עוד קניות שלא הוכנסו לספקים יש קבלות יש חשבוניות יש הכלף כשאני אצא אראה לך" [ת/11 ש' 93-94]. לעניין זה הבהיר הנאשם [ת/11 ש' 107-115]:

"ש: כשאתה אומר שאתה עדיין לא סיימת 2012 ו-2013 מה אתה מתכוון?
ת: עדיין לא הסתיימה, אני אוכיח לך שהכל סגור יש מכירות ויש קניות ויש הכל.
ש: מה הכל סגור
ת: אני נחקרתי לא יכול לומר לך כל פעם
הערת חוקר: הנחקר מספר לי בערבית שהוא מחזיק בשני דרכונים ובאמצעות דרכון נוסף הוא נכנס לעזה באמצעות הדרכון השני דרך מצרים. עכשיו כשאני מכתוב את הדברים הנחקר לקח את הכסא התיישב בצד ואומר אין לי חקירה סיימתי חקירה.
ש: למה יצאת את הארץ כשאתה משוחרר בערובה ויש לך עיכוב יציאה מן הארץ
ת: אני אין לי להגיד לך"

עוד עומת הנאשם עם העובדה כי ביום 18.11.2013 [כעולה מכרססת 1079 לשנת 2013] מכר ברזל או חומרי בניין לחברת סיף מתכות בסכום של כמיליון ₪, בעוד שלא היו לו קניות ברזל או חומרי בניין באותה התקופה וענה: **"אני לא חותם על זה, אני נחקרתי על זה אמרתי לכם עוד לא סיימתי 2013. אני רוצה לקנות את הסחורה ולזרוק אותה מה אתה רוצה ממני"** [ת/ש' 11 ש' 103-106].

180. בחקירה זו עומת הנאשם עם הטענה כי הוא מוציא חשבוניות פיקטיביות לחברת סיף מתכות והשתמש במקביל בחשבוניות פיקטיביות להוכחת קניה של חומרי בניין ולמעשה סכום המכירות שלו לחברת סיף מתכות הן יותר מפי שניים מהקניות של חומרי בניין; הנאשם סירב לענות על שאלות אלה בטענה כי סיים להיחקר [ת/ש' 11 ש' 170-177].

גם בחקירתו האחרונה נשאל הנאשם בנושא וסירב לספק גרסה [ת/ש' 15 ש' 70-97]. כאשר עומת עם הטענה כי החשבוניות הן למעשה פיקטיביות ענה **"אין דבר כזה. החשבוניות שלי פיקטיביות? בסדר, נביא את אחד טיבי. אין דבר כזה זה שולם עליו מע"מ והכל. את יכולה להגיד מה שאת רוצה"** [ת/ש' 15 ש' 99-100]. נשאל האם העובדה כי שולם מע"מ על החשבוניות מעיד כי היא כשרה ולא פיקטיבית וענה לחיוב [ת/ש' 15 ש' 101-102].

181. הנאשם מצדו טען כי סיפק את חומרי הבניין המפורטים בחשבוניות האמורות. חרף טענותיו לא עלה בידו להביא לעדות ולו ספק אחד אשר בתקופה הרלוונטית סיפק לו חומרי בניין; כל שהובאו לעניין זה הם שני עדי הגנה: מר ניר גאון [ע.ת. 2] ומר מאיר כהן [ע.ת. 3] אשר העידו כי הם עוסקים בתחום של הספקת דלק, מכירים את הנאשם עשרות שנים ועבדו עמו. כאמור, אין בעדותם כדי ללבן את השאלה שבמחלוקת לעניין הספקת חומרי בניין לסיף מתכות.

182. שני עדים אלה תיארו התנהלות עסקית שונה מזו שתיאר הנאשם.

מר גאון מסר כי עבד מול הנאשם בחברה שבבעלותו הטובים בחימום בע"מ בין השנים 2009-2014 [פרוט' מתומלל 25.2.2019 עמ' 72 ש' 28 עד עמ' 73 ש' 4]. עוד מסר כי היה מקבל מהנאשם שיקים של לקוחות, **"מזומן לפעמים קצת, אבל זה היה נדיר"** [פרוט' מתומלל 25.2.2019 עמ' 73 ש' 15-19].

מר כהן מסר כי עבד מול הנאשם בשתי החברות שבבעלותו, ספיר אנרגיה וחלמיש צור דלקים ושמונים בע"מ, בין השנים 2012-2015 [פרוט' מתומלל 27.2.2019 עמ' 2 ש' 3-9]. עוד מסר כי הנאשם שילם לו בעיקר באמצעות שיקים של לקוחות, באמצעות העברות בנקאיות ומעט מאד במזומן [פרוט' מתומלל 27.2.2019 עמ' 7 ש' 20-22].

אין מדובר בספקים אשר העידו כי סיפקו לנאשם חומרי בניין כלשהם הם גם לא תיארו פעילות עסקית הכוללת תשלומים במזומן של סכומי כסף גדולים, להפך. הדבר סותר את גרסת הנאשם באשר לאישום זה, ואף לעניין האישום הראשון, ולפיה שילם ללקוחותיו במזומן וזאת מאחר והיה בזמנים הרלוונטיים מוגבל בחשבון הבנק שלו.

183. הנאשם לא הביא לעדות ולו עוסק אחד בתחום הבניין שיעיד כי סיפק לו סחורה ואף לא מסר שם של עוסק כאמור - זאת פרט לעוסקים המפורטים באישום הראשון ואשר נקבע לעיל כי הפעילות העסקית עימם היא פיקטיבית.

עוד יש לציין כי הנאשם טען בבית המשפט כי עסק בתחום חומרי הבניין מול חברת "אלקטרה חומרי בניין" [פרוט' מתומלל מיום 25.2.2019 עמ' 10 ש' 11-19]. מיותר לציין כי מי מטעמה של חברה זו לא זומן לעדות.

184. מגרסת הנאשם עולה עוד תמיהה - היכן כל הכסף אותו קיבל הנאשם במזומן? מדובר בסכומים של עשרות מיליוני שקלים. כאמור לעיל נקבע כי החשבוניות האמורות באישום הראשון פיקטיביות ולא התקיימה מאחוריהן כל עסקה, זאת ועוד הנאשם הביא עדים עימם עבד אשר טענו כי כלל לא קיבלו תשלומים במזומן ומנגד הנאשם טען כי התשלום עבור הסחורה שסיפק לחברת סיף מתכות שולמה במזומן. לא הוצגו דפי חשבון בנק המוכיחים הפקדות במזומן, או עדות או ראייה אחרת על כספת כלשהי בה הוטמנו הכספים.

185. על אף טענת הנאשם כי סיפק לחברת סיף מתכות חומרי בניין בהיקף משמעותי, בבית המשפט הוא לא הצליח לבסס את הטענה. הנאשם לא הסביר מנין הגיעה הסחורה שנמכרה לסיף מתכות בשנת 2013 לאחר שהפסיק לעבוד עם הספק חנויות אלאקצא. בנסיבות אלה, פנתה היחידה החוקרת לבירור אצל ספקים ידועים במשק של ברזל וחומרי בניין, חלקם עבדו מול סיף מתכות, על מנת לברר האם חרף העובדה כי הנאשם איננו משתף פעולה בחקירתו, ניהל עסקיו מול סיף מתכות באופן לגיטימי.

186. העדים הרלוונטיים לעניין כאמור הם מר אוהד שוורץ [ע.ת. 47 - הודעתו ת/128 הוגשה בהסכמה]; מר יעקב אולינקי [ע.ת. 48 - העד העיד ביום 16.7.2018 והודעתו ת/146 הוגשה חלף חקירתו הראשית]; מר שלמה נגר [ע.ת. 49 - העד העיד ביום 16.7.2018 והודעתו ת/144 הוגשה חלף חקירתו הראשית]; הגברת אירנה דוניאבסקי [ע.ת. 50 - העדה העידה ביום 16.7.2018 והודעתה ת/145 הוגשה חלף חקירתה הראשית]; הגברת שושנה שטרית [ע.ת. 51 - הודעתה ת/149 הוגשה בהסכמה]; מר אברהם שצופק [ע.ת. 52 - הודעתו ת/129 הוגשה בהסכמה]; מר זמיר פלדמן [ע.ת. 55; העד העיד ביום 29.5.2019 והודעתו ת/115 הוגשה חלף חקירתו הראשית]; רו"ח דראושה מוחמד [ע.ת. 56 - ת/120]; הגברת ציפורה דוד [ע.ת. 57 - הודעתה ת/121, ת/122]; מר אסף דיין [ע.ת. 58 - הודעתו ת/123]. חלק מהעדים התייצב בבית המשפט ועל חלק מהם ויתרה ההגנה ואמרותיהם ליחידה החוקרת הוגשו בהסכמה.

העדים מסרו כי הם עוסקים בתחום הבניין, הם אינם מכירים את הנאשם ולא עבדו עמו [ת/120; ת/121; ת/123; ת/144; ת/145; ת/146; ת/149]. חלקם העידו כי עבדו עם סיף מתכות [מר זמיר פלדמן (ת/115); פרוט' 29.5.2018 עמ' 46 ש' 10-13; עמ' 47 ש' 17-26]; הגב' ציפורה דוד (ת/122); מר אוהד שוורץ (ת/128); מר אברהם שצופק (ת/129)].

אין כל מחלוקת כי החברות האמורות לא פעלו מול הנאשם במהלך הפעילות העסקית שלהן עם הנאשם. **וכך אני קובעת.** הנאשם מצדו טען כי הוא אינו מבין מדוע אלה הובאו לעדות מטעם המאשימה [ראו פרוט' מתומלל 24.2.2019 עמ' 7 ש' 19-20].

העובדים בעסקו של הנאשם

187. מאחר ולנאשם גרסאות שונות באשר לאנשי הקשר שפעלו מול סוף מתכות, ואף התייצבו עדי הגנה כדי לתמוך בטענותיו של הנאשם באשר לקשר עם סוף מתכות, יש להידרש לשאלה מי עבד בעסקו של הנאשם בזמנים הרלוונטיים.

188. הנאשם מסר בחקירתו הראשונה באזהרה לעניין זה כי הוא מנהל יחיד בעסק ובו **ארבעה** עובדים - שתי פקידות [הגב' ברלין והגב' שטרנליכט] ושני נהגי משאיות דלק [אחיו סלימאן ועאהד אלטורי; ת/ש' 11-33]. עוד טען כי פרט לשתי משאיות הדלק, אין ברשותו ציוד נוסף [ת/ש' 38-39, 47]. נשאל האם היו עובדים נוספים פרט לאותם ארבעה וענה: **"לא רק אני הייתי של עצמי בחברה ואחרי זה לקחו לי רישיון שנה ואז הבאתי נהג, בהתחלה סלימאן ואחרי סלימאן - עאד ואחרי שהחזרתי את הרישיון, עאד התחיל לעבוד בחברה שלו"** [ת/ש' 61-62]. בחקירה אחרת כאשר נשאל מה תפקידם של אחיו בעסק והאם יש לו עובדים נוספים אמר שיענה בבית המשפט [ת/ש' 263-268].

189. אחיו של הנאשם מסרו גרסאות דומות לעניין זה, אך צמצמו מעבודתם בעסק ביחס לנאשם.
190. **מר עאהד אלטורי** [ע.ת. 44] חקירותיו הוגשו חלף חקירתו הראשית. **בחקירה נגדית** מסר מר עאהד אלטורי מסר כי עזר לנאשם בעבודת הסולר [פרוט' 17.4.2018 עמ' 16 ש' 12-14].

בחקירתו הראשונה מסר כי עבד אצל אחיו במשך כשנה בתור נהג משאית דלק וקיבל משכורת בסך 5,000 ₪ בחודש [ת/ש' 9-11]; כי המשאית עליה נהג הכילה 10,000 ליטר דלק, והוא היה עושה שלוש נגלות ביום מהמסוף אל הלקוח [ת/ש' 12-20]. כאשר נשאל מי עוד מועסק כנהג אצל הנאשם ענה [ת/ש' 60-64]: **"ת. רק שלושתנו. אחי איימן היה נוהג. חוץ מזה אני לא מכיר נהגים. ש. יכול להיות שיש עוד נהגים אצלכם ואתה לא מכיר? ת. לא. אין"**

בחקירתו השנייה כשלוש שנים מאוחר יותר צמצם ממעורבותו וטען כי עבד כנהג אצל הנאשם רק כחודש [ת/ש' 3-6] כנהג דלק ולא חומרי בניין [ת/ש' 28-29], לאחר מכן טען כי לא עבד בדיוק, אלא **"רק עשיתי טובה"** [ת/ש' 8]. עוד ציין כי גם אחיו מר סלימאן אלטורי עבד אצל הנאשם בהובלת דלק לא יותר מחודש [ת/ש' 38-42].

191. בבית המשפט טען העד כי הוא אינו יודע קרא וכתוב ולא קרא את הודעותיו [פרוט' 17.4.2018 עמ' 16 ש' 21-28]. לטענתו החתימה על החקירה אינה שלו [פרוט' 17.4.2018 עמ' 16 ש' 10-11]. בחקירה חוזרת מסר העד כי החתימות בחקירתו [ת/ש' 99 חלקן שלו וחלקן לא שלו] [בעמ' 1 ו-2 שלו ובעמ' 3 ו-4 לא שלו; פרוט' 17.4.2018 עמ' 17 ש' 4-9], החתימות בחקירה [ת/ש' 100 אין שלו] [פרוט' 17.4.2018 עמ' 17 ש' 15]. ב"כ המאשימה הקריאה לעד את חקירתו [ת/ש' 99] כדי שיציין מה לא מסר במסגרת זו, לא טען כנגד חקירה זו דבר. כאשר הקריאה לו את חקירתו [ת/ש' 100 טען **"לגבי המפתחות... זו לא החקירה שלי..."**] [פרוט' 17.4.2018 עמ' 19 ש' 5-9]. למעשה לא הכחיש כל שמסר לעיל בחקירותיו.

192. החוקר משה דדון תיאר כי לא היה כל דבר יוצא דופן כשחקר את מר עאהד אלטורי [ת/ש' 99] וכי החתימות הן שלו. הוא ציין כי כל מה שהעד אמר נרשם ולא הוסף דבר [פרוט' מתומלל 16.7.2018 עמ' 21 ש' 18-29; עמ' 23 ש' 1-4].

לאור כלל האמור לעיל אני קובעת כי הודעותיו הכתובות של העד משקפות את שנאמר בחקירותיו. לגופו של עניין ניתן לקבוע כי העד עבד עם הנאשם בתקופות הרלוונטיות, כנהג סולר, כפי טענתו.

193. **מר סלימאן אלטורי** [ע.ת. 45] אף הוא אחיו של הנאשם. חקירותיו הוגשו חלף חקירתו הראשית בבית המשפט.

בבית המשפט מסר עד זה כי עבד אצל הנאשם לאחר שחרורו ממאסר למשך שבועיים-שלושה על מנת לעזור לו, "זה רשום בחקירה שלי" [פרוט' 23.5.2018 עמ' 37 ש' 11-14].

בשתי חקירות באזהרה מסר מר סלימאן אלטורי כי יש לו רישיון על משאית [ת/108 דף 2 ש' 8-9; ת/107 ש' 5-6], **בחקירה אחרת** טען כי כלל אין לו רישיון נהיגה על משאית [ת/106 ש' 35, 43]. העד מסר בחקירותיו באזהרה כי הוא לא מכיר את הנהגים האחרים ואת שמות הלקוחות [ת/108 דף 3 ש' 1-4]. **בחקירה אחת** ציין כי עבד אצל הנאשם חמישה חודשים כנהג משאית דלק וקיבל תלוש שכר [ת/108 דף 2 ש' 10-14], **בחקירה שנייה** טען כי עבד אצל הנאשם כנהג משאית דלק מקסימום חודש [ת/107 ש' 7-12; ת/107 ש' 51-52] **ובחקירה שלישית** טען כי עזר לנאשם כשבועיים ולא קיבל תשלום [ת/106 ש' 8-14]. **בחקירה אחת** ציין העד כי עבד אצל הנאשם בהובלת דלק, ולא חומרי בנין [ת/107 ש' 34-35, 47-49]. **בחקירה אחרת** טען כי לא נהג על משאית, אלא עשה סדר בחנות שלו ברהט; לא העביר חומרי בנין או דלק בהוראת הנאשם [ת/106 ש' 22, ש' 36-39, ש' 44].

ניתן לקבוע כי גם האח סלימאן אלטורי סייע לנאשם בעסקו, לא ניתן לקבוע באיזה היקף. בוודאי ניתן להתרשם מעדות שני האחים כי אינם ששים למסור את האמת או גרסה כלשהי.

עדות הנאשם בבית המשפט לעניין העובדים בעסק

194. כאמור **בחקירותיו באזהרה** טען הנאשם כי פרט לשתי הפקידות עבדו בעסקו שני אחיו כנהגים בתחום הסולר. בעדותו בבית המשפט, ולאחר שנחשף לכלל ראיות התביעה, שינה מגרסתו זו.

בחקירתו הראשית בבית המשפט טען הנאשם כי למעשה היו לו שישה עובדים, שתי פקידות וארבעה נהגים אשר חלקם סיפקו חומרי בנין [פרוט' 24.2.2019 מעמ' 91 ש' 21 עד עמ' 92 ש' 8]:

"ש. כמה עובדים?

ת. המשרד שלי היה בבאר שבע ליד בית הילל, בהתחלה ב-2007, 2008 הוא היה שם. היו לי פקידות, הייתה לי אלה, מופיע בכתב אישום. הן היו מנהלות לי את העסק רק באישור שלי, כל מסמך שיוצא רק באישור שלי, כל שקל שנכנס מתואם באישור שלי. הם היו עובדים מכל הלב, האמנתי בהם ובעבודתם, כי אני לא יודע לקרוא ולכתוב. הבאתי 2 פקידות. הפקידה אלה הייתה מסבירה לי בכל עסקה שאני עושה הייתי מעדכן אותה שעשיתי ומביא לה קבלה וחשבונית, היא הייתה אומרת לי לבדוק עלייה בחברה ובמס ניכוי. בלי אישור שלי אף אחד לא היה עושה שום דבר. לשאלת בית המשפט איך אתה יודע אם אתה לא יודע לקרוא אני משיב שאני עובד עם ספקים ואלוהים נתן לי שכל, אני רואה עכשיו בחברות בישראל מעל 3,000 איש שלא יודעים לקרוא ולכתוב והם יותר משרי אריסון בעבודה. אני מכיר חברות שהם עובדים ולא יודעים לקרוא. לשאלת בית המשפט איך אתה יודע אם עושים דברים בלי אישור שלך אם אתה לא יודע לקרוא ולכתוב אני משיב שאני יודע הכל אני יודע לפי מספרים, כל לקוח אני מכיר לפי מספר טלפון. בטלפון שלי אין זכרונות אין כלום, אלוהים נתן לי להיות מנהל עסקים טוב אך לא יודע לקרוא ולכתוב. אני שמרתי על עצמי 8 שנים בעבודה.

ש. יש חוץ מ-2 הפקידות האלה עוד עובדים שעבדו איתך?

ת. כן, היו 2 אחים שלי, עאהד וסלימאן היה לי אחד שקוראים לו סמיר, נהג חומרי בנין. היה לי גם נהג של משאית עובד על משאית גדולה, היה מספק לי סחורה לכל הלקוחות, לשאלת בית המשפט מי זה הנהג משאית הגדולה אני משיב יוסף מירושלים הוא היה מורחק מהדרום מירושלים לרהט, הוא היה עובד ברהט, ישן ברהט והיה גר אצל בחצר וזהו".

במסגרת חקירתו הנגדית טען הנאשם כי שני אחיו סלימאן ועאהד לא הועסקו אצלו כנהגי משאית כי אם סייעו לו בניהול העסק במשך כשנה וחצי [פרוט' מתומלל 24.2.2019 עמ' 42 ש' 28-35, עמ' 43 ש' 5-12]. סלימאן עזר עד כניסתו לכלא וגם לאחר שחרורו למשך מספר ימים [שם].

מדובר בעדות כבושה שלא בא זכרה בחקירותיו של הנאשם, והיא עומדת בסתירה לגרסתו בהודעותיו בחקירות

באזהרה.

195. הדברים עומדים בסתירה גם לעדויותיהן של פקידות הנאשם.

הגב' שטרנליכט מסרה בחקירתה באזהרה כי עאהד וסלימאן עבדו כנהגי משאיות סולר [ת/87 ש' 39-42]. כאשר נשאלה האם היו עובדים נוספים בעסק אשר התחלפו ענתה "היתה פקידה לפני רחל ברלין שאני לא מכירה אותה, אני לא יודעת למה התחלפה" [ת/87 ש' 45-46].

הגב' ברלין מסרה בחקירתה באזהרה לעניין זה "יש את אחים של היימן שזה סלימן שאחר כך נעצר על משהו ואחר כך עבד עוד אח שלו ואז אח אחר אני לא יודעת למה הם עזבו ואני לא שואלת. הם הנהגי משאיות דלק" [ת/83 ש' 20-22]. בחקירה אחרת חידדה כי סלימאן ועאהד היו נהגי הדלק בעסק [ת/84 ש' 85-88].

196. כאילו לא די באמור לעיל כדי לדחות גרסתו המאוחרת של הנאשם באשר לעובדים בעסקו, הנאשם לא הביא לעדות את "יוסף" שנטען על ידו כי סיפק חומרי בניין לכלל לקוחותיו של הנאשם כאמור לעיל.

הנאשם הביא לעדות את מר ראוף אלטורי [ע.ה. 3]. ואת מר סמיר אלמליחי [ע.ה. 4]. לאחר שנדרשתי לעדויותיהם לא ניתן לקבלן, ויש לדחות גרסת הנאשם באשר לעבודתם אצלו גם לאור עדויותיהם של אלה.

עדויות של ראוף אלטורי

197. מר ראוף אלטורי טען כי עבד אצל הנאשם באופן יומיומי תמורת תלוש משכורת [פרוט' מתומלל 28.2.2019 עמ' 5 ש' 1-10, 32-31; עמ' 6 ש' 22-33], זאת מאז היה כבן 15 [יליד 1995] וכי למד בבית הספר עד כיתה י"ב [פרוט' מתומלל 28.2.2019 עמ' 14-15]. לא ברור איך שתי טענות אלה מתיישבות זו עם זו נוכח עדותו כי עבד עם הנאשם באופן יומיומי. לא ניתן לקבל את הטענה כי העד, בהיותו כבן 15 עד 18 יחד עם לימודיו בבית הספר, עבד באופן יומיומי כמחסנאי בעסקו של הנאשם, כאשר מדובר בעבודה בשעות היום.

סבורתי כי עדותו של עד זה אינה אמינה גם מן הטעם שהעיד כי שהה באותו מחסן באופן יומיומי במשך כשש שנים, זאת בניגוד לנאשם אשר טען כי המחסן נותר סגור ורק כאשר הייתה הזמנה לסחורה אויש [ת/45]. יש להדגיש כי הנאשם לא טען ולו פעם אחת - לא בחקירות הרבות [להזכיר, מדובר ב- 14 חקירות באזהרה וחקירה אחת פתוחה] ולא בעדותו בבית המשפט - כי העסיק מחסנאי. לא בא זכרו של עד זה עד יום קודם עדותו.

198. לא ניתן ליתן אמון בגרסתו של עד זה, אשר נולדה עובר לפרשת ההגנה ולא מצאה דרכה אל הראיות במהלך ניהול החקירה. אין הגיון בעבודה יומיומית החל מגיל 15 במחסן שאין בו פעילות יומיומית כפי שנקבע לעיל, ואין צורך בפעילות יומיומית בו. בוודאי אין הגיון כי הנאשם יסתיר זכרו של מחסנאי שעובד אצלו על בסיס יומיומי בחקירותיו באזהרה; אין הגיון כי פקידותיו של הנאשם לא יכירו את העד אשר עבד על בסיס יומיומי כפי הנטען וכדומה. הרושם המתקבל מעדותו של העד היא כי הוא גויס לטובת הנאשם במסגרת פרשת ההגנה.

199. מר ראוף אלטורי תיאר עבודה יומיומית עם חברת סוף מתכות בין השנים 2012 עד 2014. העיד כי פאדי ועומאר מסיף מתכות היו באים אליו להעמיס מהמחסן [פרוט' מתומלל 28.2.2019 עמ' 3 ש' 21-32; עמ' 7 ש' 14-25]. העד מסר עוד כי עבד בחנות של חומרי הבניין [פרוט' מתומלל 28.2.2019 עמ' 11 ש' 20-24]. בחקירה

חוזרת תיאר כי המחסן של הנאשם היה באזור התעשייה ברהט, וכך גם המחסן של חברת סיף מתכות [פרוט' מתומלל 28.2.2019 עמ' 15 ש' 14-25]. עוד ציין כי לנאשם יש מחסן וכן חנות לחומרי בניין, עומרי חומרי בניין [פרוט' מתומלל 28.2.2019 עמ' 16 ש' 4-8].

לאור כלל האמור לעיל אני קובעת כי העד מר ראוף אלטורי לא הועסק אצל הנאשם בתקופה הרלוונטית, לאור האמור עדותו באשר לקשר עם חברת סיף מתכות נדחית בשתי ידיים.

עדות של מר סמיר אלמליחי

200. מר סמיר אלמליחי מסר כי הוא בן משפחה של הנאשם [פרוט' מתומלל 28.2.2019 עמ' 17 ש' 3-13]. הוא עבד אצל הנאשם כנהג משאית סמי טריילר במשך שבע שנים, החל משנת 2010 עד שנת 2016 [פרוט' מתומלל 28.2.2019 עמ' 17 ש' 19 עד עמ' 18 ש' 6; עמ' 20 ש' 31-32], בהובלת חומרי בניין [פרוט' מתומלל 28.2.2019 עמ' 18 ש' 10-12]. העד מסר כי פגש את הנאשם על בסיס יומיומי [פרוט' מתומלל 28.2.2019 עמ' 21 ש' 8-15].

כאשר עומת מר אלמליחי עם טענת הנאשם בחקירותיו באזהרה כי רק שני אחיו עובדים אצלו ענה "אני נקרא להיימן אח. אני לא אח שלו אבל אני גדלתי אצלו והוא בשבילי אח איימן" [פרוט' מתומלל 28.2.2019 עמ' 22 ש' 26-28; עמ' 23]. כאשר נשאל האם חשוב לו להגן על הנאשם ענה "בטח. הוא בעל הבית שלי. גדלתי אצלו. הוא באמת כמו אח שלי, כמו אבא אפילו" [פרוט' מתומלל 28.2.2019 עמ' 22 ש' 15-16].

כאמור לעיל, הנאשם בחקירותיו הרבות ציין כי בעסקו שני נהגים בלבד - שני אחיו. סבורני כי הטענה שמר אלמליחי הוא כמו אח של הנאשם אינה מובילה למסקנה כי כוונת הנאשם כי העסיקו כנהג. ממילא אם מדובר ב"אח" הרי שלנאשם שלושה אחים שפעלו בעסקו ולא שניים כפי שטען, והנאשם לא הזכיר את שמו של העד בתור אח שפועל בעסק [כאמור לעיל הזכיר את עהאד וסלימאן - שני אחיו - בשמותיהם המפורשים].

שוב ניתן להזכיר כי גם הפקידות הגב' ברלין והגב' שטרנליכט ציינו את שמם של שני האחים המועסקים אצל הנאשם בשם המפורש. שמו של העד לא הוזכר.

לאור האמור אני קובעת כי העד לא דייק בנקודה זו. עוד עולה הרושם כי גם עד זה גויס להצלחת הנאשם במסגרת פרשת ההגנה ועם סיום פרשת התביעה ולכן עניינו לא הוזכר בחקירותיו הרבות של הנאשם באזהרה.

201. העד טען כי סיפק לסיף מתכות סחורה, והעיד שהמחסן של הנאשם והמחסן של סיף מתכות נמצאים אחד ליד השני [פרוט' מתומלל 28.2.2019 עמ' 18 ש' 15-29; עמ' 24 ש' 24-30]; על פי עדותו העד היה רק מספק סחורה ללקוחות בעיקר לסיף מתכות, אך גם לאנשים פרטיים וחברה נוספת בקיבוץ להב [פרוט' מתומלל 28.2.2019 עמ' 21 ש' 23-32; עמ' 22 ש' 1-25]; על פי עדותו לא קיבל סחורה עבור הנאשם מספקים שונים [פרוט' מתומלל 28.2.2019 עמ' 22 ש' 1-25].

עמ' 21 ש' 20-17]. עוד מסר כי עבד בחברת סוף מתכות מול הסדרן פאדי והנהג עומאר אשר היה מעמס סחורה [פרוט' מתומלל 28.2.2019 עמ' 18 ש' 31 עד עמ' 19 ש' 7].

העד הגדיל והעיד: "הייתי עובד 12 שעות, עברו עליי ימים שבשתיים עשרה שעות האלה הייתי כל הזמן מספק רק לסיף מתכות. כל היום אפילו . . . אני מעמס מהמחסן של היימן ומוריד מסיף מתכות. מלגזה מעמס מלגזה מוריד." [פרוט' מתומלל 28.2.2019 עמ' 23 ש' 28-30].

לאור התרשמותי מהעד ולאור קביעה קודמת, ברי כי אני דוחה בשתי ידיים גרסתו ביחס לעבודה מול סוף מתכות.

202. ההתרשמות כי עד זה הוא עד מגויס שאיננו מדייק בעדותו מתחזקת לאור עדותו של מר סאלם אבו ג'אבר [ע.ת. 43], עצמאי בתחום ההובלות, אשר מסר כי ביצע עבור הנאשם שתי הובלות: "יש לו שני מקומות ברהט אחד ליד השני במרחק של 300 מטר, הובלה ממחסן למחסן בתוך רהט" [ת/118 ש' 9-11]. מדוע יש לגייס נהג הובלות לשתי הובלות בלבד כאשר מועסק נהג קבוע על בסיס יומימי בעסק לעניין זה? לאור כלל האמור אני קובעת כי בעסקו של הנאשם עבדו שתי פקידות, הגב' שטרנליכט והגב' ברלין, וכן שני אחיו של הנאשם סלימאן ועאהד אלטורי, שהועסקו או סייעו בעסק כנהגים של משאיות סולר.

העברת הסחורה בפועל מהנאשם אל סוף מתכות

203. פרט לשותפים לקשר החשבונאי - אף אחד מהעדים הרלוונטיים לא יכול היה להעיד על היקפי הסחורה שהועברה מאת הנאשם לחברת סוף מתכות. הדברים מוצאים ביטוי בחשבוניות מושא כתב האישום ובהן בלבד.

גרסאות עובדי חברת סוף מתכות

מנהלי החברה

204. חברת סוף מתכות נמצאת בניהולו של וואהל אלמדיגם [פרוט' מתומלל מיום 16.7.2018 עמ' 5 ש' 2-3. ע.ת. 27]. העד נחקר באזהרה בגין מעורבותו בעבירות דן, הוא בחר לשמור על זכות השתיקה ולא לשתף פעולה כלל בכל חקירותיו [ת/139; ת/140; ת/141; ת/142]. המאשימה ציינה כי לעד נשלחה הודעת יידוע אך טרם נערך לו שימוע בגין מעורבותו הנטענת [פרוט' מתומלל מיום 16.7.2018 עמ' 2 ש' 11-13].

הודעותיו הוגשו חלף חקירתו הראשית. בחקירה נגדית, שלא במפתיע תמך העד בטענות ההגנה ומסר כי הנאשם היה ספק גדול של העסק אותו הוא מנהל [פרוט' מתומלל 16.7.2018 עמ' 5 ש' 4-10] והוא עבד עמו וקיבל ממנו סחורה עד שנת 2015-2016 [פרוט' מתומלל מיום 16.7.2018 עמ' 5 ש' 14]. היקף העבודה עמד על כ- 2-3

מיליון ₪ בחודש [פרוט' מתומלל מיום 16.7.2018 עמ' 5 ש' 23-15], והם עבדו על בסיס תשלום במזומן [פרוט' מתומלל 16.7.2018 עמ' 5 ש' 31 עד עמ' 6 ש' 7]. העד ציין כי הוא עבד ישירות מול הנאשם, ואף זיהה אותו באולם בית המשפט [פרוט' מתומלל מיום 16.7.2018 עמ' 5 ש' 24-30]. עוד מסר כי יש לנאשם "**המגרש מאחורי וגם מגרש בכניסה**" [פרוט' מתומלל 16.7.2018 עמ' 6 ש' 36]. הכוונה למגרשים ששימשו מחסן - האחד סמוך למחסן של סיף מתכות והאחר בחנות שבכניסה לרהט. "**הוא יש לו חומרי בנין 2. עד עכשיו הוא קיים. עד הדרה הזאת הוא קיים. יכולים ללכת עכשיו לצלם את זה, הוא קיים עדיין הבית הזה**" [פרוט' מתומלל 16.7.2018 עמ' 7 ש' 1-3].

205. **מר זיאד אלמדיגם** [ע.ת. 26] היה מנהל ושותף בחברת סיף מתכות [פרוט' מתומלל 16.7.2018 עמ' 49 ש' 28-24]. גם בעניינו של עד זה המאשימה ציינה כי לעד נשלחה הודעת יידוע אך טרם הוגש כתב אישום בגין מעורבותו הנטענת [פרוט' מתומלל מיום 16.7.2018 עמ' 50 ש' 23-22].

בחקירותיו באזהרה תיאר העד כי תפקידו, פרט להיותו הבעלים במשותף עם מר וואהיל אלמדיגם, היה מנהל מכירות [ת/130 ש' 6-11; ת/131 ש' 3-4]. לטענת העד הנאשם היה ספק של סיף מתכות [ת/130 ש' 50-51], "**מספק לנו ברזל פרופילים איסוכרת וכל מה שאמרתי וגם מביא לנו סולר**" [ת/130 ש' 53]. עוד ציין כי מר וואהיל אלמדיגם עמד בקשר עם הנאשם [ת/130 ש' 54-55]. בחקירותיו האחרות לא שיתף העד פעולה ושמר על זכות השתיקה [ת/131, ת/132, ת/133] - ענה "**הכל רשום בניירות ואצל העו"ד**" [ת/131] והפנה לחומר הראיות שבידי החוקר [ת/132].

חקירותיו הוגשו חלף חקירתו הראשית. העד תיאר **בחקירה נגדית** כי הנאשם היה נחשב אחד הספקים הגדולים שלהם [פרוט' מתומלל 16.7.2018 עמ' 50 ש' 1], והוא סיפק להם ברזל [פרוט' מתומלל 16.7.2018 עמ' 49 ש' 35-31]. התשלומים נעשו מול המשרד ומול וואהיל [פרוט' מתומלל 16.7.2018 עמ' 50 ש' 4-9]. גם עד זה תומך בגרסת ההגנה וגם תמיכה זו איננה מפתיעה.

206. עדויותיהם של מנהליה של חברת סיף מתכות, אינן מתיישבות עם עדויות העובדים מטעם החברה.

עובדי חברת סיף מתכות

207. **הגברת אולגה מלויה** [ע.ת. 42] שימשה כמנהלת החשבונות בחברת סיף מתכות [פרוט' מתומלל 16.7.2018 עמ' 53 ש' 10-11; עמ' 54 ש' 8-10]. העדה מכירה את הנאשם ואישרה כי פעל מול סיף מתכות. בחקירתה הראשונה באזהרה כאשר נשאלה העדה מי ספק הברזל והרשתות של חברת סיף מתכות בחרה לשמור על זכות השתיקה, ולאחר שהוסברה לה המשמעות של השתיקה טענה כי כל הספקים מופיעים במאזן הבוחן ואף ציינה מזיכרונה מספר ספקים וביניהם הנאשם [ת/134 ש' 98-119]. עוד מסרה העדה בחקירה אחרת באזהרה כי היא לא מכירה את הספקים, פרט לנאשם "**כי אותו ראיתי מגיע הרבה פעמים למשרד כי הוא תמיד לחוץ על הכסף...**" [ת/134 ש' 123-126]. מסרה כי החשבוניות של חברת עומרי חומרי בנין נדרשו בדוחות התקופתיים לשנת 2012 של חברת סיף מתכות [ת/135 ש' 441-444], מסרה כי הנאשם היה מגיע למשרד להביא חשבוניות [ת/135 ש' 448-445]. בחקירה אחרת שמרה על זכות השתיקה [ת/136].

208. **הגברת מלויה נחקרה** גם כעדה בתיק דנן [ת/138], מסרה כי לדעתה הנאשם עובד מול וואהיל [ת/138 ש' 15-16], הבהירה כי לא ראתה משאיות או נהגים של הנאשם [ת/138 ש' 29-30] - זאת בניגוד לנטען על ידי הנאשם ועדי ההגנה כי בוצעו הובלות על בסיס יומימי ובהיקפים נרחבים [כזכור, העד סמיר אלמליחי העיד כי ביצע הובלות רצופות במשך 12 שעות לעיתים - ר' לעיל].

209. הודעותיה בחקירה הוגשו חלף חקירה ראשית. בחקירתה הנגדית מסרה כי הנאשם סיפק לחברת סיף מתכות חומרי בנין ודלק [פרוט' מתומלל 16.7.2018 עמ' 53 ש' 18]. לתקופה מסוימת הוא אף היה נחשב ספק גדול [פרוט' מתומלל 16.7.2018 עמ' 53 ש' 21-22], ולמעשה ציינה כי באותה תקופה הנאשם היה הספק היחיד שלהם [פרוט' מתומלל 16.7.2018 עמ' 53 ש' 21-22].

מתומלל 16.7.2018 עמ' 53 ש' 28-29]. לבקשתו של הנאשם פעלו על בסיס מזומן ושיקים [פרוט' מתומלל 16.7.2018 עמ' 53 ש' 31-35].

מעדותה של זו ניתן לבסס קשר בין הנאשם וסיף מתכות. היקף הפעילות הנטען לא משתקף מעדותה של העדה שמסרה כי לא ראתה מעולם משאיות או נהגים של הנאשם. אין לתמוה על עדותה של זו כי הנאשם "היה לחוץ על הכסף" שהרי ברי שלא מסר חשבוניות פיקטיביות לסיף מתכות ללא כל תמורה.

210. **מר פאדי מדיעם** [ע.ת. 41] עובד במחסן חברת סיף מתכות כמאשר סחורה [ת/124 ש' 5; ת/125 ש' 10] מסר כי הנאשם היה ספק שלהם בעבר [ת/125 ש' 27]. הנאשם היה שולח את הסחורה, "**רשתות ברזל בנין פרופילים**", עם הנהגים שלו [ת/125 ש' 27-37; ת/124 ש' 7-11], כל יום או יומיים היו מגיעות משאיות של הנאשם עם סחורה, ולפעמים אף פעמיים ביום [ת/125 ש' 36-37; ת/124 ש' 7-11], והוא היה בודק את הסחורה מול תעודות המשלוח [ת/125 ש' 79-81]. גם עדות זו אינה מתיישבת עם גרסתו של מר אלמליחי לפיה ביצע הובלות רבות אל המחסן של סיף מתכות במהלך יום אחד במשך שעות עבודה רבות כאמור לעיל.

העד מסר כי הוא היה יוצר קשר עם הנאשם ומזמין את הסחורה, לפי הוראה של מר זיאד אלמדיגם [ת/125 ש' 74-71]. עוד ציין כי "**אני הגעתי משהו כמו פעמיים לקחת חשבוניות**" [ת/124 ש' 46]. הסחורה הייתה מגיעה למחסן, תעודות המשלוח היו מתקבלות שם מהנהג [ת/124 ש' 49-59];

211. בניגוד לטענת הנאשם כי העד העביר לו תשלומים במזומן [ת/10 דף 6 ש' 32-36], ציין האחרון כי תפקידו בחברת סיף הובלות הסתכם אך בבדיקת הסחורה ולא בקבלת חשבוניות או העברת תשלומים [ת/125 ש' 20-23].

212. הדברים שמסר עד זה עומדים בניגוד לגרסאות עדי ההגנה והנאשם הן לעניין איסוף הסחורה על ידי נהג מטעם סיף מתכות [ר' לעיל במסגרת עדותו של מר סמיר אלמליחי לעניין הנהג 'עומאר']; והן לעניין טענת הנאשם כי פעל מול פאדי במסגרת הפעילות העסקית עם חברת סיף מתכות, ואף קיבל ממנו תשלומים עבור הסחורה שסיפק הנאשם.

לאור כלל האמור לעיל אני קובעת כי הנאשם לא פעל מול פאדי מדיעם באופן אישי. עובדי חברת סיף מתכות לא הגיעו למחסן הנאשם לשם העמסת סחורה על מנת להעבירה אל מחסן סיף מתכות.

גרסאות עובדות הנאשם

213. שתי הפקידות במשרדו של הנאשם מסרו כי למעשה לא התקיימה הפעילות העסקית הנטענת בין הנאשם וחברת סיף מתכות.

הגב' שטרנליכט תיארה בחקירתה באזהרה כי "**. . . ואני יכולה להגיד לכם שכמויות הברזל בשנת 2012**

אינה הגיונית ומוגזמת" [ת/91 דף 4 ש' 14-16]. העדה תיארה כי מר פאדי מחברת סיף מתכות היה מגיע למשרד ולוקח חשבוניות ותעודות משלוח [ת/92 ש' 43-45, 55-56]. עוד ציינה כי תעודות המשלוח היו מגיעות על ידי הנאשם ולא באמצעות הנהגים וכי היא אינה יודעת מי לקח את הסחורה והאם היא הגיעה [ת/92 ש' 83-85]. היא מילאה את תעודות המשלוח לפי מה שהנאשם אמר לה [ת/92 ש' 96-99].

הגב' ברלין העידה כי הייתה מקבלת מחברת סיף מתכות רשימת כמויות בפקס ואז הייתה מוציאה תעודות משלוח, "**איימן היה מסדר ואומר לנו מה לרשום. איימן היה אומר לנו כמה הובלות נעשו ביום ואיזה כמויות היו והוא היה אומר לנו למשל במסמך המסומן ר.ב 2 יש כאן 610 טון ברזל אז צריך לרשום את זה בארבע נגלות שתיים משאית גדולה ושתיים משאית קטנה. רשת ברזל 60 טון איימן אומר תרשמו שתי משאיות שתי נגלות אז לכתוב את זה בשתי תעודות משלוח**" [ת/86 ש' 61-65, 92-99]. עוד העידה כי הנהגים של הנאשם לא היו מביאים איתם את תעודות המשלוח אלא הנאשם הוא שהיה מגיע איתן חתומות ומבקש ממנה לתייק אותן; ציינה כי היא אינה יודעת מי לקח את הסחורה ואם היא הגיעה [ת/86 ש' 68-70]; בחברת סיף מתכות לא התקשרו לשאול מה קורה

עם המשלוחים או שהייתה בעיה עם המשלוחים [ת/86 ש' 71-72]; עוד צינה העדה [ת/86 ש' 79-91]:

"ש- מה עשיתם עם תעודות המשלוח?
ת- אימנן היה מסתכל רואה שזה בסדר מבחינתו ולוקח את זה ואחרי כמה זמן היה מביא את זה חתום בשם המקבל.
ש- הייתה תנועה כזו של ברזל?
ת- אני לא יודעת. אני לא ראיתי ברזל אבל מה גם זה לא אמיתי?
ש- את יודעת מאיפה אימנן היה מביא את הברזל הזה? זה כמויות ענקיות איך אפשר לפספס את זה? יש מישהו שהיה מספק לו בכמויות גדולות?
ת- אני לא יודעת. אולי שאלתי אותו פעם מי מספק לו את הברזל והוא כרגיל לא ענה. אמרתי לך אצלו הבנתי שלא שואלים שאלות. הוא אומר לי מה לרשום ואני רושמת וזהו.
ש- מדובר על כמויות ענקיות של אלפי טונות
ת- אני באמת לא יודעת לומר לך. אני לא מבינה בתחום
ש- היית פעם במגרש של אימנן?
ת- לא. אני יודעת שיש לו משהו לחומרי בניין אבל לא ראיתי מה זה ואיפה זה".

214. לא ניתן לקבל את הטענה כי התקיימה פעילות עסקית ענפה שמתבטאת בהובלה של טונות ברזל בסכום כולל של עשרות מיליוני שקלים - ושתי הפקידות לא יודעות דבר על ברזל, הובלות ותעודות משלוח. לא ניתן אף לקבל את הטענה כי במסגרת פעילות עסקית ענפה זו לא עלה כל צורך לקיים שיחות בין עובדי חברת סוף מתכות לאותן פקידות בכל הקשור לסחורה, בקשר לכספים, או בקשר להנהלת חשבונות שוטפת ותיאומי כרסות. הכל כאמור נמסר להן מפי הנאשם - והן מילאו בתעודות המשלוח מה שנמסר על ידו. עוד פחות מכך הגיוני כי הנאשם יביא תעודות משלוח ריקות וימלא אותן במשרדיו בין בעצמו ובין באמצעות הפקידות.

האם לנאשם הייתה היכולת הלוגיסטית לאחסן ולספק את חומרי הבניין הרלוונטיים בהיקפים הנטענים?

215. כאילו לא די באינדיקציות שפורטו לעיל, התייחסותו של הנאשם לשאלת המחסנים שבבעלותו מעלה אף היא תהיה באשר לניהול עסקיו והלגיטימיות שלהם.

216. מדובר בהספקה של חומרי בניין בהיקף משמעותי מאד. לטענת התביעה לא הייתה לנאשם היכולת הלוגיסטית לאחסן את חומרי הבניין הנטענים. סבורתני כי ניתן לקבוע שהנאשם החזיק מחסנים, אין לדעת אם היה בהם די מקום להחזיק את הסחורה הנטענת מאחר ואין ראיות ביחס למקום הנדרש להחזקת סחורה בהיקפים הנדרשים, ובוודאי אין ראיות באשר לכמות הסחורה ש"חנתה" במחסני הנאשם מדי פעם, ואם בכלל.

217. הנאשם בשלל חקירותיו מסר גרסאות אשר סותרות זו את זו בעניין זה. פעמים מסר כי יש לו מחסנים אך סירב למסור היכן הם ממוקמים או את כתובתם. בחקירתו הראשונה באזהרה מסר הנאשם כי בבעלותו מחסן אחד בביתו שברהט [ת/2 ש' 47-48]. בחקירה אחרת מסר כי יש לו מחסן שם אוגר דלק, סירב להגיד היכן הוא ממוקם **"לא רוצה לענות לך שומר על זכות השתיקה"** [ת/3 ש' 17-20]. פעמים אחרות מסר כי הוא מעביר את הסחורה ישירות ללקוח ולא זקוק למחסן: **"אני מעביר ישר ללקוח"** [ת/5 ש' 50-51], נשאל האם הוא מעביר לעסק חומרי הבניין וענה: **"לא. ומעכשיו אני שומר על זכות השתיקה, תשאל את העורך דין ואני אענה לו"** [ת/5 ש' 52-53]. כאשר נשאל בחקירה אחרת איך סופק הברזל ולמי נמכר ענה בין היתר: **"... אין לי אחסנה יש לי מכירה על המקום מיד אני מעיף את הסחורה בשביל להרויח 100 שקל, זה כמו סולר אני לא יכול להמר ולהפסיד את הכסף שלי"** [ת/7 דף 4 ש' 23-26] כאשר נשאל איפה הוא מאחסן את הברזל ענה בין היתר: **"אני פורק בשטח ומעביר את זה לפעמים ישירות ללקוח"** [ת/7 דף 5 ש' 2-3] כאשר נשאל שוב היכן המלאי שלו ענה: **"יש לי בחנות. המלאי שלי, אין לי מלאי ואין לי מה לענות לך, רק בבית**

המשפט ואני שומר על זכות השתיקה ואני אעבור על החומר והקלסרים [ת/דף 6 ש' 3-5]. וכן מסר בחקירה אחרת ". . . אני קונה ומוכר ישירות לא מחזיק מלאי. אין לי מקום, אני מזמין ומוכר משלם ומרוויח כמה גרושים" [ת/דף 2 ש' 26-28].

218. ניכר כי הנאשם סירב להתחייב לגרסה באשר למלאי ואחסנתו והתעקש כי איננו מחזיק מחסן ובו מלאי מתאים. בחקירה אחרת נשאל האם כאשר הוא רוכש חומרי בניין הוא מספק ישירות ללקוח או מאחסן ענה: **"סיימתי חקירה, לא יכול לענות לך"** [ת/11 ש' 156-158] וסירב לשתף פעולה [ת/11 ש' 159-166]:

**"ש: כאשר הינו אצלך בבית בחיפוש גם השנה וגם שנה שעברה לא נמצאו בחצר ביתך שום מלאי של חומרי בניין. אם כך אני מסיק שאתה לא מחזיק מלאי, תגובתך ת: אני סגרתי חקירה, גמרתי חקירה זה קל.
ש: איך יכול להיות שאתה קונה סחורה, אין לך מקום איחסון ומוכר אותה רק אחרי כמה חודשים
ת: אני גמרתי חקירה, לא יכול לחזור עוד פעם.
ש: איך אתה יכול שלא לחזור עוד פעם כשגם בפעמים הקודמות לא ענית
ת: אני סיימתי חקירה ואין לי לענות לך ותודה רבה"**

219. מחקירותיו באזהרה עולה כי לשיטת הנאשם לעסק אין מחסן, והוא אינו מחזיק במלאי של חומרי בניין. לטענתו הוא אינו זקוק למחסן מאחר ו**"מתי שאני לא מוכר אני קונה וזורק את הסחורה"** [ת/11 ש' 96], **"אני רוצה לקנות את הסחורה ולזורק אותה מה אתה רוצה ממני"** [ת/11 ש' 105-106].

220. למרות האמור, מדוח פעולה מיום 4.4.2016 [ת/45] עולה תמונה שונה לגמרי [מדובר בתאריך שמאחר לחקירותיו הרלוונטיות באזהרה]. הנאשם הכווין את החוקרים למחסן שלטענתו שם אחסן את חומרי הבניין שלו בשנים 2012-2013. בדוח הפעולה צוין כי מדובר במקום הסמוך למחסני העסק של סיף מתכות, בגודל של כ- 3 דונם. במקום נמצא קראוון, שופל, שקי חול, ברזל בניין ובלוקים. לטענת הנאשם את מכליות הדלק הוא מאחסן אצלו בבית בחצר, ואין לו מקום אחר בו הוא מאחסן ברזל וחומרי בניין. לטענתו, הוא מביא למקום פועל רק כשיש הזמנה של סחורה, בשאר הזמן המקום סגור. עוד טען כי העסק עומרי חומרי בניין נמצא בבעלותו של אחיו והוא אינו משתמש בו. החוקרים נסעו לחנות זו וציינו כי מדובר בחנות קטנה הנמצאת בבניין שתי קומות ברחוב הראשי ברהט, הקומה השנייה נראית כמשמשת למגורים. מאחורי החנות בתי מגורים, חזית החנות תחומה בכביש הראשי, ובשטח של כשלושים מטר נמצאת סחורה. דוח הפעולה הוגש בהסכמה, החוקר יוסף קנדלקר אף נחקר בבית המשפט ולא נישאל בבידון - מכאן שהדבר אינו במחלוקת.

מהאמור לעיל עולה בבירור כי סחורה רלוונטית לא הוחזקה במחסן בעת הביקור במקום, וממילא הביקור במקום נערך לאחר שהפעילות העסקית הרלוונטית נפסקה.

221. **בעדותו בבית המשפט** חזר הנאשם על טענתו לחוקרים כפי שהיא משתקפת מדוח הפעולה האמור, כי החזיק במלאי סחורות שוטף, אך ציין כי למעשה יש לו שני מחסנים ברהט: אחד בביתו והשני באזור התעשייה בשטח של 4 דונם [פרוט' 24.2.2019 עמ' 81 ש' 7-8; פרוט' מתומלל מיום 24.2.2019 עמ' 22 ש' 25-26]. לטענתו לא ענה בחקירות על נושא המחסן מאחר **"שלא התייחסו אלי בטוב"** [פרוט' מתומלל מיום 24.2.2019 עמ' 23]. עוד טען [פרוט' מתומלל 24.2.2019 עמ' 35 ש' 2-16]:

"שיבואו, יתקשרו אלי עוד שוב, אני (לא ברור) היו אצלי שמה וראו את כל המיכלים, ורואים, צילמו את המיכלים כולם, ורק לפעמים אני קונה מלאי כן? ומשאר את זה ב... או בבית זיקוק או מאחסן את זה אצל ספקים אחרים. אצל חברה, כמו שאני קונה (...) למה הם עובדים, יש להם "טריילרים", והם יש להם מחסנים גדולים. כמו (...) יש לו מחסן של... בשפע, מיכלים גדולים של (...) הבנת? זה העניין. זה מחסנים זה גם אני לפעמים לא מסכן את ה... בחציר בטוח. לא סומך גם על השומר. לפעמים אני קונה סחורה מאחסן וזה אצל הספקים. הבנת?"

לאור האמור אני קובעת כי הנאשם לא מסר אמת בחקירותיו כאשר טען כי אין לעסקו מחסן וכי הוא מעביר סחורה ישירות ללקוח. לעסקו של הנאשם מחסן באזור התעשייה ברהט, בצמוד למחסן חברת סיף מתכות.

222. מהאמור עולה, כי לכאורה היתה לנאשם היכולת הלוגיסטית להחזיק מלאי של חומרי בניין וברזל ברשותו, ובטרם זה יעבור לרשות לקוחותיו.

עולה הרושם כי התחמקותו של הנאשם ממסירת פרטי המחסנים שברשותו נועדו על מנת שלא להביא את החוקרים אל המחסנים השונים בהם היו מגלים כי אין מלאי מתאים להתנהלות עסקית רלוונטית. הנאשם נחקר לראשונה בשנת 2012, ושאל על המחסנים לראשונה בחקירה ת/2 מיום 28.1.2013 [שם טען הנאשם כי אין לו מחסן] - היינו בעודו מבצע עסקאות עם סוף מתכות [החשבוניות הרלוונטיות הן מינואר 2012 ועד ינואר 2014]. לו היו החוקרים מגיעים אל המחסנים הנטענים ומגלים שהם ריקים הנאשם היה נותר ללא גרסה באשר ליכולתו לשנע סחורה בכמויות נכבדות אל לקוחותיו.

כך או כך גרסאותיו של הנאשם ביחס למחסנים מצביעות על שקר מפורש נוסף של הנאשם בחקירותיו, והוא רלוונטי לעניין הערכת האמינות שלו כעד כאמור לעיל.

223. עוד יש לציין בעניין זה כי גרסתו של הנאשם לפיה הוא מעביר סחורה ישירות ללקוח וללא אחסון מתיישבת עם התרשמותו של העד מר גביש לעניין זה, כי הנאשם שימש צינור לסיף מתכות לקניית ברזל וחומרי בניין. העד גביש לא נחקר בעניין, וממילא מדובר בעדות סברה שאיננה קבילה כשלעצמה, אך סברה זו מתיישבת ככפפה ליד עם הראיות שהציגה המאשימה, ועם התרשמותי שלי מניהול העסקים הרלוונטי: "כפי שסיפירתי היימן היה מביא חשבוניות מס ריקות בודדות לא מתוך פנקס והוא או הפקידה שלו בשם אלה היו ממלאים את פרטי החשבוניות . . . וזאת על פי הוראתו של היימן הפרטים היו על קניות של חומרי בניין וברזל, אני חושב בדיעבד עבדו על כולם עלי ועל העובדות שלו שהם לא אשמות בכלל הוא היה מספר סיפורים על קניות של ברזל והיה מבקש מאלה לרשום את הסכומים והפרטים כפי שהוא תיארם והחליט על הסכומים, בהתחלה חשבתי שזו קניות של ברזל כי כל הזמן דחפו לי למח שהם קונים ומוכרים ברזל והוא צינור של ווהיל, היום אני חושב שיש ממש בחשדות שלי שיש קנייה ומכירה בשחור היה לי חשד שהיימן ממש מטומטם או שעובדים עליו ובסופו של דבר המכירה בין ווהיל להיימן משהו מהם מכר בשחור סחורה ולא היה כיסוי מספיק. . . . [ת/94, ש' 101-108]. " . . . גם ביקשתי ממנו מהיימן לראות את הסחורה שלו, הוא לקח אותי לואיל אבו מדיעם למסגרת אלשורוק ברהט - סיף - והראה לי ערימה ענקית של בלוקים והיימן אמר שזה שלו ושהוא מתחיל לעבוד עם ואיל ומקבל עמלה 25 אלף שקל לחודש על זה שאין לואיל ניכוי מס אז אימן הוא זה שקונה בשבילו ומוציא לו חשבוניות כל חודש" [ת/96, ש' 26-29].

לאור כלל האמור, אני קובעת כי לא התקיימה כל פעילות עסקית בין הנאשם לבין חברת סיף מתכות בהיקפים המפורטים בחשבוניות מושא כתב האישום. הנאשם הנפיק החשבוניות הרלוונטיות לחברת סיף מתכות מבלי שהועברה כל סחורה. ברי כי הנאשם היה מודע לעובדה כי מדובר בחשבוניות שאין מאחוריהן פעילות עסקית לגיטימית שכן הוא זה שהנפיק אותן.

הנאשם לא עמד בנטל לעורר ולו ספק באשר למסקנה המרשיעה.

דין נורמטיבי

עבירות לפי חוק מע"מ

224. סעיף 117(ב1) בחוק מע"מ קובע כדלהלן: **"מי שפעל במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס שאותו אדם חייב בו, דינו - מאסר 5 שנים"**.

מדובר בעבירה **התנהגותית**, אשר, כאמור לעיל, במקרה דנן אין כל מחלוקת בדבר התקיימות היסוד העובדתי ונקבע לעיל כי הנאשם הוציא לחברת סיף מתכות את החשבוניות מושא אישום זה. היסוד הנפשי הנדרש הוא מודעות לטיב המעשה ולנסיבות, אף ברמה של עצימת עיניים; וכן כוונה מיוחדת להשיג את היעד - להביא לכך שחברת סיף תתחמק ממס. **לא נדרשתי לשאלה האם ניתן להחיל במקרה דנן את הלכת הצפיות, שעה שמצאתי כי התקיים יסוד המטרה.**

225. אין בדבריו של הנאשם הסבר המעורר ספק סביר בדבר התקיימותו של יסוד המטרה. הנאשם הנפיק חשבוניות מס על עסקאות שלא היו, ובאמצעות חשבוניות אלה ניכתה חברת סיף מתכות מס תשומות בדוחותיה התקופתיים לרשויות מכס ומע"מ. לא היתה שום סיבה אחרת להתנהלות האמורה פרט למטרה הפלילית.

עבירות על פקודת מס הכנסה

226. גם כאן, כפי שפורט בהרחבה לעניין האישום הראשון, הכנסת חשבוניות פיקטיביות לספרי הנהלת החשבונות מקיימת את העבירות לפי סעיפים 220(4) ו- (5) בפקודת מס הכנסה. אין משמעות להבחנה בין חשבוניות הכנסה פיקטיבית לחשבוניות קנייה פיקטיבית.

227. עבירות אלה המיוחסות לנאשם הן עבירות התנהגותיות; מדובר בעבירות מרמה אשר נעברו "בכוונה" להתחמק ממס או לעזור לאדם אחר לעשות כן. נטען כי הנאשם סייע לחברת סיף מתכות לנהל פנקסי חשבונות כוזבים וכי פעל בכל מרמה, ערמה או תחבולה.

228. לעניין היסוד העובדתי, יש להוכיח כי הנאשם סייע להכנת פנקסי חשבונות או רשומות כוזבות אשר הנרשם בהם הוא שקר או אינו אמת מבחינת היקפו, משמעותו או סיווגו [נסיבה]. הרשומות הכוזבות המיוחסות הן ספרי הנהלת החשבונות של חברת סיף מתכות. חברת סיף מתכות כללה בספרי הנהלת החשבונות שלה את אותן חשבוניות מס פיקטיביות, ובכך למעשה התקיים היסוד העובדתי של 'הכנה או קיום'. ספרי הנהלת החשבונות הכוללים חשבוניות פיקטיביות אינם משקפים את המציאות החשבונאית האמתית ועל כן כוזבים הם [נסיבה].

229. עוד יש להוכיח כיסוד עובדתי כי הנאשם ביצע מעשה או מחדל המגלם מרמה, עורמה או תחבולה; מדובר בסעיף סל הכולל על מעשה או מחדל שיש בהם משום מרמה, עורמה או תחבולה במטרה להתחמק מתשלום מס, לרבות אלו הנכללים בסעיפים 220(1) עד (4).

מעשי הנאשם אשר עולים כדי מרמה ערמה או תחבולה הם הנפקת החשבוניות הפיקטיביות.

מעשים אלה אינם נכללים ברשתה של העבירה לפי סעיף 220(4) בפקודה מאחר וזו מתייחסת לניהול הספרים של האחר בנסיבותיו של האישום דנן ועל פי הנטען בכתב האישום - הנאשם סייע לסיף מתכות לנהל פנקסי חשבונות כוזבים מאחר והנפיק לה חשבוניות פיקטיביות. העבירה לפי סעיף 220(5) היא עצמאית בנסיבות העניין, ואיננה קשורה בספריה של סיף מתכות. לא יוחסה לנאשם עבירה בהתייחס לספרי הנהלת החשבונות שלו באשר לחשבוניות דנן, ואף אם לא כלל אותן בספריו - הרי שהתגבשה גם העבירה לפי סעיף 220(5) בפקודה לאור המעשה גופו. מדובר בערפול של מערכות חשבוניות שיש לה קיום עצמאי. כתב האישום לא מבאר האם החשבוניות הרלוונטיות נכללו בספריו של הנאשם, זאת אף שהדבר עולה מתוך הכרסוסות שהוצגו, ומתוך הסכמות הצדדים. בנסיבות אלה, ולבקשת המאשימה יש להרשיע את הנאשם בעבירה זו, מאחר ולא יורשע בעבירה לפי סעיף 220(4) הנוגעת לספרי הנהלת החשבונות שלו.

230. לעניין היסוד הנפשי, מדובר בעבירות התנהגותיות; יש להוכיח מודעות לטיב המעשה ולקיום החבות במס [הנסיבות], וכוונה להשיג את ההתחמקות ממס או הסיוע לאחר לעשות כן. אין בגרסתו של הנאשם הסבר אחר מניח את הדעת למעשיו בהנפקת חשבוניות פיקטיביות והעברתן לאחר על מנת שיכלול אותן בספרי הנהלת החשבונות של עסקו פרט למסקנה המתבקשת כי התכוון במעשיו לעזור לאחר להתחמק ממס וכן להתחמק מתשלום מס בעצמו.

לאור כלל האמור לעיל אני קובעת כי הנאשם הוציא לחברת סיף מתכות 229 חשבוניות מס בסך כולל של ₪ 58,945,893 אשר המע"מ בגינן הוא על סך ₪ 8,301,347.

אני מרשיעה את הנאשם ב- 229 עבירות של פעולה במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס שאותו אדם חייב בו - עבירות לפי סעיף 117(ב1) ביחד עם סעיפים 117(ב2)(2) ו- (3) בחוק מע"מ, 229 עבירות של סיוע לאחר לנהל פנקסי חשבונות כוזבים - עבירות לפי סעיף 220(4) בפקודת מס הכנסה ו- 229 עבירות של שימוש במרמה עורמה או תחבולה - עבירות לפי סעיף 220(5) בפקודת מס הכנסה.

4. האישום השלישי - ניכוי מס תשומות ללא מסמך

231. **באישום השלישי** נטען כי בתקופה שבין חודש מרץ 2012 ועד חודש אוקטובר 2012 הגיש הנאשם למנהל מכס ומע"מ 8 דוחות תקופתיים בהם כלל מס תשומות בסך של ₪ 5,963,592 [להלן: "**מס התשומות**"] מבלי שהיו לו לגביו מסמכים כאמור בסעיף 38 בחוק מע"מ.

232. נטען כי בעשותו כאמור ניכה הנאשם מס תשומות מבלי שיש לו לגביו מסמך כאמור בסעיף 38 בחוק מע"מ, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס. הנאשם מסר למנהל מכס ומע"מ דוחות תקופתיים הכוללים ידיעה כוזבת במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס. הנאשם ביצע את העבירות בנסיבות מחמירות, בהתחשב בסכומים הגבוהים, בהיקף העבירות ותכיפותן.

233. במסגרת סיכומי המאשימה ציין התובע כי בשל טעות קולמוס מיוחסות לנאשם באישום זה 8 עבירות; נטען כי סעיף האישום מייחס לנאשם עבירות שבוצעו במסגרת הגשת הדוחות התקופתיים לחודשים מרץ עד אוקטובר 2012 - זאת חלף העובדה שנספח ג' בכתב האישום כולל 9 דוחות, לחודשים פברואר עד אוקטובר 2012.

ההגנה לא התייחסה לעניין בסיכומיה ונראה לאור התנהלות ההליך - הן החקירות באזהרה של הנאשם, והן חקירותיו הנגדיות שהתייחסו לכלל הדוחות, ובין היתר לדוח התקופתי של פברואר 2012, כין אין מחלוקת שעל הנאשם להתגונן מפני 9 דוחות ולא מפני 8 בלבד.

ברי כי מדובר בטעות קולמוס, **לאור האמור אני מורה על תיקון כתב האישום כך שייחס לנאשם 9 עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך כדין.**

עדותו של רואה החשבון - מר גביש

234. **מר סער גביש** תיאר כי לא הגיש את הדוחות התקופתיים הרלוונטיים לרשויות מע"מ, אלא רק חתם עליהם לבקשת הנאשם, זאת מאחר והיו חסרות חשבוניות [ת/94 ש' 68-76, 74-75]. הוא ציין כי הגב' שטרנליכט ערכה את הנהלת החשבונות בעסקו של הנאשם [ת/94 ש' 81]. מר גביש ציין כי הוא התבקש על ידי הנאשם לשדר דוחות מקוונים לרשויות מע"מ, והוא ציין באזניו מספר פעמים כי חסרות חשבוניות קנייה של ברזל ודלק וביקש מהנאשם לסדר את הנהלת החשבונות שלו [ת/94 ש' 9, 2-91, ש' 68-71; ת/95 ש' 63-66]. מר גביש ציין כי מילא את הדוח בהתאם לנתונים אותם מסר לו הנאשם [ת/95 ש' 68-70].

בסופו של יום תיאר העד כי הפערים לא תוקנו והוא לא דיווח באופן מקוון אלא חתם על הדוחות שנערכו במשרדי הנאשם שלא על ידו. העד ציין באופן מפורש כי דרש בדוחות התקופתיים, לבקשת הנאשם, מס תשומות גבוה יותר מזה שהיה בפועל: **"כל הזמן הוא אמר שיש חשבוניות והוא יביא ולא היה לו כסף לשלם את הדוחות. הוא היה אומר לי תעשה שהדוח לתשלום יהיה חמש אלף וככה התאמת. פשוט לא היה לי כוח אליו. אני יודע שעשיתי טעות. אז היה לי פחד ממנו וכאשר נהיה לי גב של בדואי אחר באיזור אז יכלתי להתחיל להתנתק ממנו"** [ת/96 ש' 95-98].

העד תיאר מסכת איומים שנועדה להביא לכך שיחתום על הדוחות שלא נערכו על ידו [ת/94 ש' 72-76; ת/95 ש' 3].

235. כאמור לעיל, הודעותיו של העד הוגשו חלף חקירתו הראשית. במסגרת חקירתו הנגדית תיאר מר גביש את האיומים שספג לטענתו מהנאשם ומשפחתו, שנועדו להביא אותו לחתום על הדוחות התקופתיים [פרוט 11.4.2018 עמ' 34 ש' 19 עד עמ' 35 ש' 5; פרוט 11.4.2018 עמ' 37 ש' 7-18]. בחקירה חוזרת תיאר כי דוח ינואר 2012 היה מאוזן, היו בעניינו מספיק אסמכתאות, והוא הגיש אותו באופן מקוון [פרוט 11.4.2018 עמ' 38 ש' 4-6] ולמעשה בתקופת האיומים בה חתם על דוחות תקופתיים, הוא חתם על הדוחות מבלי שראה נתונים או חומר חשבוני [פרוט

11.4.2018 עמ' 38 ש' 7-8]. העד לא נשאל על אמירתו כי הנאשם ביקש להתאים את הדוחות התקופתיים בהתאם לסכום אותו ביקש לשלם, ומכאן יש להסיק כי אמירתו זו אינה במחלוקת.
לאור האמור אני קובעת כי מרבית התאים את סכום מס התשומות לבקשתו המפורשת של הנאשם, הוא חתם על הדוחות התקופתיים מבלי שראה נתונים או חומר חשבונאי.

ביקורת חשבונות

236. מבקר החשבונות במע"מ בארבע שנים מרענן דנוך [ע.ת. 17] העיד על הדוח שערך במסגרתו השווה בין התשומות שנדרשו בדוחות לאלה שהיו בפועל והוא חקר את הנאשם יחד עם חוקרת נוספת [ת/15]. העד מסר כי במסגרת הביקורת, השווה בין הדיווח לספרי הנהלת החשבונות, לראות שכלל החשבונות שניתן היה לדרוש בגין תשומות קיימות בחומר החשבונאי [פרוט' מתומלל 25.2.2019 עמ' 62 ש' 11-17]. הסביר כיצד ביצע את ההשוואה בין כרטסת מע"מ תשומות לדוחות התקופתיים [פרוט' מתומלל 25.2.2019 עמ' 63-68]. העד תיאר כי הדיווח למע"מ נעשה כל חודש והוא אמור להיות מותאם לספרי הנהלת החשבונות. מר דנוך ציין כי במקרה דנוך, **"המחלוקת זה שאין מספיק חשבונות בשביל לדרוש"** [פרוט' מתומלל 25.2.2019 עמ' 70 ש' 6]. העד אישר כי צורת הבדיקה סטנדרטית, תקינה ולא נפל בה פגם.

237. במסגרת סיכומי ההגנה נטען כי הכרטסת עליה הסתמך מר דנוך בהשוואת התשומות היא כרטסת חלקית.

ראשית יצוין כי ההגנה לא הציגה כל חשבונות מס אשר נעדרה מכרטסת מע"מ תשומות של התקופה הרלוונטית. ההגנה לא הפנתה לחומר ראיות או להנהלת החשבונות של הנאשם מהם עולה טעות בפירוט כרטסת מע"מ תשומות, ולמעשה כל שהעלתה היא טענה בעלמא ולפיה **"ואם חוקרי המאשימה היו בודקים את חומר הנהלת החשבונות פיזית ומשווים אותו לסך הכל תשומות שנדרשו בדוחות התקופתיים נשוא סעיף האישום השלישי לכתב האישום היו מגיעים למסקנה שישנה התאמה בין הנדרש בדוחות התקופתיים לבין חשבונות התשומות שקיימות פיזית בחומר הנהלת חשבונות"**. החוקרים לא הגיעו למסקנה זו וההגנה לא נתנה כלים בידי בית המשפט כדי להגיע למסקנה אחרת. גם התרשמותי מתוך חומר הנהלת החשבונות הרלוונטי היא כי החוקרים ערכו ביקורת אחראית ורצינית.

לאור כלל האמור אני קובעת כי בדוחות התקופתיים לחודשים פברואר, מרץ, אפריל, מאי, יוני, יולי, אוגוסט, ספטמבר ואוקטובר לשנת 2012 נדרש לבקשת הנאשם מס תשומות גבוה מזה שהיה בפועל. הנאשם בדוחותיו התקופתיים למע"מ [ת/46ב'] דיווח על סכום מס תשומות מסויים, אותו ניכה. מכרטסת מע"מ תשומות עולה כי לא קיימות חשבונות בסכום הכולל הנדרש [ת/78], ולמעשה נדרש סכום מס התשומות ביתר.

238. להלן טבלה המפרטת את סכום התשומות שניתן היה לדרוש בדוחות התקופתיים, את סכום התשומות שקוזזו ואת הפער ביניהם:

דוח תקופתי	סך מע"מ התשומות שניתן היה לקזז על סמך המסמכים [כרטסת מע"מ תשומות של העוסק המורשה ת/78]	סך מע"מ התשומות שקוזז בדוח [הדוחות התקופתיים שהוגשו למע"מ ת/46ב']	הפער
פברואר 2012	860,565 ₪ [מכרטסת מע"מ תשומות עולה כי הסכום שניתן היה לדרוש בתקופה זו הוא 727,399 ₪. עם זאת, כפי שציין התובע בסיכומי המאשימה, בשל טעות נטען בנספח ג' כי הסכום גבוה יותר והנאשם גם נשאל על סכום זה בחקירתו (ת/15). הדבר הוא לטובת הנאשם, ולכן לעניין המחדל יחשב הסכום המצויין בכתב האישום]	1,397,478 ₪	536,913 ₪
מרץ 2012	372,781 ₪	1,283,253 ₪	910,472 ₪
אפריל 2012	493,461 ₪	1,232,872 ₪	739,411 ₪
מאי 2012	759,386 ₪	1,349,197 ₪	589,811 ₪
יוני 2012	844,920 ₪	1,185,548 ₪	340,628 ₪
יולי 2012	398,537 ₪	1,332,521 ₪	933,984 ₪
אוגוסט 2012	632,261 ₪	1,558,817 ₪	926,556 ₪
ספטמבר 2012	658,516 ₪	929,510 ₪	270,994 ₪
אוקטובר 2012	923,079 ₪	1,637,902 ₪	714,823 ₪
סה"כ	5,943,506 ₪	11,907,098 ₪	5,963,592 ₪

לאור האמור, אני קובעת כי הנאשם קיזז בדיווחיו התקופתיים מס תשומות בסך 5,963,592 ₪ מבלי שהיו בידיו מסמכים כאמור בחוק.

גרסת הנאשם ומודעותו

239. לטענת הנאשם בחקירתו באזהרה, הוא הזין כנדרש במחשב את כלל חומר הנהלת החשבונות. כאשר נשאל על הפער של מיליוני שקלים בין הדיווחים התקופתיים לבין המסמכים הקיימים בספרי הנהלת החשבונות סירב לשתף פעולה וענה: "תשאל את העורך דין שלי כרמל שאל אותה" [ת/5 ש' 11-15, 34-35]. לטענת הנאשם מר גביש הוא היחיד שמילא את הסכומים בדוחות התקופתיים [מדובר בדוחות התקופתיים של חודש ינואר 2011 ועד אוקטובר 2012; ת/5 ש' 63-66]. הנאשם אישר כי כלל החומר החשבונאי נכתב בכרטסות הנהלת החשבונות וכי אין בנמצא מסמכים שלא נכנסו לכרטסות:

"ש: האם אתה או מישהו מטעמך רשם את כל הדיווחים בדוח מע"מ?"

עמוד 61

ת: תשאל אתה עורך דין אני אענה לך אצל העורך דין
ש: האם כל דיווחי התשומות כלומר ההוצאות שמופיעים בדוחות מבוססים על מסמכים?
ת: תשאל את העורך דין אני אענה לך בבית המשפט
ש: מי שילם את דוחות המע"מ שהצגנו בפניך מתאריך ינואר 2011 עד אוקטובר 2012

ת: תשאל את העורך דין
ש: האם הרואה חשבון רשם את הדוחות על דעת עצמו
ת: אין דבר כזה הוא רשם לפי מה שאני קניתי ומה שהרווחתי.
ש: יכול להיות שאתה אמרת לו לרשום בדוחות מע"מ יותר ממה שצריך להיות על פי הדוחות של מנהלת החשבונות
ת: אין דבר כזה. מה שאני קונה ומוכר זה מה שאני אומר לו לרשום בדוח מע"מ
ש: האם אתה דואג להעביר למנהל החשבונות את כל המסמכים
ת: בטח אני מעביר את כל המסמכים למשרד
ש: האם יש מצב שיש עוד שאנחנו לא יודעים מהם
ת: כל מה שיש רשום במחשב
ש: האם יש עוד מקום עם מסמכים
ת: לא

ש: בחקירה של מנהלת החשבונות/פקידה אלה שטרנכל [צ.ל. "שטרנליכט", ש.ח.], היא אומרת שהיא מוציאה דוח מאזן כל חודש לצורך מע"מ מוסרת לך והרואה חשבון רושם בדוחות מע"מ על פי הוראה שלך יותר ממה שרשום בכרטיס מע"מ, תגובתך
ת: רשום במחשב מה שהרווחתי אני משלם מה שהפסדתי לא משלם".

[ת/5 ש' 77 עד 97; הדגשים אינם במקור, ש.ח.].

240. בחקירה אחרת באזהרה סירב הנאשם לענות על השאלות בנושא, סירב לחתום על המסמכים שהוצגו בפניו - הכל בטענה כי כבר נחקר בנושא ואם יש בעיה "נבדוק את זה בבית משפט" [ת/15 ש' 23-37].

241. בעדותו בבית המשפט אישר הנאשם למעשה כי אכן במסגרת דיווחיו נדרשו תשומות ביתר, אך טען כי מר גביש עשה את הדבר על דעת עצמו, לטענתו מדובר ברמאי אשר סיבך אותו [פרוט' 24.2.2019 עמ' 90 ש' 8-13; פרוט' מתומלל מיום 25.2.2019 עמ' 11 ש' 23-31]. מר גביש לא נחקר בעניין במסגרת עדותו בבית המשפט, והדבר נזקף לחובת הנאשם. עוד במסגרת חקירתו הנגדית אישר הנאשם למעשה כי ידע על מעשיו של מר גביש: "ידעתי יש משחק בדוחות פה" [פרוט' מתומלל מיום 25.2.2019 עמ' 12 ש' 13-14]. הנאשם לא הסביר מה התמריץ של מר גביש לשנות את הדוחות כך שהנאשם עצמו הוא שישלם מס מופחת, והכל שלא בידיעת הנאשם.

כאן יש לציין כי טענת הנאשם דנן סותרת את סיכומי ההגנה ולפיהם ישנו חומר חשבוני שלא נכלל בדוחות אך מצוי בספרים כאמור לעיל.

לאור האמור, אני קובעת כי הנאשם היה מודע לעובדה כי במסגרת דיווחיו התקופתיים קיזז מס תשומות ביתר.

דין נורמטיבי

242. סעיפים 117(ב)(1) ו- 117(ב)(5) בחוק מע"מ קובע כדלהלן:

"עשה אדם מעשה מן המפורטים להלן במטרה להתחמק או להשתמש מתשלום מס, דינו - מאסר 5 שנים או כפל הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (בסעיף זה - חוק העונשין):
(1) מסר ידיעה כוזבת או מסר דו"ח או מסמך אחר הכוללים ידיעה כאמור;
...

(5) ניכה מס תשומות בלי שיש לו לגביו מסמך כאמור בסעיף 38."

סעיף 117(ב2) בחוק מע"מ קובע באילו נסיבות תתבצע עבירה לפי סעיף 117(ב) בחוק מע"מ בנסיבות מחמירות, במקרה דנן הנסיבות הרלוונטיות הן כי "**(3) העברין, במעשיו, הביא להתחמקות או להשתמטות מתשלום מס, בסכום העולה על כפל הסכום הקבוע כקנס בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין**". בהתקיימן של נסיבות מחמירות "**דינו של העושה - מאסר 7 שנים או קנס פי 5 מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין**".

243. מדובר בעבירה התנהגותית, אשר, כאמור לעיל, קבעתי כי התקיים היסוד העובדתי שלה [ונראה כי אין על כך מחלוקת אמיתית].

היסוד הנפשי הנדרש הוא מודעות לרכיבי העבירה [המעשה והנסיבה] וכן יסוד נפשי מיוחד של "**במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס**". לא נדרשתי לשאלת החלת הלכת הצפיות במקרה דנן. מצאתי כי התקיים יסוד המטרה.

244. ניכוי מס תשומות ללא כל מסמך, מקים חזקה לפיה הדבר נעשה לשם הקטנת סכום המע"מ ומתוך כוונה להתחמק מתשלום מס, אלא אם הוכח אחרת [ר' ע"פ נסים גלם המוזכר לעיל]. אין בדבריו של הנאשם הסבר אשר יש בו לעורר ספק סביר בדבר התקיימותו של יסוד המטרה. להפך, ממעשיו של הנאשם עולה רצון מפורש להקטין את סכום התשומות החייב בתשלום בדוחות התקופתיים. הנאשם ניכה מס תשומות ללא כל מסמך שהוא. לאור השיטתיות והפער המשמעותי בין סכום מס התשומות שנדרש בפועל לזה שניתן היה לדרוש, לא יכולה להיות מחלוקת אמיתית כי המטרה היא הקטנת החבות במס.

גם גרסת הנאשם לפיה היה מודע ל"משחק בדוחות" של רואה החשבון מר גביש, פועלת לחובתו לעניין היסוד הנפשי ויסוד המטרה.

לאור האמור, אני מרשיעה את הנאשם ב- 9 עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך כחוק ו- 9 עבירות של מסירת דוח הכולל ידיעה כוזבת; הכל במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס.

5. האישום הרביעי - הגשת דוחות תקופתיים באיחור

245. **באישום הרביעי** נטען כי מתוקף היותו "עוסק מורשה" חייב היה הנאשם להגיש דוחות תקופתיים ולשלם את המס הנובע מהם במועד ובדרך שנקבעו בחוק ובתקנות מס הכנסה, התשל"ו-1976 [להלן: "**התקנות**"].

246. נטען כי הנאשם במועד לא הגיש במועד, כנדרש על פי החוק והתקנות, את הדוחות התקופתיים כמפורט להלן: **18 דוחות הוגשו באיחור:** 11.2012, 2.2013, 6.2013, 9.2013, 10.2013, 4.2014, 5.2014, 8.2014, 10.2014, 11.2014, 12.2014, 1.2015, 2.2015, 3.2015, 4.2015, 5.2015, 6.2015, 7.2015. **5 דוחות טרם הוגשו** [במועד הגשת כתב האישום]: 8.2015 ועד 12.2015.

במעשיו אלו הפר הנאשם את החובה להגיש במועד את הדוחות התקופתיים.

בסיכומי חזר בו התובע מהעבירות לגבי הדוחות של החודשים אוקטובר עד דצמבר 2015, ובנסיבות אלה, מיוחסות לנאשם 20 עבירות ולא 23 עבירות של אי הגשת דוח במועד כאמור כפי שנטען בתחילה בכתב האישום.

247. אין מחלוקת כי 9 דוחות הוגשו באיחור, או טרם הוגשו עד מועד הגשת כתב האישום המקורי [דוחות התקופתיים לחודשים: 1.2015, 2.2015, 3.2015, 4.2015, 5.2015, 6.2015, 7.2015, 8.2015, 9.2015], וכך אני קובעת.

בסיכומי ההגנה נטען כי הדוחות התקופתיים לחודשים: 11.2012, 2.2013, 6.2013, 9.2013, 10.2013 הוגשו על ידי רואה חשבון מר ולאא זריק [ע.ת. 29] ויש לזכות את הנאשם מהמיוחס לו בעניינם.

248. מעדותו של מר זריק עולה כי לא הגיש את הדוחות התקופתיים האמורים. מר זריק העיד כי במשרדו לא ערכו את הנהלת החשבונות של הנאשם, ההתנהלות השוטפת וכדומה פרט להכנת דוח שנתי [פרוט 11.4.2018 עמ' 15 ש' 20-17]. עוד ציין כי משרדו הכין את דוחותיו האישיים של הנאשם לשנת 2011, ובשנת 2013 הכין את משכורות המשרד ושירד באופן מקוון את דוחות מע"מ [פרוט 11.4.2018 עמ' 14 ש' 14-26]. בחקירה נגדית חידד מר זריק כי הוא אינו זוכר אם טיפל בדוח השנתי של 2012 אך של 2013 בוודאות לא [פרוט 11.4.2018 עמ' 16 ש' 4-2]. מובן מאליו כי העובדה כי הדוחות שודרו באופן מקוון אין משמעה כי השידור נעשה במועד בדין להגשתם.

249. כעולה מת/46, תע"צ אודות דוחות מע"מ תשומות שהוגשו בעניינו של הנאשם עד מועד הגשת כתב האישום, הדוחות האמורים הוגשו בתאריכים הבאים:

דוח לתקופה	המועד החוקי להגשת הדוח [סעיף 67(ב) בחוק מע"מ]	המועד בו הוגש הדוח
11.2012	15.12.2012	24.4.2013 [המוצג מצוי כנספח לת/90]
2.2013	15.3.2013	21.4.2013
6.2013	15.7.2013	16.9.2013
9.2013	15.10.1013	26.11.2013
10.2013	15.11.2013	XXXX.13.1
		מהחותמת לא ניתן להבחין מהי שנת הגשת הדוח. ברי כי מדובר בדוח שלא הוגש במועד לאור שהחותמת מציינת את חודש ינואר.
4.2014	15.5.2014	22.7.2014
5.2014	15.6.2014	22.7.2014

חותמת לא ברורה	15.9.2014	8.2014
25.1.2015	15.11.2014	10.2014
25.1.2015	15.12.2014	11.2014
28.1.2015	15.1.2015	12.2014
7.7.2015	15.2.2015	1.2015
7.7.2015	15.3.2015	2.2015
13.8.2015	15.4.2015	3.2015
26.8.2015	15.5.2015	4.2015
26.8.2015	15.6.2015	5.2015
29.10.2015	15.7.2015	6.2015
29.10.2015	15.8.2015	7.2015

באשר לדוחות של החודשים אוגוסט וספטמבר 2015 - שני אלה הוגשו ביום 26.9.2018 [היינו לאחר הגשת כתב האישום] - זאת על פי ראיות ההגנה [נ/5].

לאור האמור אני קובעת כי הדוחות התקופתיים של 10.2013, 9.2013, 6.2013, 2.2013, 11.2012, 12.2014, 11.2014, 10.2014, 5.2014, 4.2014, 5.2015, 4.2015, 3.2015, 2.2015, 1.2015, 8.2015, 7.2015, 6.2015, 9.2015 הוגשו באיחור. מאחר והחותמת על הדוח התקופתי של חודש 8.2014 איננה ברורה ולא ניתן ללמוד מתי הוגש אותו דוח - אני מורה על זיכוי של הנאשם מהמיוחס לו לעניין דוח זה.

גרסת הנאשם ומודעותו

250. במסגרת **חקירותיו באזהרה** טען הנאשם **"אני משלם לכם גם את השוברים הכל בזמן..."** [ת/9 דף 2 ש' 23]. מנגד אישר כי הגיש באיחור דוחות; כאשר נשאל מדוע טרם הגיש את הדוח התקופתי לחודש נובמבר 2012 טען כי החומר החשבונאי נלקח במסגרת החקירה. החוקרים עימתו אותו עם הטענה כי יכול היה לבוא לבקש את החומר והנאשם ענה כי: **"באתי לנאור העלה אותי ליהודה ואחרי זה הפנו אותי לעוד מישהו, הלכתי כמה פעמים שמה ונמאס לי ללכת יוצר ולא הגשתי"** [ת/5 ש' 98-102].

251. **הגב' שטרנליכט** העידה בחקירתה באזהרה כי הדוחות התקופתיים, ככלל, היו מוגשים באיחור [ת/91 דף 4 ש' 26-21]. אמירה זו אישרה בחקירתה הנגדית בבית המשפט וטענה כי הדוחות התקופתיים לא היו מוגשים במועד מאחר והנאשם היה מעביר את החשבונות באיחור [פרוט' 11.4.2018 עמ' 27 ש' 22-25]. לאור האמור, וגם לאור מספר הדוחות המשמעותי שהגיש הנאשם באיחור, ברי כי טענת הנאשם כי הדוחות הוגשו במועד איננה נכונה.

252. כאילו לא די בכלל האמור לעיל ובהתרשמותי מעדותו של הנאשם באופן כללי, הנאשם הוסיף גרסאות נוספות גם בעניין הנדון.

253. הנאשם טען כי לא הגיש דוחות מאחר והדבר לוקח לו הרבה זמן, הוא אף ציין כי הוא מודע שהתוצאה של הגשת הדוח באיחור היא קנס [ת/10 דף 6 ש' 10-1]:.

"שאלה: מדוע לא הגשת דוח מע"מ 12/13?"

תשובה: אני יודע מקבל קנס, יש אנשים לא משלמים . . .

לאחר הפסקת אוכל

שאלה: מדוע לא הגשת דוחות למע"מ?"

תשובה: חודשים 10-11-12/13 אני עובד במחשב על הניירת זה לוקח לי הרבה זמן והיה לי קצת בעיות, אני יודע צודק עובד על החומר."

בחקירה אחרת, כנגד הטענה כי הוא מגיש דוחות באיחור טען הנאשם "אני רוצה לבדוק את זה ואני אניגד לך. אולי הייתי בבית סוהר אולי הייתי חולה אולי לקחתי את הילדים לצריפין סורוקה. אני אבדוק את זה" [ת/15 ש' 22-19].

254. ממוצגי התביעה עולה כי ביום 30.4.2014 הגיע הנאשם למשרדי מכס ומע"מ, ביקש לצלם חומר שנתפס ולקבל את המחשב הנייד - והדבר אושר לו [ת/29]. הנאשם הגיע למשרדי מכס ומע"מ שוב ביום 11.11.2014 יחד עם הגב' שטרליניכט, זאת לשם צילום חומר הנהלת החשבונות [ת/33].

255. **בחקירה ראשית** בבית המשפט טען הנאשם כי הדוחות הוגשו באיחור מאחר וחומר הנהלת החשבונות נתפס במסגרת החקירה, הוא טען כי "טורטר" במסגרת בקשתו את החוקרים לצלם את החומר אשר בסופו של יום צולם במלואו [פרוט' 24.2.2019 עמ' 84 ש' 11-3]:

"ב2013 לקחו לי את החומר, פעם אומר לי המדפסת התקלקלה, פעם אומר לי אין נייר, פעם אומר לי לא פנויים אלייך היום יש חקירות, טרטרו אותי שבועיים, פניתי לכרמלה מזוז, ביקשתי ממנה בקשה שיתייחסו לי לכל דבר. הביאו לי 6 קלסרים וכמעט 50 קלסר שאני משלם כסף הבאתי פקידה לצלם חומר, הם אומרים לי היום זה לא הזמן של הצילום תבוא ביום אחר, הלכתי קניתי קרטונים של נייר על חשבוני, שמתי מעל 10 קרטונים ברשות המיסים. אמרתי להם אני רוצה להבין את עצמי אם אני עובד נכון או לא עובד נכון, צילמתי את כל החומר, התחלתי לעבוד על החומר מה שהיו לי אז של וואללה להביא ממנו חומר, זה עובד של ראג'י מהנהלת חשבונות."

מנגד, בהמשך חקירתו הראשית חזר בו וטען כי עד היום לא צילם את מלוא חומר הראיות [פרוט' 24.2.3019 עמ' 91 ש' 18-8]:

"לקחו לי את הקלסרים, התעללו בי כמעט שנה ומשהו. התחלתי ילד קטן הגעתי כל יום לצלם חומר. רשות המיסים מתעללת בן אדם כזה כל פעם אני מגיע שהתעסקתי והרוויחו מיליונים ואין אמינות שאני בא לצלם חומר בשביל להראות להם שיש צדק אומרים לי היום אנחנו לא פנויים, דיברתי עם משה דדון דיברתי עם יורם, דיברתי עם עו"ד, דיברתי עם חוקרים משה דדון והקבוצה שלו, כל יום אני מתקשר ומציק להם כדי שיעזרו לי לצלם חומר בתיק. נשאר לי עוד 15 קלסרים עד היום לא צילמתי אותם, התובעת לא פה העו"ד לא פה, כמה שנים עכשיו? 6 שנים בשביל לצלם את החומר. נשאר לי 15 קלסרים עדיין לא צילמתי אותם אני לא יודע מה יש בהם. הדוחות אני הגשת את כולם, היום הגשתי את הדוח השנתי, נשאר לי הצהרת הון שהיום

דיווחו לי עליו. אחרי 4 שנים שאני הגשתי עכשיו את הדוחות הם אמרו לי כל הכבוד.
ברשות המיסים סימנו לי את המספרים מה שמגיע לי. קוד של 7.8 קוד 8.5 2013".

256. על אף האמור, **בחקירתו הנגדית** אישר הנאשם למעשה כי צילם את חומר הנהלת החשבונות במלואו. הנאשם תיאר כי הוזמן על ידי החוקרים לצלם את החומר [פרוט' מתומלל 24.2.2019 עמ' 47 ש' 24-28], אך טען שהגיע מספר פעמים לצלם את חומר הנהלת החשבונות ונמסר לו כי הם "**לא פנויים**". הוא הדגיש כי יכול להביא לעדות את החוקרים שאמרו כן, ביניהם משה דדון [פרוט' מתומלל מיום 25.2.2019 עמ' 14 ש' 20-25]. מיותר לציין כי מר דדון לא נחקר בנושא. בהמשך אישר באופן מפורש את צילום חומר הראיות [פרוט' מתומלל 25.2.2019 עמ' 15 ש' 6-26]:

"עורך דין עידן ארד: אז אתה חוזר בך מכל מה שאמרת אתמול בחקירה הראשית בקשר לנושא הזה? שלא אפשרו לו לצלם חומרי חקירה?
היימן אלטורי: אני ביקשתי מבית המשפט וכתוב שמה...
עורך דין עידן ארד: אז אתה חוזר בך?
היימן אלטורי: שדרך בית משפט קיבלתי את החומר. אז לא קיבלתי.
עורך דין עידן ארד: אז אתה חוזר בך ממה שאמרת?
כבוד השופטת שרה חביב: אתה קיבלת את החומר ממע"מ וצילמת אותו שם?
היימן אלטורי: כן, ורק אני באישור של מע"מ...
כבוד השופטת שרה חביב: (לא ברור) עורך דין ארבל צילמה (לא ברור)
היימן אלטורי: העורך דין ביקש לצלם את כל החומר...
עורך דין עידן ארד: לא, זה הרבה לפני עורכת דין ארבל, זה עוד התקופה של עורכת דין כרמל מזוז.
היימן אלטורי: בסדר, צילמנו ב...
עורך דין עידן ארד: זה בתקופת 3 וחצי של החקירות.
היימן אלטורי: צילמנו.
עורך דין עידן ארד: היה גם עורך דין אלי גבאי. היו הרבה עורכי דין (...)
היימן אלטורי: בסדר, עורך דין גבאי לא התאים לי אתו לעבוד ו...
כבוד השופטת שרה חביב: אתה לא חייב לעבוד אתם זה בסדר, הוא רק אומר שהיו עורכי דין אחרים שצילמו את החומר.
היימן אלטורי: כן.
עורך דין עידן ארד: היו רבים".

לאור האמור אני קובעת כי הנאשם בחר במודע, כדרך פעולה, להגיש את דוחותיו התקופתיים למנהל מכס ומע"מ באיחור. לא נמנעה ממנו כל גישה לחומר הראיות מחוקריו. ודוק: סמכות המאשימה להגיש כתב אישום בגין עבירות של הגשת דוחות באיחור מתעוררת גם אם המחדל הוסר בסופו של יום.

257. כאן יש לציין כי מובן מאליו שייתכן והיה מקום לאיחור מסויים בהגשת הדוחות הרלוונטיים, אך לא כל הדוחות שהוגשו באיחור רלוונטיים לתפיסת חומר הנהלת החשבונות של הנאשם על ידי הרשות החוקרת. כך למשל באפריל 2013 הוגש דוח נובמבר 2012. ברי כי מאותו הרגע החומר החשבונאי של שנת 2012 היה בידי הנאשם וזה שהוא מאוחר לאפריל 2013 עוד לא נוצר. מדוע אם כן הנאשם הגיש באיחור גם דוחות אחרים? בין נובמבר 2012 ופברואר או מרץ 2013 [כיצד זה לא הגיש את כלל הדוחות הרלוונטיים באפריל 2013?], וכיצד זה החומרים שנוצרו לאחר אפריל 2013 לא מצאו דרכם לדיווח במועד?

נראה כי התשובה טמונה בהתנהלות החשבונאית של הנאשם עליה העידה הגב' שטרנליכט: "**נגיד מה שרשום**

בדוחות מע"מ בסוף חודש יוצא סכום מסוים וזה סכום גדול מדי, נניח 100,000 ש"ח, הוא אומר סכום נמוך יותר לרשום בשובר. ואח"כ אחרי שהוא משנה את הסכום הוא מביא חשבונית הוצאה שתסדר שסכום המע"מ יהיה תואם למה שהוא רצה לרשום. לרוב דוחות המע"מ מוגשים באיחור והסכומים מוקטנים מאוד, מ-100,000 יכול לרדת אפילו עד 10,000 ש"ח " [ת/91 דף 4 ש' 21-26]

דין נורמטיבי

258. סעיף 117(א)(6) בחוק מע"מ קובע כדלהלן:

"מי שהפר כמפורט הוראה מהוראות חוק זה או התקנות על פיו, דינו - מאסר שנה:
(6) לא הגיש במועד דו"ח שיש להגישו לפי חוק זה או תקנות לפיו, לרבות דו"ח שהוא חייב להגישו על-פי דרישת המנהל".

259. מדובר בעבירה התנהגותית אשר היסוד הנפשי הדרוש לגיבושה הוא מודעות בלבד [השוו רע"פ 1875/98 אורן בנגב - מתכות בע"מ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(4) 529 (2000)]. לעיל נקבע כי הנאשם היה מודע למעשה ולקיום הנסיבה.

לאור כלל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם מעבירה של אי הגשת דוח במועד בגין הדוח התקופתי 8.2014, ומרשיעה את הנאשם ב- 19 עבירות של אי הגשת דוח תקופתי במועד - עבירה לפי סעיף 117(א)(6) בחוק מע"מ. מדובר בדוחות התקופתיים של 11.2012, 2.2013, 6.2013, 9.2013, 10.2013, 4.2014, 5.2014, 10.2014, 11.2014, 12.2014, 1.2015, 2.2015, 3.2015, 4.2015, 5.2015, 6.2015, 7.2015, 8.2015, 9.2015.

6. האישום החמישי - אי הגשת דו"ח על הכנסות והצהרת הון

260. באישום החמישי נטען כי הנאשם חייב היה להגיש לפקיד השומה דוח על הכנסותיו לתקופה הרלוונטית לכתב האישום, על פי הוראות סעיפים 131 ו- 132 בפקודת מס הכנסה, וזאת על הונו ונכסיו ליום 31.12.2014, בעקבות דרישה שנשלחה אליו על ידי פקיד השומה מתוקף סמכותו לפי סעיף 135(1) בפקודת מס הכנסה.

261. נטען כי הגשת דוחות במועד ובאופן שוטף מאפשרת לפקיד השומה לשום שומת אמת ולבחון את חבות המס של הנישומים. הנאשם, ללא סיבה מספקת, לא הגיש במועד לפקיד השומה את הדוח על הכנסותיו לשנת המס 2014 ואת הצהרת ההון שלו לשנה זו.

אין מחלוקת כי הנאשם לא הגיש במועד את הדוח על הכנסותיו לשנת המס 2014 וכן את הצהרת ההון [ת/82], וכך אני קובעת.

262. ההגנה טענה כי הדוח אודות הכנסותיו של הנאשם לשנת 2014 וכן הצהרת ההון לשנה זו הוגשו זה מכבר, ועל כן יש לזכותו מעבירה זו.

כבר כאן יש לציין כי סעיף העבירה מדבר על אי הגשה במועד ולא אי הגשה כלל. הגשת דוח באיחור איננה הגנה מפני אחריות פלילית אלא מהווה הסרת מחדל שיכול ויהיה לה משקל לעניין העונש - הכל בהתאם לנסיבות הספציפיות.

263. הדוח השנתי בדבר הכנסותיו של הנאשם לשנת המס 2014 הוגש רק ביום 24.2.2019 [נ/א]. הצהרת ההון לא הוגשה עד מועד כתיבת סיכומי התביעה [ר' הצהרת התובע בסיכומי המאשימה עמ' 79], על אף טענתו של הנאשם בבית המשפט בחקירתו הראשית כי **"נשאר לי הצהרת הון שהיום דיווחו לי עליו"** [ר' פרוטוקול הדיון מיום 24.2.2019 עמ' 91 ש' 16]. ב"כ הנאשם לא ציין בסיכומי ההגנה מתי הוגשה לטענתו הצהרת ההון.

גרסת הנאשם ומודעתו לנסיבות

264. בסיכומי ההגנה נטען כי הדוח והצהרת ההון לא הוגשו במועד מאחר וחומר החקירה נתפס על ידי המאשימה. מנגד, בחקירתו באזהרה כאשר הנאשם נשאל מדוע לא הגיש את הדוח השנתי לשנת 2014, ענה **"... אני הגשתי דוח שנתי 2014 שלמה חיון בהנהלה אצל פרידה בקומה 4 והדוח חזר ולא התקבל" אני אגיש אותו עוד הפעם** [ת/ש' 39-47]. עוד טען הנאשם כי בחנו את הדוח מספר אנשים, והוא אינו יודע מדוע לא התקבל [ת/ש' 48-52]. לעניין הצהרת ההון טען תחילה כי טרם הגיש אותה מאחר ובשל החקירה מסמכים רבים נותרו אצל החוקרים [ת/ש' 53-58]. כאשר נשאל האם פנה בבקשה לראות את החומר החשבוני ענה: **"באתי פעם או פעמיים לקומה 2 וצילמתי מה שאני רוצה שני קלסרים היה בלבול בחשבון וצילמתי את זה. אחרי זה לא חזרתי שמה והייתה מדפסת מקולקלת"** [ת/ש' 62-63], אך בהמשך חזר בו **"לא אמרו לי לא לבוא, אני לא בקשתי לבוא. אני אגיש את הצהרת ההון ואת הדוח השנתי לשנת 2014 תוך חודש מהיום"** [ת/ש' 65-66].

265. הנאשם טען כאמור בבית המשפט כי כלל החומר הראייתי היה בידי היחידה החוקרת, דבר שהוביל לאי הגשת דוח שנתי והצהרת הון. עם זאת, כפי שנקבע באישום הרביעי, בסופו של דבר חזר בו הנאשם מהטענה כי נמנעה ממנו על ידי החוקרים האפשרות לבוא ולצלם את החומר החשבוני. כאמור לעיל, ביום 30.4.2014 הגיע הנאשם למשרדי מכס ומע"מ, ביקש לצלם חומר שנתפס ולקבל את המחשב הנייד - והדבר אושר לו [ת/ש' 29]. הנאשם אף הגיע למשרדי מכס ומע"מ שוב ביום 11.11.2014, יחד עם הגב' שטרלינכט, וזאת לשם צילום חומר הנהלת החשבונות [ת/ש' 33].

טענתו של הנאשם כי לא יכול היה להגיש את הדוח השנתי ואת הצהרת ההון בוודאי לא יכולה לעמוד עוד עם הגשת כתב האישום אשר כידוע לאחריו מועבר החומר החשבוני שנתפס במסגרת החקירה לידי סנגוריו של נאשם כחומר חקירה. כתב האישום המקורי הוגש ביום 28.12.2016.

266. מבחן ה"סיבה מספקת" הוא מבחן אובייקטיבי הבוחן את הנישום הסביר [ע"א 2334/90 שרתי גרר אזור

בע"מ נ' פקיד שומה תל-אביב 3, פ"ד מט(1) 608 (1990). לאור האמור לא יכולה לעמוד לנאשם הגנה בטענה כי חומר הנהלת החשבונות לא היה בידיו; ברי כי ניתנה לו היכולת לצלם את חומר הראיות שבידי היחידה החוקרת והוא אף עשה כן. כאמור לעיל לענין האישום הרביעי, בשום שלב לא נמנעה מהנאשם היכולת להגיע ולצלם את חומר הנהלת החשבונות. בנסיבות הענין לא עומדת לנאשם הטענה כי בשל "**סיבה מספקת**" עבר את העבירות הנדונות. **וכך אני קובעת.**

לאור האמור לעיל אני קובעת כי הנאשם היה מודע לאי הגשת הדוח האישי והצהרת ההון לשנת המס 2014 ולא הייתה לו סיבה מספקת שלא להגישם.

דין נורמטיבי

267. סעיף 216(4) בפקודת מס הכנסה קובע כדלהלן:

**"אדם אשר בלי סיבה מספקת עבר אחת העבירות המנויות להלן, דינו - מאסר שנה או קנס כאמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, או שני העונשים כאחד:
(4) לא הגיש במועדו דין וחשבון לפי הסעיפים 132 או 133".**

סעיף 222(א) קובע כי "מי שהואשם בעבירה לפי סעיף 216(4) עליו הראיה שאין הוא חייב במסירת דו"ח".

268. מדובר בעבירות **התנהגותיות** שהיסוד הנפשי הנדרש לגיבושן הוא מסוג מודעות [ר' ע"פ **אוהב ציון** הנזכר לעיל].

269. לענין סעיף זה קבע בית המשפט העליון כי "**לשם הרשעה בסעיף 216(4) לפקודה די להוכיח שהופרה חובת הגשת הדו"ח במועד שנקבע לכך בפקודה, ללא הצדק סביר. לא נדרש להראות כי עקב הפרת החובה נגרם נזק לקופה הציבורית**" [מ"ח 2088/14 דורון רז נ' מדינת ישראל (20.8.2014)]. "**מבחנו של 'הצדק סביר' הוא מבחן אובייקטיבי, כמבחן, שנקבע ל'סיבה סבירה' או ל'סיבה מספקת'**" [ע"פ 916/84 ישעיהו יעקובי נ' מדינת ישראל, פ"ד מ(1) 94, 96 (1986); ר' גם ע"פ (נצ') 42878-06-16 גסאן סכס נ' מדינת ישראל (13.12.2016)].

כלומר, המבחן הוא אובייקטיבי, מבחן האדם הסביר והעדר רשלנות. פעילותו של הנאשם והימנעותו מלהגיש את הדוח ואת הצהרת ההון, למרות שהייתה בידו היכולת לפנות אל היחידה החוקרת ולהעתיק את החומר החשבונאי על מנת לערוך אותם, תוך מודעות מלאה לעובדות ולנסיבות הרלוונטיות, מעלה כי אין מדובר בהצדק סביר לביצוע העבירות.

270. סעיף 135(1)(א) בפקודת מס הכנסה קובע כדלהלן: "**כדי להגיע לידיעה מלאה בדבר הכנסתו של אדם - (1) (א) רשאי פקיד השומה לדרוש ממנו בהודעה בכתב למסור לו כל דו"ח שיצויין בהודעה, ובכלל זה דו"ח על הונם**

ונכסיהם של אותו אדם, או של בן זוגו ושל ילדיהם שהם זכאים בעדם לנקודות זיכוי או לנקודות קצבה או על נכסים שהוא משמש לגביהם כנאמנו של אדם אחר; ואולם רשאי אותו אדם לא לכלול בדו"ח את הונו ונכסיו של בן זוגו, אם צירף הצהרה חתומה בידי אותו בן זוג כי יגיש דו"ח נפרד על הונו ונכסיו; הוגשה הצהרה כאמור, יוגש הדו"ח במועד שבו חייב בן הזוג להגיש את הדו"ח כאמור; כל דו"ח לפי פסקה זו יימסר לפקיד השומה במועד שפורש בהודעה ובלבד שלגבי דו"ח על הון לא ייקבע מועד שהוא לפני תום 120 יום מהמועד שהצהרת ההון צריכה להתייחס אליו או מיום הדרישה, לפי המאוחר; וכן רשאי פקיד השומה לדרוש שיתייצב לפניו - בעצמו או על ידי נציגו - וימסור לו את כל הפרטים הדרושים לפקיד השומה לענין בירור הכנסתו ויביא לבדיקה פנקסים, תעודות, חשבונות, ודוחות שפקיד השומה יראה בהם צורך; אך פקיד השומה - למעט עוזר פקיד שומה וגובה ראשי - רשאי לדרוש שיתייצב בעצמו, בין עם נציגו ובין בלעדיו, כרצונו של האדם".

סעיף 132 קובע את המועד להגשת הדוח - ככלל, "לא יאוחר מיום 30 באפריל של כל שנה" [סעיף 132(א)]. סעיף 133 קובע כי "פקיד השומה רשאי, אם הוכח להנחת דעתו שקיימת סיבה מספקת לכך, לדחות את הגשת הדו"ח לפי סעיף 132(א) או (ב), הכל לפי הענין, למועד שיקבע, ובלבד שמי שקיבל דחיה כאמור - יגיש במועד האמור בסעיף 132(א) או (ב), הכל לפי הענין, דו"ח משוער על ההכנסה האמורה שייערך לפי מיטב אומדנו".

לאור האמור לעיל אני מרשיעה את הנאשם בעבירה של אי הגשת דוח במועד - עבירה לפי סעיף 216(4) בפקודת מס הכנסה וכן עבירה של אי קיום דרישה - עבירה לפי סעיף 135(1)(א) בפקודת מס הכנסה.

ד. סוף דבר

באישום הראשון

אני מזכה את הנאשם מ- **38** עבירות של ניכוי מס תשומות מבלי שהיה לגביו מסמך כאמור בסעיף 38 בחוק, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס - עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) ביחד עם 117(ב)(2) ו- (3) בחוק מע"מ; **38** עבירות של הכנה או קיום, או הרשה לאחר להכין או לקיים, פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, במזיד, בכוונה להתחמק מתשלום מס - עבירות לפי סעיף 220(4) בפקודת מס הכנסה; **38** עבירות של שימוש במרמה עורמה או תחבולה, או הרשה להשתמש בהן, במזיד, בכוונה להתחמק מתשלום מס - עבירות לפי סעיף 220(5) בפקודת מס הכנסה. מאחר והמאשימה חזרה בה מאישום; מדובר בזיכוי מניכוי מס תשומות בסך **6,266,280 ₪** בהסתמך על **38** חשבוניות מס של **4** עוסקים שונים.

לאחר שבחנתי את המצב המשפטי בתיק דן אני מזכה הנאשם מ- **71** עבירות של שימוש במרמה עורמה או תחבולה - עבירות לפי סעיף 220(5) בפקודת מס הכנסה.

אני מרשיעה את הנאשם ב- **71** עבירות של ניכוי מס שומות מבלי שהיה לגביו מסמך כאמור בסעיף 38 בחוק, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס - עבירה לפי סעיף 117(ב)(5) ביחד עם סעיפים 117(ב)(2) ו- (3) בחוק מע"מ ו- **71** עבירות של הכנה או קיום, או הרשה לאחר להכין או לקיים, פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, במזיד, בכוונה להתחמק מתשלום מס - עבירות לפי סעיף 220(4) בפקודת מס הכנסה.

מדובר בניכוי מס תשומות בסך **₪ 4,635,025** בהסתמך על **71** חשבוניות מס פיקטיביות של **5** עוסקים שונים.

באישום השני

אני מרשיעה את הנאשם ב- **229** עבירות של פעולה במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס שאותו אדם חייב בו - עבירות לפי סעיף 117(ב)(1) ביחד עם סעיפים 117(ב)(2) ו- (3) בחוק מע"מ, **229** עבירות של סיוע לאחר לנהל פנקסי חשבונות כוזבים - עבירות לפי סעיף 220(4) בפקודת מס הכנסה ו- **229** עבירות של שימוש במרמה עורמה או תחבולה - עבירות לפי סעיף 220(5) בפקודת מס הכנסה.

מדובר ב- **229** חשבוניות פיקטיביות בסך כולל של **₪ 58,945,893** אשר המע"מ בגינן הוא על סך **₪ 8,301,347**.

באישום השלישי

אני מרשיעה את הנאשם ב- **9** עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך כחוק ו- **9** עבירות של מסירת דוח הכולל ידיעה כוזבת בגין הדוחות של **מרץ עד אוקטובר 2012** בהם כלל מס תשומות ללא מסמך כדין בסך של **₪ 5,963,592**; הכל במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס.

באישום הרביעי

הנאשם זוכה מ- **3** עבירות של אי הגשת דוח במועד שיש להגישו - עבירות לפי סעיף 117(א)(6) בחוק מע"מ וזאת בגין הדוחות התקופתיים **לחודשים 10, 11 ו- 12 לשנת 2015** מאחר והמאשימה חזרה בה מאישום. לאחר שבחנתי את הראיות בתיק דנן זוכה הנאשם מהעבירה בגין **הדוח התקופתי 8.2014**.

הנאשם הורשע ב- **19** עבירות של אי הגשת דוח תקופתי במועד - עבירה לפי סעיף 117(א)(6) בחוק מע"מ בגין הדוחות התקופתיים של **11.2012, 2.2013, 6.2013, 9.2013, 10.2013, 4.2014, 5.2014, 10.2014, 11.2014, 12.2014, 1.2015, 2.2015, 3.2015, 4.2015, 5.2015, 6.2015, 7.2015, 8.2015, 9.2015**.

באישום החמישי

הורשע הנאשם בעבירה של אי הגשת דוח במועד - עבירה לפי סעיף 216(4) בפקודת מס הכנסה וכן עבירה של אי קיום דרישה - עבירה לפי סעיף 135(1)(א) בפקודת מס הכנסה. מדובר **בדוח האישי לשנת 2014** ודרישה להצהרת הון.

ניתנה היום, ב' אב תש"פ, 23 יולי 2020, במעמד הצדדים